

Księga Psalmów

Psalm 1

1. Szczęśliwy mąż, który nie szedł za radą niegodziwych, na drodze grzeszników nie postął, a w kole szyderców nie zasiadł. 2. Ale ma upodobanie w Prawie Boga oraz o Jego nauce rozmyśla dniem i nocą. 3. Więc będzie jak drzewo zasadzone nad strumieniami wód, które wydaje owoc w swoim czasie, którego liść nie więdnie, i powiedzie mu się wszystko, co czyni. 4. Lecz nie tak niegodziwi; gdyż są jak plewy, które rozwieje wiatr. 5. Dlatego niegodziwi się nie ostoją na sądzie, ani grzesznicy w gronie sprawiedliwych. 6. Bowiem WIEKUISTY uznaje drogi sprawiedliwych, zaś ślad po niegodziwych zaginie.

Psalm 2

1. Czemu się burzą ludy, a narody próżne zamysły knują? 2. Powstają królowie ziemi i razem radzą księżęta przeciw BOGU, i Jego Pomazańcowi. 3. Stargajmy ich więzy, zrzucmy z siebie ich pęta. 4. Ten, co króluje w niebiosach się uśmiecha, Pan im urąga. 5. Zatem przemówi do nich w Swoim gniewie i w Swojej grozie ich zatrwoży. 6. To Ja namaściłem Mojego Króla na Cyonie, na Mojej świętej górze. 7. Ogłaszam ten wyrok: WIEKUISTY do mnie powiedział: Ty jesteś Moim Synem, Ja cię dzisiaj wydałem na świat. 8. Zażądaj ode mnie, a dam ci w dziedzictwo ludy i granice ziemi na twą własność. 9. Roztrącisz je berłem żelaznym, skruszysz je jak garncarskie naczynia. 10. Zatem teraz rozmyślcie się królowie, ukorzcie się sędziowie ziemi. 11. Służcie BOGU w bojaźni oraz radujcie się w skrusze. 12. Składajcie hołd Synowi, aby się nie gniewał i byście nie zmylili drogi; gdyż łatwo zapłonie jego gniew. Szczęśliwi, co u niego szukają schronienia.

Psalm 3

1. Psalm Dawida, gdy uciekał przed swoim synem Absalomem. 2. WIEKUISTY, jak liczni są moi wrogowie wielu powstaje przeciw mnie. 3. Wielu mówi o mojej duszy: U JAHWE nie ma dla niego ratunku. Sela. 4. Ale Ty, WIEKUISTY, jesteś moją tarczą, moją chwałą oraz Tym, który podnosi moją głowę. 5. Moim głosem wołam do BOGA, a On mi odpowie ze Swojej świętej góry. Sela 6. Kładę się, zasypiam i się budzę, ponieważ BÓG mnie wspiera. 7. Nie lękam się mnóstwa ludzi, którzy zewsząd mnie oblegają. 8. Powstań, o WIEKUISTY, wspomóż mnie mój Boże, bowiem porazisz szczęki wszystkich moich wrogów, pokruszysz zęby niegodziwych. 9. U BOGA jest ocalenie; a Twoje błogosławieństwo spoczywa nad Twoim ludem. Sela.

Psalm 4

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Psalm Dawida. 2. Na me wezwanie, odpowiedz mi Boże mojej sprawiedliwości; w niedoli rozszerzyłeś mnie; zmiłuj się nade mną

i wysłuchaj moją modlitwę. **3.** Synowie ludzcy! Jak długo będzie w poniewierce Moja chwała? Upodobacie sobie marność, będziecie poszukiwać fałszu. Sela. **4.** Wiedźcie, że BÓG oznaczył wiernego Sobie; BÓG słyszy, kiedy wołam do Niego. **5.** Drżycie, a nie grzeszcie; w waszych sercach rozważajcie na waszych łożach, i się uciszcie. Sela. **6.** Ofiarujcie ofiary sprawiedliwości oraz ufajcie WIEKUISTEMU. **7.** Wielu powiada: Kto nam pokaże dobro? BOŻE, zwróć na nas światło Twego oblicza. **8.** Dałeś radość mojemu sercu, z chwilą gdy obrodziło ich zboże i ich wino. **9.** W spokoju się kładę oraz zasypiam, gdyż Ty sam, o BOŻE, pozwalasz mi bezpiecznie spoczywać.

Psalm 5

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie fletów. Psalm Dawida **2.** Usłysz moje słowa, WIEKUISTY, zrozum me westchnienia. **3.** Usłysz głos mojej skargi, Królu mój i Boże, kiedy się modłę do Ciebie. **4.** Z rana usłyszysz mój głos, WIEKUISTY, do Ciebie się zwracam o świcie i czekam. **5.** Bo nie jesteś Bogiem, który upodobał sobie nieprawość, nie przebywa przy Tobie zło. **6.** Nie ostoją się zuchwalcy przed Twoimi oczyma, nienawidzisz wszelkich złoczyńców. **7.** Gubisz kłamców; Bóg się brzydzi człowiekiem krwi i zdrady. **8.** Ale ja, w Twojej wielkiej łasce wstąpię do Twego domu; w bojaźni przed Tobą się ukorzę w Twoim świętym Przybytku. **9.** BOŻE, prowadź mnie w Twojej sprawiedliwości; wobec czyhających na mnie utoruj przede mną Twoją drogę. **10.** Gdyż w ich ustach nie ma szczerości; ich wnętrze jest tchnące zgubą, grobem otwartym jest ich gardło, swój język wygładzili. **11.** Potęp ich Panie, niech upadną przez własne knowania; strąć ich z powodu ogromu grzechów, bowiem są Ci przekorni. **12.** A niech się cieszą wszyscy, którzy się uciekają do Ciebie i wiecznie się radują, gdyż otaczasz ich Swą opieką; niech się w Tobie weselą ci, którzy umiłowali Twe Imię. **13.** Ponieważ błogosławisz sprawiedliwemu, WIEKUISTY, wieńczysz go łaską, jakby tarczą.

Psalm 6

1. Przewodnikowi chóru; na osiem głosów, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Psalm Dawida. **2.** WIEKUISTY, nie napominaj mnie w Swym gniewie, nie karć mnie w Twoim uniesieniu. **3.** Zmiłuj się nade mną, BOŻE, bo uwiędnę; ulecz mnie, ponieważ zdrętwiały moje członki. **4.** Zaś ma dusza jest wielce zatrwożona; zatem Ty, o JAHWE, dopóki jeszcze będziesz zagniewany? **5.** Zwróć się, BOŻE, wyswobodź moją duszę, dopomóż mi przez Twą litość. **6.** Gdyż nie w śmierci jest pamięć o Tobie; któż Cię wielbi w Krainie Umarłych? **7.** Jestem zmożony łkaniem, co noc skrapiam moje posłanie i me łoże zalewam łzami. **8.** Od strapienia zamroczyło się moje oko, zestarzało się przez moich dręczycieli. **9.** Odstąpcie ode mnie wszyscy, co czynicie nieprawość, gdyż BÓG wysłuchał głos mojego płaczu. **10.** WIEKUISTY wysłuchał moje błagania, BÓG przyjął moją modlitwę. **11.** Oto wszyscy moi wrogowie są wielce zawstyżeni i zatrwożeni; zhańbieni pierzchają w jednej chwili.

Psalm 7

1. Pieśń Dawida, którą zaśpiewał Bogu z powodu Kusza Binjaminsy. **2.** WIEKUISTY, Panie mój, w Tobie szukam obrony, ocal mnie od wszystkich prześladowców i mnie wyzwól. **3.** Aby nikt, szarpiąc, nie porwał mojego życia jak lew, gdy nie ma zbawcy. **4.** WIEKUISTY, Boże mój, jeżeli to uczyniłem, jeśli jest w mojej ręce bezprawie; **5.** jeżeli odpłaciłem płacącemu mi złem, ja, który wyzwoliłem tego, co mnie niewinnie prześladował **6.** niech wróg ściga mą duszę, niech ją pojmie oraz na ziemi rozdepcze moje życie, a mą sławę niech strąci w proch. Sela. **7.** Powstań, o WIEKUISTY, w Twoim gniewie, wystąp przeciwko zaciekłości mych ciemieżców, czuwaj nade mną, ustanów sąd; **8.** a zbór narodów Cię otoczy i ponad nim wzniesiesz się ku wysokości. **9.** WIEKUISTY, który sądzisz narody, rozsądź mnie BOŻE; niech mi się dzieje według mojej sprawiedliwości i niewinności. **10.** Niech się skończy złość niegodziwych, abyś podźwignął sprawiedliwego; Ty, który badasz serca i nerki, Boże sprawiedliwy. **11.** Moja tarcza u Boga, który wspomaga prawych sercem. **12.** Bóg jest sędzią sprawiedliwym; Bóg jest wciąż groźnym. **13.** Jeśli człowiek się nie nawróci wyostrzy Swój miecz, Swój łuk naciągnie i wymierzy. **14.** Przygotuje dla niego narzędzia śmierci, Swe strzały uczyni palącymi. **15.** Oto człowiek poczyną bezprawie, brzemienny jest zgubą i rodzi fałsz, **16.** kopie dół oraz go wydrąży; a zatem wpadnie w przepaść, którą przygotował. **17.** Niedola wraca na jego głowę, a jego srogość spada na jego ciemię. **18.** Będę chwalił WIEKUISTEGO według Jego sprawiedliwości oraz wysławiał Imię BOGA Najwyższego.

Psalm 8

1. Przewodnikowi chóru gittitów. Psalm Dawida. **2.** WIEKUISTY, Panie nasz, który wzniosłeś Twoją świetność na niebiosach, jak wspaniałe na całej ziemi jest Twoje Imię. **3.** W obecności Twych przeciwników, utwierdziłeś Sobie chwałę przez usta dzieci i niemowląt, aby uśmierzyć wroga oraz mściwego. **4.** Kiedy spoglądałam na Twe niebiosy, dzieło Twych palców; księżyc oraz gwiazdy, które ustanowiłeś; pytam: **5.** Czym jest człowiek, że o nim pamiętasz i Syn Człowieka, że go wypatrujesz? **6.** Bo na krótko uczyniłeś go mniejszym od bogów; uwieńczyłeś go chwałą i blaskiem. **7.** Ustanowiłeś go władcą nad dziełami Twych rąk, wszystko poddałeś pod jego stopy. **8.** Trzody, wszelkie bydło, jak i dzikie zwierzęta; **9.** ptactwo nieba i ryby morza; wszystko, co ciągnie po morskich drogach. **10.** WIEKUISTY, Panie nasz, jak wspaniałe na całej ziemi jest Twoje Imię.

Psalm 9

1. Przewodnikowi chóru Benowi, z powodu śmierci. Psalm Dawida. **2.** Całym sercem chcę chwalić WIEKUISTEGO i opowiadać wszystkie Twoje cuda. **3.** Chcę się cieszyć, radować w Tobie oraz wysławiać Twoje Imię, o Najwyższy; **4.** bowiem moi nieprzyjaciele pierzchli wstecz, upadli i zginęli przed Twym obliczem. **5.** Gdyż zasiadłeś na tronie, Sędzio Sprawiedliwy, oraz przeprowadziłeś moją sprawę, mój spór. **6.** Zgromiłeś ludy, zgubiłeś niegodziwego; zgładziłeś ich imię na wieki wieków. **7.** Wrogu, oto na zawsze zakończone są spustoszenia; a o miastach, które zburzyłeś o nich też zaginęła

pamięć. **8.** Ale BÓG wiecznie zasiada, ustanowił Swoją tron do sądu. **9.** On sędzi świat w sprawiedliwości, według słuszności wydaje wyrok o narodach. **10.** BÓG będzie twierdził uciśnionego, twierdził w czasach niedoli. **11.** A będą Tobie ufać ci, co znają Twoje Imię; ponieważ nie opuściłeś tych, którzy Ciebie szukają, WIEKUISTY. **12.** Śpiewajcie BOGU, który zamieszkał na Cyonie, rozповідаjcie pomiędzy narodami Jego dzieła. **13.** Bo mściciel krwi, On ich zapamiętał, nie zapomniał wołania uciśnionych. **14.** Zmiłuj się nade mną BOŻE, popatrz na moją nędzę na skutek mych nieprzyjaciół; Ty, który mnie wyniosłeś z bram śmierci, **15.** bym przy bramach córki Cyonu opowiadał całą Twą chwałę, abym się cieszył Twym zbawieniem. **16.** Ludy upadły w przepaść, którą same przygotowały; ich noga się uwikłała w sidła, które zastawiły. **17.** BÓG dał się poznać, wymierzył sprawiedliwość; a niegodziwy się zaplątał w dzieła własnych rąk. Higgajon Sela. **18.** Niegodziwi zejdą do Krainy Umarłych; wszystkie ludy co zapomnieli Boga. **19.** Wreszcie nie jest zapomniany żebrzący, nadzieja biednych nie zniknie na wieki. **20.** Powstań, WIEKUISTY, niech się nie rozzuchwala śmiertelny, niechaj przed Twym obliczem będą sądzone ludy. **21.** Rzuć na nich strach, o BOŻE, niech ludy wiedzą, że są jedynie ludźmi.

Psalm 10

1. Czemu, BOŻE, stoisz z daleka i ukrywasz się w czasach niedoli? **2.** W swojej pysze niegodziwy ściga biednego; niech sami wpadną w knowania, które zaplanowali. **3.** Niegodziwy chlubi się żądzą swej duszy, a łupieżca bluźni oraz lży BOGA. **4.** Niegodziwy w wyniosłości swojego ducha powiada: Nie ma Boga, On nie karci – takie są wszystkie jego myśli. **5.** Jego drogi są szczęśliwe w każdym czasie. Wysoko oraz daleko od niego są Twoje sądy; nadyma się na wszystkich swoich przeciwników. **6.** Tak mówi w swoim sercu: Nie zachwieję się, od pokolenia do pokolenia nie spotka mnie zła dola. **7.** Jego usta są pełne bluźnierstwa, podstępu i zdrady, a na jego języku niecnosć oraz nieprawość. **8.** Po zagrodach siedzi w zasadzce, w kryjówkach morduje niewinnego; jego oczy śledzą nieszczęsnego. **9.** Czai się w kryjówce, jak lew w gęstwinie, czyha by porwać biednego; i ubogiego porywa, oplątując go w swoje sidła. **10.** Płaszczy się, czai, aż owi nieszczęśnicy wpadną w jego moc. **11.** Tak mówi w swoim sercu: Bóg zapomniał, zakrył Swoje oblicze, nie zobaczy na wieki. **12.** Powstań WIEKUISTY, podnieś Twoją dłoń, Boże, nie zapominaj uciśnionych. **13.** Czemu niegodziwiec ma lżyć Boga i mawiać w swoim sercu, że Ty nie poszukujesz. **14.** Ty jednak widzisz; widzisz niecnosć i krzywdę, aby odpłacić Twą ręką; na Tobie polega żebrzący, Ty byłeś pomocą sieroty. **15.** Skrusz ramię niegodziwca i złoczyńcy; tak, byś szukał jego złości, ale więcej nie znalazł. **16.** BÓG jest Królem na wieki wieków, poganie znikną z Jego ziemi. **17.** WIEKUISTY, usłyszysz życzenia uciśnionych, pokrzepisz ich serce, wysłucha ich Twoje ucho. **18.** Abyś wymierzył sprawiedliwość sierocie i uciśnionemu, aby się więcej nie przerażał człowiek na ziemi.

Psalm 11

1. Przewodnikowi chóru; psalm Dawida. BOGU się powierzam. Jakże mówicie mojej duszy: Schroń się jak ptak, na górę. 2. Bo oto niegodziwi napięli łuk, na cięciwę założyli strzałę, by w ciemności wystrzelać prawych sercem. 3. Gdy będą zburzone podstawy; to sprawiedliwy co uczyni? 4. BÓG jest w Przybytku Swojej świętości; WIEKUISTY, którego tron jest w niebiosach; Jego oczy widzą, Jego powieki badają synów ludzkich. 5. BÓG doświadcza sprawiedliwego, ale Jego istota nie cierpi niegodziwego oraz tego, co miłuje bezprawie. 6. Jakby deszcz spuszcza na niegodziwych błyskawice, ogień i siarkę, a działem ich kielicha jest wiatr spiekoty. 7. Bo WIEKUISTY jest sprawiedliwym, miłuje sprawiedliwość, to prawi będą oglądać Jego oblicze.

Psalm 12

1. Przewodnikowi chóru, na osiem głosów. Psalm Dawida. 2. Dopomóż WIEKUISTY, bowiem zabrakło pobożnych, gdyż zniknęli wierni spośród synów ludzkich. 3. Gładkimi ustami jeden mówi drugiemu fałsz; mówią podwójnym sercem. 4. Oby BÓG wytępił wszystkie gładkie usta i języki, co przemawiają z wysoka; 5. powiadają: Przez nasz język jesteśmy potężni, nasze wargi są z nami; kto chce być naszym panem? 6. Wobec bólu żebrzących, wobec jęku ubogich, teraz powstanę – mówi WIEKUISTY; postawię wśród bezpieczeństwa tego, co we Mnie otwarcie mówi. 7. Słowa BOGA to czyste słowa, jak srebro wypławione w tyglu ziemi, siedmiokroć oczyszczone. 8. Ty, o WIEKUISTY, będziesz ich strzec, na wieki ich ochronisz od tego rodu. 9. Krążą wokoło niegodziwi, gdy wzмага się zepsucie wśród synów ludzkich.

Psalm 13

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. 2. Jak długo, BOŻE, będziesz o mnie zupełnie zapominał? Dokąd Tve oblicze będziesz ode mnie odwracał? 3. Jak długo będę układał plany w mojej duszy i codziennie będzie troska w mym sercu? Dopóki mój wróg ma się nade mną wynosić? 4. Spójrz, odpowiedz mi WIEKUISTY, mój Boże, oświeć moje oczy, abym nie zasnął śmiercią. 5. Niechaj nie powie mój wróg: Zmogłem go. Niech się nie cieszą moi prześladowcy, że się zachwiałem. 6. Ale ja ufam w Twoje miłosierdzie; Twym zbawieniem rozraduje się moje serce; będę wysławiał BOGA, bowiem zlał na mnie Swoją łaskę.

Psalm 14

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga. Zepsuli się, skazili swoje czyny, nie ma takiego, co czyni dobro. 2. WIEKUISTY spogląda z Nieba na synów ludzkich, by zobaczyć, czy jest ktoś rozumny, ktoś szukający Boga. 3. Wszyscy odstępili, razem się zepsuli; nie ma takiego, co czyni dobro nie ma ani jednego. 4. Czy wszyscy owi złoczyńcy, co pożerają mój lud, jak się spożywa chleb, nie mają poznać WIEKUISTEGO, którego nie wezwali? 5. Tam zatrwożą się trwogą, gdyż Bóg jest tylko w sprawiedliwym plemieniu. 6. Możecie gardzić radą żebrzącego, ale

BÓG jest jego obroną. 7. Kto da pomoc Israelowi z Cyonu? Kiedy WIEKUISTY przywróci wygnańców Swego ludu – rozweseli się Jakób, rozraduje Israel.

Psalm 15

1. Psalm Dawida. WIEKUISTY, kto zamieszka w Twoim domu; kto będzie mieszkał na Twojej świętej górze? 2. Ten, kto postępuje bez zarzutu, świadczy sprawiedliwość oraz mówi prawdę w swym sercu. 3. Nie spotwarza swoim językiem, nie czyni złego bliźniemu, ani nie rzuca hańby na bliskiego. 4. Nikczemnik jest wzgardzony w jego oczach, a bogobojnych szanuje; tego, kto przysięga na swoją szkodę i nie zmienia. 5. Nie daje swoich pieniędzy na lichwę oraz wziętku przeciw niewinnym nie bierze. Kto tak czyni, nigdy się nie zachwieje.

Psalm 16

1. Klejnot Dawida. Ochroń mnie Boże, gdyż Ci ufam. 2. Powiedziałem WIEKUITEMU: Ty jesteś moim Panem, moim najwyższym dobrem. 3. W świętych oraz szlachetnych, którzy są na ziemi – w nich całe moje upodobanie. 4. Liczne są utrapienia tych, co nabyli innego towarzysza; Ja ich krwawych zalewek nie zalewam i nie biorę ich imion na moje usta. 5. WIEKUISTY jest darem w moim udziale, moim kielichem; Ty trzymasz mój los. 6. Na rozkoszonym polu przypadły mi granice; dla mnie jest uroczne dziedzictwo. 7. Wysławiam WIEKUISTEGO, który mi tak doradził; bo i nocami napominają mnie moje wnętrza. 8. Zawsze stawiam WIEKUISTEGO przed sobą; dlatego się nie zachwieję, póki On jest po mej prawicy. 9. Dlatego cieszy się moje serce oraz raduje mój język, a moja cielesna natura spoczywa bezpiecznie. 10. Bo nie zostawisz mojej duszy Krainie Umarłych, nie dasz widzieć zepsucia Twojemu pobożnemu. 11. Wskażesz mi drogę życia. Pełnia radości przed Twym obliczem; wieczna rozkosz po Twej prawicy.

Psalm 17

1. Modlitwa Dawida. WIEKUISTY, wysłuchaj mojej słuszności, miej wzgląd na moje wołanie; skłoń ucho do mojej prośby, co nie płynie z obłudnych ust. 2. Niech sprzed Ciebie wyjdzie mój sąd; bo Twe oczy spoglądają na prawość. 3. Kiedy zbadasz me serce, nawiedzisz mnie w nocy i doświadczysz – nic nie znajdziesz, zła myśl nie przeszła przez moje usta. 4. Stosownie do słowa Twoich ust, wobec spraw ludzi wystrzegałem się dróg przestępcy. 5. Moje kroki trzymają się Twoich ścieżek, nie chwieją się moje stopy. 6. Wzywam Cię, bo mnie wysłuchasz, mój Boże; skłoń do mnie Twoje ucho oraz wysłuchaj moje słowa. 7. Ucudownij Twoją łaskę, Panie; który tych, co ufają Twej prawicy wybawiasz od przeciwników. 8. Strzeż mnie jak żrenicy oka; w cieniu Twych skrzydeł 9. ukryj mnie przed niegodziwymi, którzy mnie napadają; przed wrogami, co zawzięcie mnie otaczają. 10. Zamknęli swoje tuczne serce, a ich usta przemawiają z wysoka. 11. Teraz otaczają nas na każdym kroku; zwracają swoje oczy, by nas powalić na ziemię. 12. Każdy podobny jest do lwa, co pragnie żeru; do lwiatka siedzącego w ukryciu. 13. Powstań

WIEKUISTY, uprzedź go i połącz; Twoim mieczem wybaw od niegodziwca moje życie. **14.** Od tłumów, które są w Twojej ręce, od tłumów tej ziemi. Ich udział jest w tym życiu, Twoimi darami napełniasz ich żywot; nasycają się nimi synowie, a nadmiar zostawiają swym dzieciom. **15.** Zaś ja, w prawości, zobaczę Twoje oblicze; po przebudzeniu nasycę się Twą Postacią.

Psalm 18

1. Przewodnikowi chóru. Przez sługę WIEKUISTEGO – Dawida, który wypowiedział BOGU słowa tej pieśni, kiedy WIEKUISTY go wybawił z rąk wszystkich nieprzyjaciół, a w szczególności z ręki Saula. **2.** Zatem powiedział: Miłuję cię WIEKUISTY, ma potęgo. **3.** WIEKUISTY Skało, moja twierdzo i mój wybawco; Boże mój – obroń, w którą wierzę; moja tarczo, mój rogu zbawienia oraz moja ucieczko. **4.** Wzywam Wielbionego, WIEKUISTEGO, więc jestem wybawiony od mych wrogów. **5.** Ogarnęły mnie bóle śmierci i zatrwożyły mnie nurty nicości; **6.** męki piekielne mnie osnuły i pochwyciły sidła śmierci. **7.** W mojej niedoli wzywam WIEKUISTEGO, wołam do mego Boga; ze Swego Przybytku wysłuchał mojego głosu, a me wołanie doszło przed Nim do Jego uszu. **8.** Ponieważ zapłonął gniewem, wstrząsnęła się i zadrżała ziemia, wstrząsnęły się oraz chwieją posady gór. **9.** W Jego gniewie wzniósł się dym, a z Jego ust zieje ogień; od Niego żarzą się głównie. **10.** Skłonił niebiosy i zstąpił, a pod Jego stopami gęsta mgła. **11.** Wsiadł na cheruba, wzniósł się, pędził na skrzydłach wichru. **12.** A wokół Niego jakby namiot, mrok uczynił Swoją osłoną, pomrok wód, gęste obłoki. **13.** Przed blaskiem, który od Niego bił, pierzchały Jego chmury, także grad oraz ogniste głównie. **14.** WIEKUISTY zagrzmiął w niebiosach, Najwyższy wydał Swoją głos, grad oraz błyskawice. **15.** Wypuścił Swoje strzały oraz rozproszył nieprzyjaciół; ciskał błyskawicami i ich zmieszał. **16.** Ukazały się też łóżyska wód, a od Twej groźby, WIEKUISTY, i od zadęcia wichru Twego gniewu obnażyły się posady świata. **17.** Sięgnął z wysokości i mnie wziął, wydobył z wielkiej toni. **18.** Ocalił mnie od potężnego wroga, oraz od moich nieprzyjaciół, chociaż byli mocniejsi ode mnie. **19.** Napadli mnie w dniu mojego nieszczęścia, ale BÓG stał się moją podporą. **20.** Wyprowadził mnie na przestronność i mnie wybawił, gdyż mnie sobie upodobał. **21.** WIEKUISTY mnie wynagradza według mojej sprawiedliwości, odpłaca mi według czystości moich rąk. **22.** Bowiem przestrzegałem dróg WIEKUISTEGO i nie byłem odstępcą od mego Boga. **23.** Wszystkie Jego ustawy są przede mną oraz nie odstępuję od Jego praw. **24.** Cały jestem Jemu oddany i wystrzegam się mego grzechu. **25.** Dlatego BÓG mi oddaje według mojej sprawiedliwości, według czystości moich rąk, która jest przed Jego oczami. **26.** Z proszącym o litość postępujesz miłosiernie, a z prawym mężem – nieskazitelnie. **27.** Oczyszczonego oczyszczasz, a z przewrotnym walczysz. **28.** Gdyż wybawiasz lud uciśniony, a oczy wywyższone – poniżasz. **29.** Tak, Ty rozświecasz moją pochodnię; WIEKUISTY, mój Bóg rozjaśnia moją ciemność. **30.** Bo w Tobie przełamie szyki i w moim prawdziwym Bogu przestąpię mury. **31.** Bóg, nieskazitelna jest Jego droga, a Słowo WIEKUISTEGO czyste; On jest tarczą dla wszystkich, którzy Mu ufają. **32.** Bo któż jest Bogiem, oprócz WIEKUISTEGO; kto Opoką,

oprócz prawdziwego Boga? **33.** Boga, co mnie opasał siłą oraz prostą uczynił moją drogę. **34.** Moje nogi upodobił do jelenich i mnie stawia na mych wyżynach. **35.** Moje ręce wprawia do boju, tak, że me ramiona naciągają spiżowy łuk. **36.** Dałeś mi tarczę Twojego zbawienia, Twoja prawica mnie wspierała, a Twa troskliwość czyni mnie wielkim. **37.** Rozszerzyłeś moje kroki pode mną i nie zachwiały się moje stawy. **38.** Ścigałem moich wrogów, dogoniłem ich i nie wróciłem, aż doszczętnie ich wytępiłem. **39.** Skruszyłem ich tak, że nie mogli powstać; upadli pod moimi stopami. **40.** Tak do boju opasałeś mnie mocą, powaliłeś pode mnie moich wrogów. **41.** Podałeś mi kark moich nieprzyjaciół, a więc zgładziłem moich wrogów. **42.** Wołali, ale nikt im nie pomógł; i do BOGA, ale im nie odpowiedział. **43.** Więc starłem ich jak proch na przedzie wiatru, rozruciłem jak błoto ulic. **44.** Wybawiłeś mnie od zatargów ludu, ustanowiłeś mnie głową narodów; służy mi lud, którego nie znałem. **45.** Schlebają mi cudzoziemscy; synowie, o których usłyszałem słuchem ucha. **46.** Omdleli synowie obczyzny oraz drżąc, uchodzą ze swoich zamków. **47.** Żywy WIEKUISTY, niech będzie pochwalona moja Skała, niech będzie wywyższony Bóg zbawienia. **48.** Bóg, który mi zlecił pomstę oraz poddał pode mnie narody; **49.** który mnie wybawił od moich wrogów, wyniósł mnie ponad mych przeciwników i ocalił od srogiego męża. **50.** Dlatego chcę Cię sławić pomiędzy narodami, WIEKUISTY, będę śpiewał Twojemu Imieniu. **51.** gdyż wielkimi czynisz zwycięstwa Swojego króla, świadczysz łaskę Swojemu pomazańcowi, Dawidowi, oraz jego rodowi na wieki.

Psalm 19

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. **2.** Niebiosa opowiadają chwałę Boga, a nieboskłon ogłasza dzieła Jego rąk. **3.** Dzień dniowi podaje słowo, a noc nocy przekazuje wieść. **4.** Bez mowy, bez wyrazów, nie słysząc ich głosu. **5.** Jednak na całej ziemi rozchodzi się ich dźwięk, a ich słowo aż na krańce świata, gdzie słońcu namiot postawił. **6.** A ono, jak oblubieniec, wychodzi ze swej komnaty i cieszy się jak bohater, który ma przebiec drogę. **7.** Jego wschód od krańca niebios, a jego bieg do ich krańców; i nic nie jest ukryte przed jego żarem. **8.** Prawo WIEKUISTEGO jest doskonałe nawraca duszę; świadectwo BOGA jest wiarygodne uczy prostodusznego mądrości. **9.** Rozkazy WIEKUISTEGO są proste rozweselają serce; przykazanie BOGA jest jasne oświeca oczy. **10.** Bojaźń WIEKUISTEGO jest czysta ostoi się na wieki; ustawy BOGA są prawdą razem są sprawiedliwe. **11.** Bardziej pożądane od złota, od mnóstwa czystego złota; słodsze od miodu oraz rozplywającej się patoki. **12.** Zaś Twój sługa jest przez nie ustrzeżony; sowita nagroda za ich przestrzeganie. **13.** Mimowolne błędy kto je spostrzeże? Więc od tych skrytych mnie oczyść. **14.** Ale i od tych cudzoziemskich oddal Twojego sługę, aby mną nie owładnęły; wtedy będę nieskazitelny, oczyszczony od wielkiego grzechu. **15.** Oby słowa moich ust i myśli mojego serca znalazły upodobanie przed Tobą, WIEKUISTY, moja Opoko i mój Wybawco.

Psalm 20

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. **2.** W dzień niedoli niech cię wysłucha WIEKUISTY, a Imię Boga Jakóba cię ochroni. **3.** Niech ci śle pomoc ze Świątyni i wesprze cię z Cyonu. **4.** Niech wspomni wszystkie twoje ofiary, a twoje całopalenie niechaj Mu będzie miłym. Sela. **5.** Niech ci da według twojego serca i niech spełni wszystkie twoje zamysły. **6.** Wtedy ucieszymy się twym zwycięstwem oraz podniesiemy chorągiew w Imię naszego Boga. Oby BÓG spełnił wszystkie twoje życzenia. **7.** Teraz wiem, że Bóg wspomógł Swojego pomazańca, poprzez potężne czyny Swej prawicy i że ze Swoich świętych niebios go wysłucha. **8.** Jedni – wozami, a drudzy – rumakami, ale my chlubimy się Imieniem WIEKUISTEGO, naszego Boga. **9.** Oni przyklękali i upadli, a my stoimy i się trzymamy. **10.** WIEKUISTY wspomóż! Oby nas Król wysłuchał w dzień naszego wołania.

Psalm 21

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. **2.** WIEKUISTY, w Twojej mocy cieszy się król i wielce się raduje dzięki Twojemu zbawieniu. **3.** Dałeś mu pragnienie jego serca oraz nie odmówiłeś życzeniu jego ust. Sela. **4.** Gdyż uprzedziłeś go błogosławieństwem szczęścia, a szczerą złotą koronę włożyłeś na jego głowę. **5.** Prosił Cię o życie, więc dałeś mu długie dni na wieki wieków. **6.** Z Twojego zbawienia wielka jest jego chwała; włożyłeś na niego sławę i świetność. **7.** Bowiem czynisz go błogosławieństwem na zawsze, orzeźwiasz go radością Twego oblicza. **8.** Król ufa WIEKUISTEMU i z łaski Najwyższego się nie zachwieje. **9.** Twoja ręka dosięgnie wszystkich Twoich wrogów; Twa prawica znajdzie Twoich nieprzyjaciół. **10.** W chwili Twojego uniesienia uczynisz z nich jakby piec ognisty; WIEKUISTY zniszczy ich w Swoim gniewie; pożre ich ogień. **11.** Ich ród wygubisz z ziemi, a ich potomstwo spośród synów ludzkich. **12.** Bo zastawili na Ciebie zło; knuli zdradę, a nic nie dowiedli. **13.** Zawróciłeś ich plecy, mierzając Twoimi cięciwami do ich twarzy. **14.** Podnieś się, WIEKUISTY, w Twojej mocy; Twą potęgę będziemy wysławiać i opiewać.

Psalm 22

1. Przewodnikowi chóru, na nutę „Łanio zorzy”. Pieśń Dawida. **2.** Boże mój, Boże, czemu mnie opuściłeś; czemu jesteś daleki od mego wspomnienia oraz od słów mojej skargi? **3.** Boże mój, wołam we dnie, a mi nie odpowiadasz; także nocą, ale nie mam spokoju. **4.** A jednak Ty jesteś święty; Ten, co zasiada wśród chwały Izraela. **5.** Tobie ufali nasi ojcowie; ufali, zatem ich wybawiłeś. **6.** Do Ciebie wołali, więc byli ocaleni; Tobie ufali, zatem nie byli zawstydzeni. **7.** Zaś ja jestem robakiem, a nie mężem, pośmiewiskiem ludzi i wzgardą tłumu. **8.** Wszyscy, którzy mnie widzą – urągają mi, ściągają usta i potrząsają głową, mówiąc: **9.** Niech to powierzy WIEKUISTEMU! Niech go wybawi! Ocali go, ponieważ go sobie upodobał! **10.** Ty wyprowadziłeś mnie z łona oraz bezpiecznie mnie złożyłeś u piersi mojej matki. **11.** Od urodzenia na Tobie polegałem; poza życiem mej matki Ty jesteś moim Bogiem. **12.** Ode mnie się nie oddalaj, gdyż niedola jest bliska, a nie ma pomocnika. **13.** Otoczyła mnie gromada byków, oblegli mnie mocarze Baszanu. **14.** Rozwarli na mnie swą paszczę, jak lew co porywa i ryczy.

15. Jestem rozlany jak woda, rozeszły się wszystkie moje członki, pośród moich wnętrzności, moje serce jest roztopione jak воск. **16.** Jak skorupa zaschła ma siła, mój język przylgnął do mego podniebienia, powaliłeś mnie do prochu śmierci. **17.** Ponieważ otoczyły mnie psy, obstała mnie zgraja złoczyńców, z bólu wyją moje ręce i nogi. **18.** Mogę policzyć wszystkie moje kości; a oni się przyglądają, nade mną się znęcają. **19.** Rozdzielają między siebie me odzienie, a o moje szaty los rzucają. **20.** Ale Ty, WIEKUISTY, się nie oddalaj; ma potęgo pospiesz mi na ratunek. **21.** Ocal od miecza moją duszę, z mocy psa moją jedyną. **22.** Wyzwól mnie z paszczy lwa oraz obroń mnie od bawolich rogów. **23.** A mym braciom będę rozgłaszał Twoje Imię, pośród zboru będę Cię wielbił. **24.** Chwalcie Go, bogobojni, czcij Go cały rodzie Jakóba; korzcie się przed Nim wszyscy z nasienia Izraela. **25.** Bo nie wzgardził, nie wstrętna mu skarga żebrzącego, nie ukrył przed nim Swego oblicza; wysłuchał go, kiedy do Niego wołał. **26.** Od Ciebie moje uwielbienie w wielkim zborze i wobec bogobojnych spełnię śluby. **27.** Biedni będą spożywać oraz się nasycą, będą chwalić WIEKUISTEGO Jego czciciele, wasze serce ożyje na wieki. **28.** Wspomną i zwrócą się do BOGA wszystkie krańce ziemi; ukorzą się przed Tobą pokolenia narodów. **29.** Bowiem WIEKUISTEMU należy się królowanie i władztwo nad narodami. **30.** Jedzą, korząc się, wszyscy możni ziemi; przed Nim klękają wszyscy zstępujący w proch; ten, kto nie pożywił swej duszy. **31.** Będzie Mu służyć potomstwo i o Panu opowiadać pokoleniom. **32.** Zejdą się oraz będą ogłaszać Jego sprawiedliwość ludowi, który się narodzi; że On ją dokonał.

Psalm 23

1. Psalm Dawida. Mym pasterzem jest WIEKUISTY, niczego mi nie brakuje. **2.** Daje mi się wylegiwać na zielonych błoniach, do spokojnych wód mnie prowadzi, **3.** duszę moją orzeźwia. Dla Swojego Imienia prowadzi mnie po ścieżkach sprawiedliwości. **4.** Choćbym szedł po dolinie cieni śmierci, nie będę się bał złego, bo Ty jesteś ze mną; Twoja łaska i Twa podpora – one mnie pocieszą. **5.** Wobec moich wrogów zastawiasz przede mną stół; moją głowę namaszczasz olejem; mój kielich się przelewa. **6.** Tak, szczęście i łaska podążają za mną po wszystkie dni mojego życia, i zamieszkać w domu WIEKUISTEGO na długie czasy.

Psalm 24

1. Psalm Dawida. WIEKUISTEGO jest ziemia i wszystko co ją napęlnia; świat oraz jego mieszkańcy. **2.** Gdyż On ją utwierdził nad morzami i nad rzekami ją umocnił. **3.** Kto wstąpi na górę BOGA i kto stanie na Jego świętym miejscu? **4.** Ten, kto jest czystych rąk oraz nieskażonego serca, kto nie poddał swej duszy fałszowi i nie przysięgał obłudnie. **5.** Ten odbiera błogosławieństwo od WIEKUISTEGO, sprawiedliwość od Boga swojego zbawienia. **6.** Takie jest pokolenie Jego czcicieli; tych, co szukają Twego oblicza, Boże Jakóba. Sela. **7.** Bramy wzniescie swoje wierzchy, otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały. **8.** Kto jest tym królem chwały? WIEKUISTY mocny i potężny; BÓG silny

w boju. **9.** Bramy wzniescie swoje wierzchy, otwórzcie się wrota odwieczne – niech wejdzie Król Chwały. **10.** Kto jest tym królem chwały? WIEKUISTY Zastępów; to On jest Królem Chwały. Sela.

Psalm 25

1. Od Dawida. WIEKUISTY, do Ciebie wnoszę moją duszę. **2.** Na Tobie polegam, mój Boże; obym się nie zawstydził, oby moi wrogowie nie cieszyli się dzięki mnie. **3.** Nie zawstydzą się wszyscy, którzy Tobie ufają; a zawstydzą się ci, co się sprzeniewierzają bez przyczyny. **4.** Daj mi poznać Twoje drogi, WIEKUISTY, wskaż mi Tve ścieżki. **5.** Wdróż mnie w Twoją prawdę i mnie naucz, bo Ty jesteś Bogiem mojego wybawienia; za Tobą tęsknię cały dzień. **6.** Wspomnij na Twoje miłosierdzie, WIEKUISTY, oraz na Twoją łaskę, ponieważ są odwieczne. **7.** Grzechów mojej młodości oraz moich przewinień nie wspominaj; w Twojej łasce o mnie pamiętaj, według Twojej dobroci, WIEKUISTY. **8.** BÓG jest dobrym i prawym, wskazuje drogę występny. **9.** Wdraża pokornych w sąd; skromnym wskazuje Swą drogę. **10.** Wszystkie ścieżki BOGA są miłosierdziem i prawdą, dla tych, co przestrzegają Przymierza, a także Jego świadectw. **11.** Ze względu na Twoje Imię, WIEKUISTY, wybacz mą winę, jakkolwiek ona jest wielką. **12.** Kim jest ów mąż, który się boi BOGA? Pan wskaże mu drogę, którą powinien wybrać, **13.** by jego dusza zamieszkała w szczęściu, a jego ród odziedziczył ziemię. **14.** WIEKUISTY zgromadza tych, którzy się Go boją, by im objawić Swe Przymierze. **15.** Moje oczy są zawsze ku BOGU, gdyż On wydobędzie z sideł moje nogi. **16.** Zwróć się do mnie i zlituj się nade mną, bo jestem samotny i żebrak. **17.** Mnożą się udręczenia mego serca; wyprowadź mnie z moich utrapień. **18.** Spójrz na nędzę i me cierpienie, oraz odpuść wszystkie moje grzechy. **19.** Popatrz na moich nieprzyjaciół, bo tak ich wielu i zawzięcie mnie nienawidzą. **20.** Zachowaj moją duszę i mnie ocal; niechaj się nie zawstydzę, że ja Ci zaufałem. **21.** Niewinność i prawość mnie ochronią, gdyż w Tobie mam nadzieję. **22.** Boże, wybaw Izraela ze wszystkich jego utrapień.

Psalm 26

1. Od Dawida. Obroń mnie, WIEKUISTY, bo postępuję w niewinności, ufam BOGU i się nie chwieję. **2.** Doświadcź mnie, WIEKUISTY, i wypróbuj, oczyść moje wnętrze i serce. **3.** Gdyż przed oczyma mam Twoje miłosierdzie i chodzę w Twojej prawdzie. **4.** Nie przesiaduję z ludźmi fałszu i z obłudnymi się nie schodzę. **5.** Nienawidzę zboru złoczyńców i z bezbożnymi nie zasiadam. **6.** Umywam ręce w niewinności oraz okrążam Twój ołtarz, WIEKUISTY, **7.** by zawtórować głosem dziękczynienia i opowiedzieć wszystkie Twoje cuda. **8.** BOŻE, umiłowałem siedzibę Twego domu oraz miejsce Przybytku Twojej chwały. **9.** Nie porwij z grzesznikami mojej duszy i z mężami krwi mojego życia. **10.** Z tymi, w których ręce jest zdrada; których prawica pełna jest wziętku. **11.** Ja jednak chodzę w niewinności; wyswobodź mnie i zmiłuj się nade mną. **12.** Moja noga stanęła na równi; w zgromadzeniach będę wysławiał BOGA.

Psalm 27

1. Od Dawida. WIEKUISTY jest światłem oraz moim zbawieniem. Kogo mam się obawiać? WIEKUISTY jest obrońcą mego życia. Kogóż mam się lękać? 2. Kiedy natrą na mnie złoczyńcy, moi wrogowie i ciemężcy, aby pożreć moją cielesną naturę oni upadną i polegą. 3. Kiedy otoczy mnie wojsko nie zatrwoży się moje serce; gdy powstanie przeciw mnie wojna i wtedy będę bezpieczny. 4. O jedno proszę WIEKUISTEGO, tego pragnę, abym zamieszkał w domu BOGA przez wszystkie dni mego życia; by napawać się urokiem BOGA i odwiedzać Jego Przybytek. 5. Ponieważ w dzień niedoli osłoni mnie w Swej kryjówce, ukryje w tajni Swojego namiotu, wyniesie mnie na Skałę. 6. I tak wywyższy moją głowę ponad mych nieprzyjaciół dookoła; a ja, w Jego namiocie złożę ofiary radości, zaśpiewam oraz zanucę WIEKUISTEMU. 7. Usłysz, BOŻE, mój głos, kiedy wołam; zmiłuj się nade mną i mnie wysłuchaj. 8. O Tobie mówi moje serce: Szukajcie Mego oblicza; otóż szukam Twojego oblicza, BOŻE. 9. Nie ukrywaj przede mną Twego oblicza, nie odtrącaj w gniewie Twojego sługi; Ty byłeś moją pomocą; nie porzucaj mnie i nie opuszczaj, Boże mego zbawienia. 10. Chociaż mój ojciec i matka mnie opuścili, ale WIEKUISTY mnie przygarnie. 11. Wskaż mi Twoją drogę, WIEKUISTY, oraz wbrew czyhających na mnie, prowadź po prostej ścieżce. 12. Nie wydaj mnie na wolę mych ciemężców, bo powstają przeciw mnie fałszywi świadkowie i tchną bezprawiem. 13. O, gdybym nie był pewny, że w Krainie Życia zobaczę dobroć BOGA... 14. Polegaj na WIEKUISTYM, bądź silnym, a utwierdzi się twoje serce; tak, polegaj na WIEKUISTYM.

Psalm 28

1. Od Dawida. Do Ciebie wołam, WIEKUISTY, moja Skało, nie bądź dla mnie głuchym. Bo gdy milcząc, odwrócisz się ode mnie, stanę się podobnym do schodzących do dołu. 2. Słuchaj głosu mych prośb, kiedy do Ciebie wołam, gdy wznoszę moje ręce do świętego Twego Przybytku. 3. Nie zagarniaj mnie z bezbożnymi oraz ze złoczyńcami, co głoszą pokój dla bliźnich, kiedy mają złość w swoim sercu. 4. Oddaj im według ich spraw i na miarę złości ich uczynków; oddaj im według dzieła ich rąk; oddaj im ich zapłatę. 5. Gdyż nie zważają na sprawy WIEKUISTEGO i dzieło Jego rąk; oby ich zburzył i ich nie odbudował. 6. Wysławiony WIEKUISTY, bo wysłuchał głosu mych prośb. 7. WIEKUISTY jest moją mocą i tarczą. W Niego wierzyło moje serce, a więc zostałem wspomóżony, ucieszyło się moje serce; i dlatego złożę Mu dzięki moją pieśnią. 8. WIEKUISTY jest obroną swoich, On jest zbawcą twierdzą Swojego pomazańca. 9. Wspomóż Twój lud oraz błogosław Twojemu dziedzictwu; bądź im pasterzem i piastuj ich na wieki.

Psalm 29

1. Psalm Dawida. Nieście WIEKUISTEMU, synowie Boga, nieście WIEKUISTEMU chwałę i cześć. 2. Nieście BOGU cześć Jego Imienia; w świętym nastroju ukorzcie się przed JAHWE. 3. Głos WIEKUISTEGO nad wodami; zagrzmiął Pan chwały, WIEKUISTY nad wielkimi wodami. 4. Głos BOGA w potędze; głos BOGA w majestacie. 5. Głos BOGA łamie cedry; WIEKUISTY druzgocze cedry

Libanu. **6.** Podrzuca je jak cielęta, Liban i Szirion jak bawolęta. **7.** Głos BOGA krzesze płomienie ognia. **8.** Głos WIEKUISTEGO wstrząsa puszcza; BÓG wstrząsa pustynią Kadesz. **9.** Głos WIEKUISTEGO wstrząsa dęby i огоłaca bory, a w Jego Przybytku wszystko głosi chwałę. **10.** WIEKUISTY panował w czasie potopu i jako Król będzie panował na wieki. **11.** BÓG da moc Swojemu ludowi; WIEKUISTY pobłogosławi Swoją lud wśród pokoju.

Psalm 30

1. Psalm; pieśń na poświęcenie Domu przez Dawida. **2.** Wynosić Cię będę, WIEKUISTY, gdyż mnie wyprowadziłeś z toni, a moich nieprzyjaciół nie uratowałeś. **3.** WIEKUISTY, Boże mój, wołałem do Ciebie, a Ty mnie uleczyłeś. **4.** Moją duszę wyprowadziłeś, BOŻE, z Krainy Umarłych, utrzymałeś mnie przy życiu i nie zstąpiłem do grobu. **5.** Śpiewajcie WIEKUISTEMU pobożni, dziękujcie Jego świętemu Imieniu. **6.** Gdyż chwilę trwa Jego gniew, a całe życie jest Jego łaską; wieczorem gości płacz, ale z rana wesele. **7.** Więc ja, w moim powrocie powiedziałem: Na wieki się nie zachwieję. **8.** WIEKUISTY, w Twojej łasce ustanowiłeś potęgę na mej górze; ale ukryłeś Twe oblicze, zatem byłem strwożony. **9.** Do Ciebie wołałem, WIEKUISTY; modliłem się do JAHWE, mówiąc: **10.** Jaki pożytek z mojej krwi, kiedy zejść do grobu? Czyż może Cię wielbić proch oraz wygłaszać Twoją prawdę? **11.** Wysłuchaj mnie, o BOŻE, i zmiłuj się nade mną; bądź moim wybawcą, WIEKUISTY. **12.** Wtedy przemieniłeś moją żalobę w taniec, rozwiązałeś mój wór i przepasałeś mnie radością. **13.** Aby opiewała Cię sława i nie zamilkła; WIEKUISTY, mój Boże, będę Cię wiecznie wysławiał.

Psalm 31

1. Przewodnikowi chóru, Psalm Dawida. **2.** Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię, obym się nie zawstydził na wieki; wybaw mnie w Twojej sprawiedliwości. **3.** Skłoń ku mnie Twoje ucho oraz szybko mnie ocal; bądź dla mnie warowną opoką, zamkiem obrotnym do mej pomocy. **4.** Ty jesteś moją Skałą oraz moją Warownią, więc prowadź mnie i kieruj dla Twojego Imienia. **5.** Wyprowadź mnie z tych siatek, co na mnie zastawili, bo Ty jesteś moją obroną. **6.** Na Twoje ręce powierzam mego ducha; wybawiasz mnie, WIEKUISTY, Boże prawdziwy. **7.** Nienawidzę oddanych próżnym marnościami, ponieważ ja ufam WIEKUISTEMU. **8.** Raduję się i cieszę Twoim miłosierdziem, Panie, który spojrzawszy na mą niedolę oraz poznałeś utrapienia mojej duszy. **9.** Nie wydałeś mnie w moc wroga, a me nogi postawiłeś na rozległej przestrzeni. **10.** Zlituj się nade mną, WIEKUISTY, gdyż mi biada; od żaloby zamroczyło się moje oko, moja dusza i moje życie. **11.** Bo me życie spełniło się w trosce, a moje lata w westchnieniach; w grzechu zwiędła moja siła, a moje kości zanikły. **12.** Z powodu moich prześladowców jestem hańbą nawet dla moich sąsiadów oraz postrachem dla znajomych. Ci, którzy mnie spotykają na ulicy ode mnie się usuwają. **13.** Wypadłem z serca jak umarły, podobny do zużytego naczynia. **14.** Bo słyszę obelgi tłumu i zbiegowiska dokoła; jak się razem na mnie zmagają, planując, by odebrać mi życie. **15.** Ale ja polegam na Tobie, WIEKUISTY; powiedziałem: Ty jesteś moim Bogiem. **16.** W Twojej ręce są moje losy; wybaw

mnie z mocy wrogów oraz mych prześladowców. **17.** Zaświeć Twoim obliczem nad twym sługą; wspomóż mnie w Twojej łasce. **18.** WIEKUISTY, obym się nie zawstydził, że Cię wzywałem; niech zawstydzą się niegodziwi oraz zamilkną w grobie. **19.** Niech oniemieją kłamlive usta, które hardo, wyniośle i pogardliwie mówią o sprawiedliwym. **20.** Wielką jest Twoja dobroć, którą zachowałeś dla bogobojnych, jaką przygotowałeś dla tych, co Ci ufają wobec synów ludzkich. **21.** Od knowań ludzi ich ochraniasz osłoną Twego oblicza, w namiocie ich ukrywasz przed każdą zwadą plemion. **22.** Błogosławiony WIEKUISTY, Ten, który w oblężonym mieście cudownie okazał mi Swoją łaskę. **23.** A ja, w moim przerażeniu powiedziałem: Jestem odtrącony sprzed Twojego oblicza; ale kiedy do Ciebie wołałem, Ty słyszałeś głos mej modlitwy. **24.** Miłujcie BOGA wszyscy Jego pobożni; WIEKUISTY strzeże wiernych, a sowiec odpłaca pysznemu. **25.** Bądźcie silni i niech się utwierdzi wasze serce; wy wszyscy, którzy macie nadzieję w WIEKUISTYM.

Psalm 32

1. Dumanie Dawida. Szczęśliwy ten, komu odpuszczono występki i wybaczone grzechy. **2.** Szczęśliwy człowiek, któremu WIEKUISTY nie poczyta winy, a w jego duchu nie ma zdrady. **3.** Gdy milczałem, próchniały moje kości oraz jęczałem cały dzień. **4.** Ponieważ dzień i noc ciążyła na mnie Twoja ręka, wilgoć moja zanikła jak od upałów lata. Sela. **5.** Wyznałem Ci mój grzech i mojej nieprawości nie tailem; powiedziałem: Wyjawię BOGU me przestępstwa; a Ty odpuściłeś nieprawość mojego grzechu. Sela. **6.** O to winien się modlić do Ciebie każdy pobożny, w czasie, w którym może Cię znaleźć, aby go nie dosięgnął wylew wielkich wód. **7.** Ty jesteś moją ochroną, strzeżesz mnie od niedoli oraz hymnem zbawienia mnie otaczasz. Sela. **8.** Uczynię cię roztroptym; wskażę ci drogę, po której masz chodzić; utwierdzę na tobie Moje oko. **9.** Nie bądźcie jak koń, jak bezrozumny muł, którego żuchwę kielzają uzdą i wędzidłem, bo się do ciebie nie zbliży. **10.** Wiele cierpień przypada niegodziwemu, a tego, który ufa WIEKUISTEMU otacza łaska. **11.** Radujcie się w WIEKUISTYM, cieszcie się sprawiedliwi i weselcie się wszyscy szczerego serca.

Psalm 33

1. Weselcie się w WIEKUISTYM sprawiedliwi; prawym przystoi chwała. **2.** Wysławiajcie BOGA na cytrze, przy dziesięciostrunnej lirze Mu śpiewajcie. **3.** Śpiewajcie Mu nową pieśń, udanie zagrajcie przy odgłosie trąb. **4.** Gdyż rzetelne jest słowo WIEKUISTEGO oraz prawdziwe każde Jego dzieło. **5.** Miłuje sprawiedliwość i prawo; ziemia pełna jest miłosierdzia BOGA. **6.** Słowem BOGA zostały uczynione niebiosy, technieniem Jego ust wszystkie ich zastępy. **7.** Skupia, niby w wał, wody morza; a tonie składa w zbiorniki. **8.** Niech się boi WIEKUISTEGO cała ziemia, niechaj drżą przed Nim wszyscy mieszkańcy zamieszkałego świata. **9.** Bowiem On powiedział, a stało się; On rozkazał, a powstało. **10.** BÓG wywraca zamiary pogan, niweczy zamysły ludów. **11.** Postanowienie BOGA trwa na wieki, a zamysły Jego serca z pokolenia w pokolenie. **12.** Szczęśliwy naród, którego WIEKUISTY jest Bogiem; lud, który wybrał na

Swe dziedzictwo. **13.** BÓG spogląda z niebios i widzi wszystkich synów Adama. **14.** Z przybytku Swojej siedziby patrzy na wszystkich mieszkańców ziemi. **15.** Ten, który kształtuje ich serca, zwraca uwagę na ich wszystkie sprawy. **16.** Nie ratuje króla wielkie wojsko, a bohatera pełnia sił nie ocala. **17.** Zawodny jest rumak w wygranej i potęgą swojej mocy nie uchroni. **18.** Oto oko WIEKUISTEGO nad Jego wielbicielami, nad ufającymi dzięki Jego miłosierdziu. **19.** By wybawił ich duszę od śmierci i zachował ich życie podczas głodu. **20.** Nasza dusza wygląda WIEKUISTEGO, On naszą pomocą i tarczą. **21.** W Nim raduje się nasze serce, bowiem w Jego Imieniu pokładamy nadzieję. **22.** Niech nad nami będzie Twe miłosierdzie, WIEKUISTY, tak, jak Ci zaufaliśmy.

Psalm 34

1. Od Dawida; kiedy zataiwszy swój rozum przed Abimelechem, odszedł wygnany. **2.** Będę wielbił WIEKUISTEGO każdego czasu; Jego chwała zawsze na moich ustach. **3.** Moja dusza chlubi się w WIEKUISTYM, niech to usłyszają uciśnieni i się pocieszą. **4.** Wraz ze mną wynoście BOGA i razem wywyższajmy Jego Imię. **5.** Szukałem WIEKUISTEGO, więc mnie wysłuchał; wybawił mnie ze wszystkich moich lęków. **6.** Spojrzeli ku Niemu i byli rozpromienieni, a ich oblicza nie pobladły. **7.** Ten oto żebrzący wołał, a BÓG go usłyszał i wyzwolił ze wszystkich utrapień. **8.** Anioł BOGA rozłożył się dokoła Jego wiernych oraz ich wyrwał. **9.** Posmakujcie oraz zobaczcie jak dobrym jest BÓG; szczęśliwy mąż, co się do Niego chroni. **10.** Cziczcie BOGA Jego święci, gdyż bogobojny nie ma biedy. **11.** Lwiała łakną i cierpią głód, a tym, co szukają BOGA nie zabraknie wszelkiego dobra. **12.** Pójdźcie dzieci oraz mnie posłuchajcie, a nauczę was bojaźni WIEKUISTEGO. **13.** Kto jest tym mężem, co pragnie życia oraz miłuje swoje dni, aby oglądał dobro? **14.** Strzeż swojego języka od zła oraz twych ust od zradliwej mowy. **15.** Stroń od złego, a czynń dobrze; pragnij zgody oraz się o nią ubiegaj. **16.** Oto oko WIEKUISTEGO zwrócone na sprawiedliwych, a Jego ucho ku ich błaganiom. **17.** Ale gniew BOGA na złoczyńców, aby zgładzić ich pamięć z ziemi. **18.** Sprawiedliwi wołają, a BÓG słucha, i wyzwala ich ze wszystkich cierpień. **19.** BÓG jest bliskim tym złamanym w sercu; wspomaga skruszonych w duchu. **20.** Liczne są dolegliwości sprawiedliwego, ale WIEKUISTY go ze wszystkich wybawia. **21.** Strzeże wszystkie jego członki, ani jeden z nich nie jest kaleki. **22.** Zło uśmierca niegodziwego; a wrogowie sprawiedliwego będą potępieni. **23.** BÓG odkupi duszę swych sług; wszyscy, którzy Mu ufają, nie będą potępieni.

Psalm 35

1. Od Dawida. Rozpraw się WIEKUISTY z tymi, co się ze mną spierają; zwalcz tych, którzy przeciw mnie walczą. **2.** Chwyć za puklerz i tarczę, i powstań ku mej obronie. **3.** Porwij oszczep i stań jak zapora przeciwko moim prześladowcom; powiedz mej duszy: Ja jestem twoim zbawieniem. **4.** Niech się zawstydzą i zapłoną ci, co czyhają na moje życie, niech pierzchną i zarumienią się ci, którzy myślą o mojej zgubie. **5.** Niech będą jak plewy na wietrze, a anioł BOGA niech ich rozproszy. **6.** Niech ich

droga będzie ciemna i śliska, a anioł BOGA niech ich ściga. **7.** Gdyż bez przyczyny zastawili na mnie swe zgubne sidła, bez przyczyny podkopywali moje życie. **8.** Niech bezwiednie spotka ich zguba; a sidła, które ukryli, niechaj ich uwikłają; niech sami z łoskotem w nie wpadną. **9.** Zaś moja dusza rozraduje się w WIEKUISTYM, ucieszy się Jego zbawieniem. **10.** Wszystkie moje członki zawołają: WIEKUISTY, kto jest równy Tobie, który wybawiasz żebrzącego od silniejszego, ubogiego i żebrzącego od łupieżcy. **11.** Stawiają świadków przemocy, wypytują mnie o to, czego nie wiem. **12.** Złem za dobre mi płacą; chcą mnie pozbawić mego życia. **13.** A ja, w czasie ich choroby, włożyłem wór żałobny; postem trapiłem moją duszę; a moja modlitwa wracała do mojej piersi. **14.** Błąkałem się w czerni jakbym był przyjacielem, jak gdyby był moim bratem; pochyliłem się jak w żałobie po matce. **15.** A oni podczas mego upadku cieszą się oraz gromadzą; oszczercy, których nie znam, gromadzą się przeciw mnie; szarpią mnie oraz nie poprzestają. **16.** Z obłudnymi szydercami i pochlebcami ostrzą na mnie zęby. **17.** WIEKUISTY, dopóki będziesz na to patrzeć? Od zgubnych ich zamysłów, od lwiat, wyrwij moją duszę, moją jedyną. **18.** Będę Cię wysławiał w wielkim zborze, będę Cię chwalił pośród liczego ludu. **19.** Niech nie mają ze mnie uciechy ci, co mnie niesłusznie nienawidzą oraz są bez powodu wrogami; niech nie mrugają okiem. **20.** Bowiem głoszą niezgodę oraz zmyślają zdradliwe słowa na spokojnych tej ziemi. **21.** Rozwierają na mnie swe usta i wołają: Otóż! Otóż! Widzi to nasze oko. **22.** Widzisz to BOŻE, zatem nie milcz; nie oddalaj się ode mnie, Panie. **23.** Obudź się, ocuć dla mojego prawa, dla mojej sprawy, mój Boże i mój Panie. **24.** Sądź mnie, WIEKUISTY, mój Boże, według Twojej sprawiedliwości; niech nie mają ze mnie uciechy. **25.** Niech nie powiedzą sobie: Oto stało się nasze życzenie; niech nie powiedzą: Unicestwiliśmy go. **26.** Niech się zawstydzą i razem się zarumienią ci, co się cieszą moją niedolą; niech okryją się hańbą i sromotą ci, co się nade mnie wynoszą. **27.** Niech zwyciężają i się ucieszą ci, którzy pragną mojej sprawiedliwości, oraz niech zawsze mówią: Niech będzie wywyższony WIEKUISTY, który życzy pokoju swemu słudze. **28.** A mój język będzie wypowiadał Twoją sprawiedliwość, i Twoją chwałę cały dzień.

Psalm 36

1. Przewodnikowi chóru, od sługi WIEKUISTEGO, od Dawida. **2.** Niegodziwy przechowuje w swoim sercu głos występku, Przed jego oczami nie ma bojaźni Boga. **3.** Schlebia w oczy bliźniemu, by znaleźć jego nieprawość i nienawidzić. **4.** Nieprawość i obłuda jest mową jego ust; pomija sposobność, by stać się mądrzejszym i poprawić. **5.** Planuje nieprawość na swym łożu; stanął na niedobrej drodze, złem się nie brzydzi. **6.** Twoje miłosierdzie sięga aż do niebios, WIEKUISTY, a Twoja niezawodność pod obłoki. **7.** Twoja sprawiedliwość jak najwyższe góry, a Twe wyroki jak niezmierna głębia; wspomagasz, WIEKUISTY, człowieka i zwierzę. **8.** Jak cenna jest Twoja łaska, Boże; dlatego synowie Adama chronią się pod cienie Twoich skrzydeł. **9.** Nasycają się obfitością Twego domu, poisz ich strumieniem rozkoszy. **10.** Gdyż u Ciebie jest źródło życia, w Twej światłości oglądamy światło. **11.** Rozciągnij Twoją łaskę nad tymi, co Cię poznali; a Twoją sprawiedliwość na prawych sercem. **12.** Niech nie nastąpi na mnie noga

pychy, a ręka bezbożnych niech mnie nie potrąca. **13.** Tam już padają złoczyńcy; porażeni są i nie mogą powstać.

Psalm 37

1. Psalm Dawida. Nie obruszaj się na złoczyńców i nie zazdrość tym, co czynią nieprawość. **2.** Gdyż szybko będą ścięci jak trawa i powiędną jak zielony chwast. **3.** Zaufaj WIEKUITEMU i czyn właściwie; żyj w kraju oraz pielęgnuj prawdę. **4.** Napawaj się WIEKUISTYM, a spełni życzenia twojego serca. **5.** Powierz BOGU twą drogę oraz na Nim polegaj, a On wszystko dokona. **6.** Wyprowadzi jak światło twoją sprawiedliwość, a Twoje prawo jak jasne południe. **7.** Poddaj się WIEKUITEMU i Go wyczekuj; nie zazdrość temu, któremu się powodzi; człowiekowi, który spełnił zamiary. **8.** Zaniechaj gniewu i porzuć zapalczywość; nie obruszaj się, bo to prowadzi do złego. **9.** Bowiem złoczyńcy będą zatraceni; a ci, co ufają WIEKUITEMU odziedziczą ziemię. **10.** Jeszcze chwila, a nie będzie niegodziwego; spojrzysz na jego miejsce, a go nie ma. **11.** Lecz pokorni posiadą ziemię oraz będą się napawać pełnią pokoju. **12.** Niegodziwy knuje przeciw sprawiedliwemu, ostrzy na niego swoje zęby. **13.** Ale WIEKUISTY mu urąga, bo widzi, że Jego dzień nadchodzi. **14.** Niegodziwcy dobyli miecza, naciągnęli swój łuk, by porazić żebrzącego i uciśnionego, aby wytracić tych, co chodzą prostą drogą. **15.** Lecz ich miecz przebijie ich serce, zaś ich łuki będą połamane. **16.** Lepiej z małym sprawiedliwemu, niż wielu niegodziwcom w dostatku. **17.** Ponieważ ramiona niegodziwców zostaną połamane, a sprawiedliwych wesprze WIEKUISTY. **18.** BÓG zna losy nieskazitelnych, a ich dziedzictwo będzie wieczne. **19.** Nie zawstydzą się w złą godzinę, a w dni głodu będą nasyceni. **20.** Bo niegodziwcy zaginą; wrogowie WIEKUISTEGO znikną jak piękno łąk, znikną jak dym. **21.** Niegodziwy pożycza i nie płaci, a sprawiedliwy jest miłosierny i daje. **22.** Jego błogosławieni posiadą ziemię, a Jego wyklęci będą zatraceni. **23.** Kroki szlachetnego męża są kierowane przez Boga, bo upodobał sobie jego drogę. **24.** Choć upadnie – nie będzie powalony, ponieważ BÓG go wspiera. **25.** Byłem młodym i się zestarzałem, a nie widziałem sprawiedliwego – opuszczonym, ani jego potomstwa żebrzącego chleb. **26.** Co dzień jest miłosiernym i pożycza; a jego potomstwo jest w błogosławieństwie. **27.** Stroń od złego, czyn szlachetnie i bądź spokojnym na wieki. **28.** Bowiem BÓG miłuje prawość i nie opuści Swych pobożnych; w Swojej straży ma ich na wieki, zaś ród niegodziwych zaginie. **29.** Sprawiedliwi odziedziczą ziemię i na wieki na niej zamieszkają. **30.** Usta sprawiedliwego mówią mądrość, a jego język sąd wygłasza. **31.** W jego sercu jest Prawo Pana, jego kroki się nie zachwieją. **32.** Niegodziwy czyha na sprawiedliwego i pragnie zadać mu śmierć. **33.** Ale BÓG nie zostawi go w jego ręce oraz go nie potępi, kiedy będzie sądzony. **34.** Miej nadzieję w WIEKUISTYM, przestrzegaj Jego drogi, a On cię wywyższy, byś odziedziczył ziemię; zobaczysz także zagładę niegodziwych. **35.** Widziałem wyniosłego bezbożnika, rozpierającego się niby samorosłe, zielone drzewo. **36.** Ale przeminął, otóż go nie ma; szukałem go i się nie znalazł. **37.** Strzeż niewinnego, patrz prawego, bowiem dla męża pokoju jest przyszłość. **38.** A występní razem poginą;

przyszłość niegodziwych jest zniweczona. **39.** Zbawienie sprawiedliwych jest od WIEKUISTEGO, On ich obroną w czas niedoli. **40.** WIEKUISTY ich wspomaga i ich ocala, ponieważ Mu zaufali; ocala ich, wybawia od niegodziwych.

Psalm 38

1. Psalm Dawida na wspomnienie. **2.** WIEKUISTY, nie gań mnie w Twoim gniewie, a w Twoim oburzeniu mnie nie karz. **3.** Gdyż utkwily we mnie Twoje strzały i dotknęła mnie Twoja ręka. **4.** W obliczu Twojego gniewu, nie ma zdrowej części w mojej cielesnej naturze, w obliczu mojego grzechu, nie mają spokoju moje członki. **5.** Bo moje winy przerosły moją głowę, przeciążają mnie jak ciężkie brzemie. **6.** Z powodu mej głupoty, zaropiały i zajątrzyły się me rany. **7.** Pokrzywiłem się, bardzo pochyliłem i przez cały dzień chodzę w żałobie. **8.** Gdyż moje biodra pełne są zgorzeli i nie ma nic zdrowego w mojej cielesnej naturze. **9.** Zdrętwiałem, wielce się skruszyłem, jęczę ze wzburzenia mego serca. **10.** Panie, przed Tobą całe moje pragnienie, przed Tobą nie jest ukryte me westchnienie. **11.** Moje serce kołacze, opuściła mnie moja siła, a światło moich oczu i ono się przy mnie nie zostało. **12.** Moi przyjaciele i towarzysze stronią od mojej plagi, moi bliscy stanęli z dala. **13.** Zastawiają sidła ci, którzy żądają Mego życia, miotają obelgi ci, co pragną mego nieszczęścia i przez cały dzień knują zdrady. **14.** A ja nie słyszę jak głuchy; jak niemy, co nie otwiera swoich ust. **15.** Stałem się jak człowiek, który nie rozumie i w ustach nie ma odpowiedzi. **16.** Bo Ciebie wyczekuję, WIEKUISTY; Ty, Boże, Panie mój odpowiesz. **17.** Ponieważ powiedziałem: Niech nie mają ze mnie radości, kiedy się chwieje moja noga; niech się nade mnie nie wynoszą. **18.** Gdyż ja jestem gotów na upadek, a mój ból zawsze był mi obecny. **19.** Owszem, wyjawiam moją winę i pokutuję za mój grzech. **20.** A moi wrogowie żyją, wzmacniają się oraz mnożą; ci, co niesłusznie mnie nienawidzą. **21.** Odplacają złem za szlachetne, ci, którzy mnie prześladują za to, że podążam za lepszym. **22.** Nie opuszczaj mnie WIEKUISTY, mój Boże, i się nie oddalaj ode mnie. **23.** Pośpiesz na mój ratunek, Panie, moje zbawienie.

Psalm 39

1. Przewodnikowi chóru, Jedutunowi. Psalm Dawida. **2.** Powiedziałem: Będę strzegł moich dróg, bym nie zgrzeszył moim językiem; utrzymam zamknięcie moich ust, dopóki niegodziwi przede mną. **3.** Oniemiałem milczeniem, zwątpiłem odnośnie słusznej sprawy, a mój ból się zajątrzył. **4.** Rozpaliło się serce w moim wnętrzu, w mym umyśle zapłonął ogień i przemówiłem moim językiem: **5.** Objaw mi, WIEKUISTY, mój koniec; jaki jest wymiar moich dni, abym poznał jak jestem znikomy. **6.** Oto piędziesiątka wymierzyła dni moje, a mój wiek jak nicość przed Tobą. Zaprawdę, wszystko marnością, każdy istniejący człowiek. Sela. **7.** Zaprawdę, człowiek się błąka jak widmo i tylko z powodu marności czyni wrzawę; gromadzi, a nie wie, kto to zabierze. **8.** A teraz, czego mam się spodziewać, Panie? Moja nadzieja ona w Tobie. **9.** Wyzwól mnie od wszelkich mych przewinień, nie czyni mnie pośmiewiskiem podłych. **10.** Oniemiałem i nie otwieram moich ust, bo Ty to uczyniłeś. **11.** Odwróć ode mnie Twoją

plagę, bo ginę od grozy Twojej ręki. **12.** Odsuwasz człowieka karami za winy i jak mól – niweczysz jego wspaniałość, zaprawdę, każdy człowiek jest znikomością. Sela. **13.** Wysłuchaj moją modlitwę, WIEKUISTY, usłysz moje wołanie i nie milcz na moje łzy; gdyż ja jestem przychodniem u Ciebie, przesiedleńcem jak wszyscy moi przodkowie. **14.** Ulżyj mi, bym się orzeźwił nim odejdę i mnie nie będzie.

Psalm 40

1. Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida. **2.** Czekałem i czekałem na WIEKUISTEGO, a ku mnie się skłonił i wysłuchał moje wołanie. **3.** Wydobył mnie z ogłuszającej otchłani, z grząskiego bagna, i postawił moje nogi na skale oraz upewnił moje kroki. **4.** Dał też w moje usta nową pieśń, chwałę naszego Boga; ujrzą to tłumy, ulęką się i zaufają WIEKUITEMU. **5.** Szczęśliwy mąż, który BOGA uczynił swą nadzieją, a nie zwrócił się ku ludziom hardym i zwolennikom kłamstwa. **6.** Wiele dla nas spełniłeś – Ty, WIEKUISTY, Boże mój Twoich cudów i Twych zamysłów; nikt Ci nie dorówna; są zbyt liczne by je wymienić, wymówić, czy wygłosić. **7.** Ofiar bitych oraz darów nie żądasz, w uszy mi to wpoileś, nie wymagasz całopalenia, ani zagrzesznej ofiary. **8.** Zatem powiedziałem: Oto przybyłem, w Zwojach jest o mnie napisane. **9.** Pragnę spełniać Twą wolę, Boże, Twoje Prawo jest w moim wnętrzu. **10.** Zapowiadam zbawienie w licznym zborze, oto moich warg nie powściągam, wiesz o tym, WIEKUISTY. **11.** W moim sercu nie ukrywam Twojej sprawiedliwości, o prawdzie i Twej pomocy opowiadam; przed licznym zborem nie taję łaski oraz Twojej niezawodności. **12.** Ty, WIEKUISTY, nie powstrzymasz mnie od Twojej litości; niechaj zawsze mnie strzegą: Twoja wierność i prawda. **13.** Bo opadły mnie klęski bez liczby, moje winy mnie doścignęły i nie mogę ich przejrzeć; są liczniejsze niż włosy mojej głowy, zatem opuszcza mnie moje serce. **14.** Racz, BOŻE, mnie ocalić; pospiesz mi, BOŻE, na ratunek. **15.** Niech się zawstydzą i razem zarumienią ci, co czyhają na me życie, aby je porwać; niechaj pierzchną i okryją się hańbą ci, co pragną mojego nieszczęścia. **16.** Niech osłupieją z hańby ci, którzy na mnie szczują hej i hej! **17.** Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Cię pożądam; i niechaj stale powtarzają: Wielkim jest Bóg, miłujący Swoje zbawienie. **18.** Zaś ja biedny i nędzny, lecz Pan o mnie pomyśli; Ty jesteś mą pomocą i moim Zbawicielem; Panie mój nie zwlekaj!

Psalm 41

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. **2.** Szczęśliwy ten, kto ma wzgląd na żebrzącego, w zły dzień BÓG go ocali. **3.** WIEKUISTY go ustrzeże, zachowa przy życiu; będzie szczęśliwy na ziemi, gdyż nie podda go woli jego wrogów. **4.** BÓG go wesprze na łożu boleści; w jego chorobie odmieni całe jego posłanie. **5.** Ja powiedziałem: WIEKUISTY, zmiłuj się nade mną; uzdrów mą duszę, bo Ci zgrzeszyłem. **6.** Moi wrogowie mówią: Źle z nim; kiedy umrze, zaginie też jego imię. **7.** A kiedy przyjdzie mnie ktoś odwiedzić mówi fałsz; jego serce zbiera nieprawości, wychodzi na ulicę i je rozgłasza. **8.** Razem szepczą przeciwko mnie; knują na mnie wszyscy, co mają mnie w nienawiści; biada mi. **9.** Mówią: Rozlana w nim

zgubna sprawa; gdy się położył, już nie powstanie. **10.** Nawet mój przyjaciel, na którym polegałem, który jadał mój chleb, podniósł na mnie stopę. **11.** Ale Ty, WIEKUISTY, zmiłuj się nade mną; dzwignij mnie, a im odpłacę. **12.** Przez to poznam, że we mnie Sobie upodobałeś, gdy mój wróg nie zatriumfuje nade mną. **13.** A mnie, z powodu mej niewinności wspierasz oraz stawiasz przed Sobą na wieki. **14.** Błogosławiony WIEKUISTY, od wieczności na wieczność Pan Izraela. Amen i amen.

Psalm 42

1. Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha. **2.** Jak łania tęskni do źródeł wód, tak do Ciebie tęskni moja dusza, Boże. **3.** Moja dusza łaknie Boga, Boga żywego. Kiedy przyjdę i się ukażę przed obliczem Boga? **4.** Moja łza była mi pokarmem dniem i nocą, gdyż codziennie mi mówią: Gdzie twój Bóg? **5.** To pamiętam, rozlewając w sobie mą duszę, jak wchodziłem do Przybytku, jak wraz z innymi, przy odgłosie wesela i dziękczynienia, w świątecznym tłumie zdążałem do Domu Boga. **6.** Czemu jesteś zgnębiona moja duszo i dlaczego we mnie zawodzisz? Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował za zbawienie mojej osoby. **7.** Panie mój, zgnębiona jest we mnie moja dusza, kiedy Ciebie wspominam na ziemi Jardenu i Chermonu oraz na górze Micar. **8.** Przepaść przyzywa przepaść przy odgłosie swych wodospadów, Twoje nurty i fale wszystkie nade mną przeszły. **9.** Jednak za dnia WIEKUISTY zsyłał Swoją łaskę, zaś w nocy jest przy mnie Jego pieśń, modlitwa do Pana mego życia. **10.** Wołam do WIEKUISTEGO, mojej Skały: Czemu mnie zapomniałeś? Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga? **11.** Moi ciemiecy znęcają się nade mną, kalecząc moje kości, gdyż co dzień do mnie mówią: Gdzie twój Bóg? **12.** Czemu jesteś zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz? Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował; dziękował mojemu Bogu za zbawienie mojej osoby.

Psalm 43

1. Bądź mi sędzią, Boże, i obroń moją sprawę; wybaw mnie od niemiłosiernego ludu, od ludzi zdrady i bezprawia. **2.** Bo Ty, Boże, jesteś mój Wszechmocny. Czemu mnie porzucasz? Czemu chodzę w żałobie pod uciskiem wroga? **3.** Ześlij Twoje światło i Twoją prawdę, niech one mi przewodniczą, niechaj mnie zaprowadzą do Twojej świętej góry, oraz do Twych przybytków. **4.** Abym przyszedł do ołtarza prawdziwego Boga, do Boga radości i mojego wesela, oraz lutnią składał Ci dziękczynienie, Boże, Boże mój! **5.** Czemu jesteś zgnębiona moja duszo i czemu we mnie zawodzisz? Miej ufność w Bogu, gdyż jeszcze będę Mu dziękował, dziękował mojemu Bogu za zbawienie mojej osoby.

Psalm 44

1. Przewodnikowi chóru, dumanie synów Koracha. **2.** Boże, na własne uszy słyszeliśmy, nasi przodkowie opowiadali nam o dziele, które spełniłeś za ich dni, w dawnych czasach. **3.** Ty, Twoją dłonią wygnałeś ludy, a ich zasadziłeś; wytraciłeś narody, a ich rozkrzewiłeś. **4.** Gdyż nie swym mieczem posiadli ową ziemię, ani ich ramię im nie pomogło; ale Twoja prawica, Twoje ramię i światło Twojego oblicza; bo ich

sobie upodobałeś. **5.** Ty sam jesteś moim Królem; Boże, wyznacz zbawienie Jakóbowi. **6.** Tobą odeprzemy naszych gnębieli; Twoim Imieniem zdepczemy naszych przeciwników. **7.** Bo nie polegamy na moim łuku, ani mój miecz mnie nie ocali. **8.** Lecz Ty nas ocalasz od naszych gnębieli, a naszych nieprzyjaciół pohańbisz. **9.** Codziennie chlubimy się Bogiem, a Twe Imię będziemy wysławiać na wieki. Sela. **10.** Ale nas porzuciłeś, zawstydziłeś; nie wystąpiłeś w naszych szeregach. **11.** Dałeś się nam cofnąć wobec wroga, więc do woli nas grabili nasi nieprzyjaciele. **12.** Podałeś nas na żer jak trzodę; rozproszyłeś nas wśród narodów. **13.** Sprzedałeś swój lud za bezcen i nie chciałeś zyskać z ich ceny. **14.** Naszym sąsiadom podałeś nas na wzgardę; naszemu otoczeniu na pośmiewisko i urąganie. **15.** Uczyniłeś nas przysłowiem pośród ludów, przedmiotem politowania pomiędzy narodami. **16.** Cały dzień jest przede mną Moja hańba, a wstyd mojego oblicza mnie okrywa. **17.** z powodu głosu bluźniercy i potwarcy, wobec wroga oraz mściciela. **18.** To wszystko nas spotkało, a przecież Cię pamiętamy i nie sprzeniewierzyliśmy się Twojemu przymierzu. **19.** Nie cofnęło się wstecz nasze serce; nasze kroki nie zboczyły z Twojej ścieżki. **20.** Chociaż nas zgmiotłeś wśród szakali i rozciągnąłeś nad nami cień śmierci. **21.** Gdybyśmy zapomnieli Imienia naszego Boga, a nasze dłonie wyciągnęli do cudzego bóstwa, **22.** czyżby Bóg nie dowiedział się o tym? Przecież On zna skrytości serca. **23.** Lecz dla Ciebie co dzień bywamy zabijani, jesteśmy uważani za owce rzeźni. **24.** Ocuć się! Czemu śpisz, Panie? Przebudź się i nie porzucaj na zawsze. **25.** Czemu zakrywasz Twe oblicze? Zapominasz naszą nędzę i ucisk? **26.** Nasza dusza jest poniżona aż do prochu; nasze życie przylgnęło aż do ziemi. **27.** Powstań nam na pomoc i nas odkup z powodu Twojego miłosierdzia.

Psalm 45

1. Przewodnikowi chóru, dumanie na sześć głosów; przez synów Koracha, pieśń miłości. **2.** Wykipiało z mojego serca wdzięczne słowo, mój wiersz wypowiadam Królowi; oby mój język był jak rylec biegłego pisarza. **3.** Urodziwszy jesteś od synów ludzkich, wdzięk jest rozlany na twych ustach; z powodu sprawiedliwości uwielbił cię Bóg na wieczność. **4.** Przypasz swój miecz do biodra, mocarzu, twoją świetność oraz twój strój. **5.** Wystąp w swym stroju, wyrusz dla sprawy prawdy i pogwałconej sprawiedliwości; twoja prawica niech będzie godnym podziwu przewodnikiem. **6.** Ostre są twoje strzały, podają pod ciebie ludy; ugodzą w serce wrogów Króla. **7.** Twój tron, o Boże, na wieki wieków, a berło prawości jest berłem twojego królestwa. **8.** Umiłowałeś sprawiedliwość, a nienawidzisz bezprawia. Dlatego pomazał cię Bóg twój Bóg – olejem wesela, ponad twych towarzyszy. **9.** Wszystkie twoje szaty pachną mirrą, aloesem i kassją; spośród pałaców z kości słoniowej rozweselają cię lirnicy. **10.** Pomiedzy twoimi klejnotami są córki królewskie; twoja małżonka, w złocie z Ofiru, stanęła po twojej prawicy. **11.** Słuchaj córko i spójrz, skłoń twoje ucho; zapomnij o twym ludzie i o domu twojego ojca. **12.** Ponieważ król pragnie twego wdzięku; on jest twoim Panem, skłoń się ku niemu. **13.** Także córki Coru złożą ci pokłon wśród darów, będą ci hołdować najbogatsi z narodów. **14.** Królowa pełna jest

wspaniałości w swoim wnętrzu; jej strój jest ze złotej tkaniny. **15.** We wzorzystej odzieży prowadzą ją do Króla; a za nią dziewice, przydane jej druhny, **16.** prowadzone są wśród wesela, radości oraz wchodzą do królewskiego pałacu. **17.** Zamiast twych ojców będą twoi synowie; ustanowisz ich książętami na całej ziemi. **18.** Twoje Imię będą wspominać po wszystkie pokolenia; a narody będą Cię sławić na wieki wieków.

Psalm 46

1. Przewodnikowi chóru Korachitów. Pieśń dla chóru dziewic. **2.** Pan nam ucieczką i obroną, pomocą w utrapieniach, bardzo bliskim. **3.** Dlatego się nie zatrwożymy, kiedy zostanie wstrząśnięta ziemia i zapadną się góry w łono mórz. **4.** Niech szumią, niech wzburzą się jej wody, niech zadrżą chmury przed Jego majestatem. Sela. **5.** Oto strumień, a jego potoki rozweselą miasto Pana, święte przybytki Najwyższego. **6.** Pośród niego jest Bóg, dlatego się nie zachwieje; Pan go ocali zanim zaświta poranek. **7.** Burzyły się narody, runęły królestwa, rozległ się Jego głos i struchlała ziemia. **8.** WIEKUISTY Zastępów jest z nami, naszą twierdzą jest Bóg Jakóba. Sela. **9.** Pójdźcie, spójrzcie na działanie WIEKUISTEGO, który zrzucił spustoszenia na ziemi. **10.** Uśmierza wojny aż do krańców ziemi; druzgocze łuki, kruszy kopie, a wozy pali ogniem. **11.** Przestańcie i poznajcie, że Ja jestem Bogiem; góruję nad narodami i będę wywyższony na ziemi. **12.** WIEKUISTY Zastępów jest z nami, naszą twierdzą jest Bóg Jakóba. Sela.

Psalm 47

1. Przewodnikowi chóru, pieśń dla Korachitów. **2.** Uderzcie w dłoń wszystkie narody, wołajcie do BOGA głosem radości. **3.** Bo WIEKUISTY jest najwyższy, wspaniały; wielki Król nad całą ziemią. **4.** Podbija ludy pod naszą władzę, a narody pod nasze stopy. **5.** Dla nas wybrał nasze dziedzictwo – chwałę Jakóba, którego umiłował. Sela. **6.** Bóg wstąpił pośród okrzyków, WIEKUISTY przy odgłosie trąb. **7.** Śpiewajcie Bogu, śpiewajcie; śpiewajcie naszemu Królowi, śpiewajcie. **8.** Bo Bóg jest Królem całej ziemi, więc zaśpiewajcie hymn. **9.** Bóg króluje nad narodami, Bóg zasiadł na Swoim świętym tronie. **10.** Do Boga Abrahama gromadzą się książęta ludów; bo tarcze ziemi są Boga, a On jest wielce wywyższony.

Psalm 48

1. Pieśń. Psalm Korachitów. **2.** WIEKUISTY jest wielkim oraz wielce sławionym w mieście naszego Boga, na Swojej świętej górze. **3.** Pięknym wzgórzem, uciechą całej ziemi, krańcem północy jest góra Cyon; miasto wielkiego Króla. **4.** Bóg w Jego pałacach, zasłynał jako twierdza. **5.** Bo oto zgromadzili się władcy i razem wyruszyli, **6.** spojrzeli i się zdumiali, struchleli oraz pierzchli. **7.** Tam ogarnęła ich trwoga, drzenie jak rodzącą. **8.** Wschodnim wiatrem połamałeś okręty Tarszyszu. **9.** Jak słyszeliśmy, tak też to widzieliśmy w mieście WIEKUISTEGO Zastępów, w mieście naszego Boga; Bóg je utwierdził na wieki. Sela. **10.** Pośród Twojej Świątyni, Boże, rozmyślamy nad Twoją łaską. **11.** Jak Twe Imię, tak też

i Twoja chwała sięga po krańce ziemi; Twa prawica pełna jest sprawiedliwości. **12.** Wobec Twoich wyroków cieszy się góra Cyon i weselą się córki Jehudy. **13.** Otoczcie Cyon oraz go okrążcie, policzcie jego wieże; **14.** zwróćcie waszą uwagę na zamek, dotrzyjcie do jego pałaców, abyście to opowiadali dalszemu pokoleniu. **15.** Bo oto Ten Bóg jest na zawsze, na wieki wieków naszym Bogiem; On jest naszym Pasterzem na wieczność.

Psalm 49

1. Przewodnikowi chóru Korachitów. Pieśń. **2.** Usłyszcie to wszystkie narody, posłuchajcie wszyscy mieszkańcy świata. **3.** Zarówno dzieci ludu, jak i synowie dostojnych mężów, bogaty i biedny – razem. **4.** Moje usta głoszą mądrość, a myśl z mojego serca – roztropność. **5.** Skłonię ku przypowieści moje ucho i przy lutni wyłożę mą zagadkę. **6.** Czemu mam się obawiać złego, w dniach, w których mnie otacza nieprawość mych napastników? **7.** Was, co polegacie na swym mieniu oraz przechwalacie się swoim wielkim bogactwem. **8.** Zaprawdę, nikt się nie zdoła odkupić i za siebie nie złoży Bogu okupu. **9.** Gdyż kosztowny jest okup ich duszy, i nikt tego nigdy nie dokaże. **10.** A choćby nawet żył długo, czy nie zobaczy grobu? **11.** Tak, zobaczy! Mędrcy umierają, razem giną głupi, ograniczeni, i innym zostawiają swe mienie. **12.** W ich myśli ich domy są wieczne, ich mieszkania od pokolenia do pokolenia, dlatego swoje ziemie nazywają od swojego imienia. **13.** Ale człowiek nie zostanie w świetności; podobny jest do zwierząt, które giną. **14.** Taka jest ich droga, w tym ich niedorzeczność; a ci, którzy idą w ich ślady, potakują ich mowom. Sela. **15.** Jak stado pędzą do grobu, ich pasterzem jest śmierć, a nazajutrz panować tam będą prawi. Gdy odejdą ze swojego mieszkania, ich osoba stanie się pastwą mogiły. **16.** Ale Pan wybawi moją duszę z mocy grobu, bowiem mnie przyjmie. Sela. **17.** Nie bądź zatrwożony, gdy ktoś się bogaci, kiedy mnoży się chwała jego domu. **18.** Bo przy swoim zgonie nie zabierze niczego, jego chwała za nim nie zejdzie. **19.** Bowiem jeszcze za życia będzie złorzeczył swojej duszy; a tobie przyzna, że szlachetnie sobie uczyniłeś. **20.** Przejdzie do rodów jego ojców, co na wieki nie będą oglądały światła. **21.** Gdy w świetności człowiek tego nie zrozumie, podobny jest do zwierząt, które się wytraca.

Psalm 50

1. Psalm Asafa. Bóg nad istotami boskimi, WIEKUISTY przemawia i wzywa ziemię od wschodu słońca do jego zachodu. **2.** Bóg, pełen wspaniałości, zajaśniał z Cyonu, **3.** nadchodzi nasz Bóg oraz nie będzie milczał; przed Nim ogień, a wokół Niego wielce potężny wicher. **4.** Z wysoka przyzywa niebiosy i ziemię na sąd swojego ludu. **5.** Zgromadźcie Moich pobożnych, którzy ze Mną zawarli Przymierze przy ofierze. **6.** Niebiosy zaświadczyły o Jego sprawiedliwości, że sam Bóg jest sędzią. Sela. **7.** Słuchaj Mój ludu, bo przemawiam; Israelu, bo świadczę przeciw tobie; Bogiem, Ja twoim prawdziwym Bogiem. **8.** Rozprawiam się z tobą nie z powodu twych ofiar, ani nie z powodu twoich całopaleń, które są ustawicznie przede Mną. **9.** Nie wezmę z twojego domu cielca, ani kozłów z twojej zagrody. **10.** Bowiem Moim jest wszelki leśny zwierz i bydło na gór tysiącach. **11.** Znam całe ptactwo na wysokościach, a i

dziczyzna pól jest Moja. **12.** Gdybym łaknął, nie powiedziałbym tobie; bo Moim jest przecież świat i wszystko, co go napęlnia. **13.** Czyż jadam mięso byków, albo pijam krew kozłów? **14.** Ofiaruj Panu dziękczynienia; Najwyższemu spełnij twe śluby. **15.** Także wezwij Mnie w dzień niedoli; wtedy cię ocalę, a ty Mnie uczcisz. **16.** Zaś do niegodziwca Bóg mówi: Czemu liczysz Moje ustawy oraz bierzesz Moje Przymierze na twe usta? **17.** Przecież ty nie cierpisz napomnienia, Moje słowa rzucasz za siebie. **18.** Kiedy widzisz złodzieja, to się z nim bratasz; także z cudzołożnikami jest twa spółka. **19.** Twoje usta rozpuszczasz na złe, a twój język układa zdradę. **20.** Zasiadasz i mówisz przeciwko twemu bratu, a na syna twej matki rzucasz zniewagę. **21.** To czyniłeś – a Ja milczałem; wtedy wyobrażałeś sobie, że będę taki jak ty; ale rozprawię się z tobą i stawię to przed twoimi oczami. **22.** Zrozumieście, niepomni Boga, bym was kiedyś nie schwytał, a wtedy nikt nie ocali. **23.** Kto Mi ofiaruje dziękczynienie – uczci Mnie; kto uważa na drogę – temu wskażę zbawienie Boga.

Psalm 51

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida, **2.** gdy go odwiedził Natan, prorok, po przyjściu do Batszeby. **3.** Zmiłuj się nade mną, Boże, według Twojej łaski; według wielkiego Twojego miłosierdzia zmaż moje występki. **4.** Obmyj mnie zupełnie z mojej winy, oczyść mnie z mojego grzechu. **5.** Bo ja znam moje występki, a mój grzech zawsze jest obecny przede mną. **6.** Tobie samemu zgrzeszyłem i czyniłem zło w Twoich oczach; bo jesteś sprawiedliwy w Twym wyroku oraz czysty w Twoim osądzie. **7.** Zostałem stworzony w występku i w grzechu poczęła mnie moja matka. **8.** Oto żądasz prawdy we wnętrzu, a w skrytości mądrość mi wskazujesz. **9.** Rozgrzesz mnie hizopem, a będę czysty; obmyj mnie, a będę bielszy od śniegu. **10.** Daj mi usłyszeć radość i wesele; niechaj się rozradują kości, które pokruszyłeś. **11.** Odwróć Twoje oblicze od mych grzechów oraz zmaż wszystkie moje winy. **12.** Serce czyste stwórz wewnątrz mnie, Boże, i odnow we mnie stałego ducha. **13.** Nie odrzucaj mnie od Twojego oblicza i Twego Ducha Świętego mi nie odbieraj. **14.** Przywróć mi radość Twojego zbawienia i pokrzep mnie duchem gorliwym. **15.** Wtedy będę nauczał przestępców Twoich dróg, i grzesznych, aby do Ciebie powrócili. **16.** Od krwawej winy mnie ocal, Boże, Boże mojego zbawienia, by mój język wysławiał Twoją sprawiedliwość. **17.** Panie, otwórz moje wargi i niech me usta wygłoszą Twoją chwałę. **18.** Bowiem nie pragniesz ofiar, bym je składał, ani całopalenia nie żądasz. **19.** Ofiarami dla Pana jest duch skruszony; sercem skruszonym i złamanym, Boże, nie wzgardzisz. **20.** Obdarz w Swej łasce Cyon, odbuduj mury Jeruzalaim. **21.** Wtedy przyjmiesz ofiary sprawiedliwości, całopalenie i dary; wtedy wniosą cielce na Twój ołtarz.

Psalm 52

1. Przewodnikowi chóru. Dumanie Dawida, **2.** kiedy przyszedł Doego, Edomita i doniósł Saulowi, oraz mu powiedział: Dawid wszedł do domu Achimeleka. **3.** Mocarzu, czemu się złością przechwalasz? Łaska Pana jest nieustanna. **4.** Twój język knuje zgubę; czynisz zdradę, jak wyostrzona brzytwa. **5.** Raczej

upodobałeś sobie zło niż dobro, fałsz zamiast sprawiedliwych słów. Sela. **6.** O języku zdradziecki, upodobałeś sobie wszelkie zgubne mowy. **7.** To też Pan uprzątnie cię na wieki; pochwyci cię, wyrwie cię z namiotu i wykorzeni cię z ziemi żyjących. Sela. **8.** Zobaczą to sprawiedliwi, wzdrygną się i będą mu urągać. **9.** Oto człowiek, co nie uczynił Boga swą obroną, a polegał na swoim wielkim bogactwie i pokładał nadzieję w swej potędze. **10.** Ale ja będę jak zielony oliwnik w domu Bożym, bo na wieki wieczne położyłem nadzieję w łasce Boga. **11.** A za to, co uczynisz, będę Cię wysławiał na wieki; zaufam Twojemu Imieniu, gdyż jest słodkim dla miłujących Ciebie.

Psalm 53

1. Przewodnikowi chóru Macholitów. Dumanie Dawida. **2.** Nikczemny mówi w swoim sercu: Nie ma Boga; zepsuci, skażeni nieprawością; nie ma takiego, co czyni dobrze. **3.** Bóg spogląda z niebios na synów ludzkich, by zobaczyć, czy jest ktoś rozumny i szukający Boga. **4.** Wszyscy odstępili, razem się popsuli; nie ma takiego, co czyni dobro, nie ma ani jednego. **5.** Czyż wszyscy sprawcy bezprawia nie poznają, że pożerają mój lud i spożywają jak chleb? Lecz Boga nie wzywali! **6.** Zatrwożyli się trwogą tam, gdzie nie było trwogi; gdyż Pan rozproszył gości tych, którzy cię oblegali; pohańbiłeś ich, ponieważ Bóg nimi wzgardził. **7.** Kto dał z Cyonu pomoc Israelowi? Kiedy Pan przywróci wygnańców Swego ludu, rozweseli się Jakób, rozraduje Israel.

Psalm 54

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Dumanie Dawida, **2.** gdy przyszli Zyfejczycy i powiedzieli do Saula: Oto Dawid ukrywa się pośród nas. **3.** Boże, wybaw mnie Twym Imieniem oraz broń mnie Twoją wszechmocą. **4.** Boże, wysłuchaj moją modlitwę, nakłoń ucha na słowa mych ust. **5.** Bo powstali przeciw mnie barbarzyńcy, a okrutnicy pragną mojej duszy; zaś Boga przed sobą nie mają. Sela. **6.** Oto Bóg jest moją pomocą; Pan jest z tymi, którzy wspierają moją duszę. **7.** Na tych, co na mnie czyhają spadnie złość; zniwecz ich w Swojej prawdzie. **8.** A ja, chętnie Ci złożę ofiary, będę wysławiał Twoje Imię, WIEKUISTY, bowiem jest dobrotliwe. **9.** Gdyż Pan ocalił mnie z wszelkiej niewoli, a me oko przyglądało się moim wrogom.

Psalm 55

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Dumanie Dawida. **2.** Wysłuchaj moją modlitwę, Boże, nie odwracaj się od mojego błagania. **3.** Spójrz na mnie i mi odpowiedz, bo się zanoszę od płaczu i zawodzę. **4.** Z powodu okrzyku wroga, wobec ucisku złoczyńcy; bo będę na mnie zwalają oraz zawzięcie mnie ścigają. **5.** W moim wnętrzu drży moje serce oraz przypadły do mnie strachy śmierci. **6.** Przenika mnie trwoga, dreszcz oraz ogarnia odrętwienie. **7.** Zatem wołam: Kto mi da skrzydło gołębiczy, bym uleciał oraz odpoczął? **8.** Bym się oto oddalił lotem i osiadł na pustyni. Sela. **9.** Przed wirującym wichrem oraz przed nawałnicą pospieszę do mojego schronienia. **10.** Zniwecz ich, Panie,

rozdziel ich język, gdyż w mieście widzę grabież i rozbój. **11.** Dzień i noc krążą po jego murach, a krzywda i bezprawie w jego wnętrzu. **12.** Wśród niego nędza, a przemoc oraz zdrada nie ustępują z jego rynku. **13.** Gdyż nie uraga mi wróg – co bym zniósł, i przeciwnik nie wynosi się nade mnie – bo bym się uchronił od niego. **14.** Lecz ty, mój rówieśnik i mąż, towarzysz i mój przyjaciel, **15.** z którym wspólnie napawaliśmy się rozmową i z zapalem chodziliśmy do Domu Boga. **16.** Niech rzuci na nich śmierć, by żywcem weszli do Krainy Umarłych; gdyż złość jest w ich siedzibie, jak również w ich wnętrzu. **17.** Zaś ja wołam do Boga, zatem WIEKUISTY mi dopomoże. **18.** Wieczorem, z rana i w południe płaczę oraz będę zawodzić, aż usłyszysz mój głos. **19.** Szczęśliwie wybawił z boju moją duszę, choć tłumnie stanęli przeciw mnie. **20.** Bóg usłyszysz oraz ich upokorzy; On, który panuje od wieczności. Sela. Dlatego, że nie doznali przemian oraz nie obawiają się Boga, **21.** podniósł rękę na Swoich przyjaciół i wzruszył Swoje przymierze. **22.** Ich usta gładsze są niż śmietana – a jątrzą Jego serce; ich słowa miększe od oliwy – ale to obnażone miecze. **23.** Powierz WIEKUISTEMU twe brzemię, a On cię podźwignie; nigdy nie pozwoli, by zachwiał się sprawiedliwy. **24.** I Ty, Boże, strącisz ich w otchłań zagłady; ludzie krwi i zdrady nie dojdą do połowy swych dni. Zaś ja ufam Tobie.

Psalm 56

1. Przewodnikowi chóru na nutę: „Niema gołębico w dali”. Klejnot Dawida, kiedy Pelisztini złapali go w Gat. **2.** Zmiłuj się, Boże, nade mną, bo chce mnie pochłonać człowiek; przeciwnik ustawicznie mnie gnębi. **3.** Chcą mnie połknąć ci, co ustawicznie na mnie czyhają, gdyż liczni są moi przeciwnicy, o Najwyższy. **4.** Lecz ja na Tobie polegam w dzień trwogi. **5.** W Bogu się chlubię Jego Słowem oraz polegam na Bogu; zatem się nie obawiam, cóż mi może uczynić cielesna natura? **6.** Ustawicznie przekręcają moje słowa, wszystkie ich zamysły są ku mojemu nieszczęściu. **7.** Oni się zbierają, śledzą, pilnują moich kroków, ponieważ czyhają na mą duszę. **8.** Za krzywdę – rozprosz ich, w gniewie roztrąć te ludy, Boże. **9.** Policzyłeś moje tułactwa; zbierz moje łzy w Twój pojemnik, bo czyż nie są zapisane w Twojej księdze. **10.** Wtedy wrogowie cofną się wstecz, w dniu, w którym zawołam: To wiem, że Bóg jest ze mną. **11.** W Bogu się chlubię mową, w WIEKUISTYM się chlubię Słowem. **12.** Na Bogu polegam – nie obawiam się, cóż mi uczyni człowiek? **13.** Złóż na mnie Twoje śluby, Boże, spłaczę je dzięki Tobie. **14.** Bo ocaliłeś od śmierci moją duszę, a moje nogi od upadku, bym chodził przed Bogiem w świetle życia.

Psalm 57

1. Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie tracaj”. Klejnot Dawida; gdy się schronił przed Saulem do jaskini. **2.** Zmiłuj się nade mną, Boże, miej litość nade mną, gdyż do Ciebie chroni się moja dusza, i pod cień Twoich skrzydeł się uciekam, aż przemienie niedola. **3.** Wołam do Boga Najwyższego, do Boga, który też o mnie postanawia. **4.** Ześle z niebios i mnie wspomůže; On, którego łzy ten czyhający na mnie. Sela. Bóg zesła Swoją łaskę i Swoją prawdę. **5.** Moja dusza przebywa pośród lwów, wśród zapalczywych

ludzi; ich zęby są jak oszczepy i strzały, a ich język jak ostry miecz. **6.** Wywyż się, Panie, nad niebiosa, oraz nad całą ziemię Twoją chwałą. **7.** Moim krokom przygotowali sidła, więc zgnębiona jest moja dusza; wykopali przede mną jamę, lecz sami w nią powpadali. Sela. **8.** Utwierdzone jest moje serce, Boże, niewzruszone jest moje serce; śpiewam oraz wysławiam. **9.** Rozbudź się mój duchu, ocuć się lutnio i cytro, gdy budzę się wraz z jutrzeńką. **10.** Będę Cię wysławiał wśród narodów, będę Ci śpiewał pośród ludów; **11.** Bo wielką aż po niebiosa jest Twoja łaska i pod obłoki Twa prawda. **12.** Wywyż się, Panie, nad niebiosa, oraz nad całą ziemię Twoją chwałą.

Psalm 58

1. Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”. Klejnot Dawida. **2.** Czy to oniemiałym głosicie sprawiedliwość? Czy rzetelnie sądzicie synów ludzkich? **3.** Raczej w sercu knujecie nieprawości, a w kraju torujecie drogę gwałtem waszych rąk. **4.** Odszczepili się złoczyńcy od chwili urodzenia, kłamcy błędzą od łona matki. **5.** Ich jad na podobieństwo jadu węża; jak gdyby głuchej żmii, która zatula swoje ucho, **6.** by nie słyszeć głosu zaklinaczy, biegłego w czarach truciciela. **7.** Boże, pokrusz zęby w ich ustach; WIEKUISTY, pogruchoz szczęki lwiat. **8.** Niech się rozplyną jak woda, niech zniszczą; niech się pokruszą, kiedy nałożą swoje strzały. **9.** Niech znikną jak ślimak, co się rozplýwa; niechaj nie oglądają słońca jak poroniony płód niewiasty. **10.** Nim wasze garnki rozgrzeje ogień cierni, żywą jak też i opaloną gałąź wiatr rozwieje. **11.** Ucieszy się sprawiedliwy, bowiem zobaczy pomstę, a swoje stopy unurza w krwi złoczyńcy. **12.** Człowiek powie: Zaprawdę, oto sprawiedliwy zbiera swój owoc; zaprawdę, jest Bóg, sędzia na ziemi.

Psalm 59

1. Przewodnikowi chóru na nutę: „Nie zatracaj”. Klejnot Dawida; gdy Saul posłał i pilnowali domu, aby go zabić. **2.** Ocal mnie od mych wrogów, mój Boże, obroń mnie od moich przeciwników. **3.** Ocal mnie od złoczyńców oraz wybaw mnie od łaknących krwi. **4.** Bo oto czyhają na me życie; zuchwali zbierają się przeciw mnie, chociaż nie zawiniłem, nie zgrzeszyłem, WIEKUISTY. **5.** Zbiegają się i szykują na niewinnego; powstań wobec mnie i spójrz. **6.** Zbudź się, Ty, WIEKUISTY, Boże Zastępów, Boże Izraela, by nawiedzić te wszystkie ludy; nie ulituj się nad żadnym z występnych zdrajców. Sela. **7.** Wychodzą wieczorem, warczą jak psy i okrążają miasto. **8.** Oto plują swoimi ustami, a miecze są na ich wargach. Mówią: Czy ktoś usłyszy? **9.** Lecz Ty, WIEKUISTY, szydzisz z nich, urągasz wszystkim narodom. **10.** Twojej potęgi, Ciebie wyglądam, gdyż Bóg jest moją twierdzą. **11.** Mój litościwy Bóg mnie poprzedza; Bóg pozwoli mi oglądać pomstę nad moimi prześladowcami. **12.** Nie zabijaj ich, aby mój lud nie zapomniał; ale wstrząśnij ich Twoją mocą oraz strąć ich, o Panie, nasza tarczo. **13.** Słowo ich warg jest grzechem ich ust; więc niech się uwikłają w swojej pysze, w złorzeczeniu i kłamstwie, które głoszą. **14.** W gniewie ich zgładź; wyglądz ich, aż ich nie będzie; i niech poznają, że aż do krańców ziemi Bóg włada nad Jakóbem. Sela. **15.** Będą chodzili wieczorem, warczeli jak psy i okrążali miasto. **16.** Będą się

błąkać za żerem i chociaż się nie nasycą – do snu się pokładą. **17.** A ja będę wysławiał Twą potęgę i co rano wychwalał Twoje miłosierdzie; bo byłeś mi twierdzą, ucieczką w dzień mej niedoli. **18.** Ma potęgę, Tobie zaśpiewam; gdyż Bóg jest moją twierdzą, mój miłosierny Bóg.

Psalm 60

1. Przewodnikowi chóru na sześć głosów; na świadectwo oraz do nauki; klejnot Dawida, **2.** kiedy walczył z Aram–Naharaim i z Aram–Coba, i gdy się zwrócił Joab oraz poraził dwanaście tysięcy Edomitów w Dolinie Solnej. **3.** Boże, porzuciłeś nas i nas złamałeś; gniewałeś się, ale nas pocieszasz. **4.** Wstrząsnąłeś ziemią oraz ją otworzyłeś; ulecz jej rozpadliny, bo się chwieje. **5.** Twojemu ludowi wskazałeś twardy los; napoiłeś nas winem odurzenia. **6.** Twym pobożnym dałeś chorągiew, aby ją rozwinęli wobec prawdy. Sela. **7.** Aby Twoi umiłowani zostali ocaleni, niech wspomóż nas Twoja prawica i nas wysłuchaj. **8.** Bóg powiedział w Swojej świętości: Ucieszę się; podzielę Szechem, a dolinę Sukoth pomierzę. **9.** Mój jest Gilead i Mój Menasse, a Efraim Moją główną twierdzą; Juda jest Moim berłem. **10.** Moab miską do Mego umywania, a na Edom rzucam Me buty; triumfuj nade Mną Peleszet. **11.** Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego, kto przyprowadzi do Edomu? **12.** Czy nie Ty, Boże, który nas porzuciłeś; nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów. **13.** Użycz nam pomocy przeciw wrogowi, gdyż zawodna jest pomoc ludzka. **14.** Z Bogiem uzyskamy przewagę, On także zdepcze naszych wrogów.

Psalm 61

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Psalm Dawida. **2.** Panie, słuchaj mojego błagania, zwróć uwagę na mą modlitwę. **3.** Wołam do Ciebie z krańca ziemi oraz w zwątpieniu mego serca; wprowadź mnie na niedostępną dla mnie opokę. **4.** Przecież byłeś dla mnie schronieniem, potężną basztą wobec wroga. **5.** Niech na wieki zamieszkam w Twym namiocie i się schronię pod osłonę Twoich skrzydeł. Sela. **6.** Bo Ty, Boże, wysłuchałeś moich ślubowań i oddałeś dziedzictwo czcicielom Twojego Imienia. **7.** Przydaj dni do dni króla; niech jego lata będą aż do pokolenia i pokolenia. **8.** Niech wieczyście zasiądzie dla oblicza Boga; ustanów łaskę i prawdę, aby go pilnowały. **9.** Tak, na zawsze będę śpiewał Twojemu Imieniu, spełniając moje śluby dzień po dniu.

Psalm 62

1. Przewodnikowi chóru Jedutunów, pieśń Dawida. **2.** Tylko na Bogu polega moja dusza, od Niego przychodzi mi zbawienie. **3.** Tylko On jest moją Opoką, mym Zbawieniem i moją Twierdzą, zatem wielce się nie zachwieję. **4.** Jak długo będziecie napadać na męża? Zabijać gromadą jak pochyłona ściana, jak walący się mur. **5.** Tak, uradzili go strącić z jego wysokości, upodobali sobie kłamstwo. Swoimi ustami wychwalają, a w swoim wnętrzu złorzeczą. Sela. **6.** Jednak polegaj na Bogu, moja duszo, gdyż w Nim jest moja nadzieja. **7.** Przecież On jest Opoką, mym zbawieniem i moją twierdzą, dlatego się nie

zachwieję. **8.** W Bogu jest moja pomoc i moja chwała, Skała mojej obrony; moja ucieczka jest do Pana. **9.** Ufaj Mu w każdy czas; o narodzie, wylewaj przed Nim twe serce; Bóg jest dla nas ucieczką. Sela. **10.** Przecież synowie ludzcy są marnością, zawodnymi są też synowie dostojników; umieszczeni na wagach, tak samo są marnością. **11.** Nie pokładajcie nadziei w krzywdzie oraz nie łudźcie się grabieżą; nie zważajcie na to, że wzrasta mienie. **12.** Pan raz powiedział, a dwa razy to usłyszałem, że potęga jest u Pana, **13.** i u Ciebie, Panie, miłosierdzie; Ty płacisz człowiekowi według jego uczynków.

Psalm 63

1. Pieśń Dawida, kiedy przebywał na puszczy judzkiej. **2.** Prawdziwy Boże, Ty jesteś moim Bogiem; na suchej, spragnionej ziemi, ziemi bez wody Cię szukam; pragnie Cię moja dusza, za Tobą tęskni moja cielesna natura. **3.** Rzeczywiście zobaczyłem Cię w Świątyni; gdy ujrzałem Twą potęgę i Twoją chwałę. **4.** Gdyż lepsza Twoja łaska niż życie. Me usta będą Cię wysławiać. **5.** Tak, będę Cię wychwalał póki życia; w Twym Imieniu podniosę moje ręce. **6.** Jakby tłuszczem i szpikiem nasycę się moja dusza, a radosnymi śpiewaniem warg sławią Cię moje usta. **7.** Wspominam Cię na moim łożu, o Tobie rozmyślam podczas nocnych straży. **8.** Bo byłeś moją pomocą, radowałem się w cieniu Twych skrzydeł. **9.** Przyłgnęła do Ciebie moja dusza, a Twa prawica mnie wspiera. **10.** A ci, co czyhają na zgubę mojej duszy, zapadną się w głębię ziemi. **11.** Porazi ich ostrze miecza, staną się pastwą szakali. **12.** Zaś król będzie się weselił dzięki Bogu; będzie się chlubił także każdy, kto Mu został zaprzysiężony; a usta kłamców będą zamknięte.

Psalm 64

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida. **2.** Boże, słuchaj mojego głosu kiedy błagam; ustrzeż moje życie od obawy przed wrogiem. **3.** Przed spiskiem złych mnie ukryj i przed wzburzeniem złoczyńców, **4.** którzy zaostrzyli swój język jak miecz, i nałożyli swą strzałę – słowo goryczy; **5.** by w skrytości ugodzić niewinnego, ugodzić go znienacka; i się nie boją. **6.** Utwierdzają się w złym zamyśle; zmawiają się, jak ukryć sidła; powiadają – któż je spostrzeże? **7.** Szukają nieprawości, spełniają uknuty zamysł. A wewnątrz i serce człowieka są głębokie. **8.** Zatem Pan ugodził ich strzałą i nagła była ich klęska. **9.** Do upadku wiedzie ich własny język; wszyscy, którzy ich widzą, się wzdygają. **10.** Przestraszyli się wszyscy ludzie; opowiadają czyn Boga, a Jego dzieło rozważają. **11.** Sprawiedliwy cieszy się w WIEKUISTYM oraz na Nim polega; chlubią się wszyscy prawego serca.

Psalm 65

1. Przewodnikowi chóru. Psalm Dawida, śpiew. **2.** Twoja jest, Boże, chwała, co oczekuje na Cyonie oraz Tobie spełnia się ślub. **3.** Do Ciebie, który słuchasz modlitwy, przybiega każda cielesna natura. **4.** Owładnęły mną grzeszne sprawy, nasze występki, a Ty je odpuściłeś. **5.** Szczęśliwy ten, kogo wybierasz i zbliżasz; kto zamieszka w Twoich przedsionkach. Nasycimy się dobrem Twego domu,

Twojego świętego Przybytku. **6.** W sprawiedliwości odpowiedziałś nam cudami, Boże naszego zbawienia, nadziejo wszystkich krańców ziemi oraz dalekich mórz. **7.** Przepasany potęgą, Twoją mocą utwierdzasz góry, **8.** uciszasz szum mórz, szum ich bałwanów. Uciszasz wrzenie narodów, **9.** a mieszkańcy kresów drżą przed Twoimi znakami; krańce wschodu oraz zachodu rozweselasz. **10.** Nawiedziłeś ziemię i ją zrosiłeś, szczodrze ją wzbogaciłeś, strumień Boga jest pełen wody; przygotowujesz także ich zboże, bo tak ją urządziłeś. **11.** Skropiłeś jej zagony, obniżyłeś jej bruzdy, spulchniłeś ją ulewami, pobłogosławiłeś jej plon. **12.** Rok uwieńczyłeś Twą dobrocią, a Twe drogi kapią obfitością. **13.** Wybuchały pastwiska puszczy, zaś wzgórza opasują się rozkoszą. **14.** Błonie pokrywają się owcami, a doliny zasnuły się zbożem; wykrzykują oraz śpiewają.

Psalm 66

1. Przewodnikowi chóru. Pieśń psalmu. Zaśpiewaj Bogu cała ziemio. **2.** Śpiewajcie na chwałę Jego Imienia, oddajcie chwałę Jego sławie. **3.** Mówcie Bogu: Jak wspaniałe są Twoje dzieła; z powodu Twojej wielkiej potęgi schlebiają Ci Twoi wrogowie. **4.** Przed Tobą korzy się cała ziemia, śpiewa Ci, wyśpiewuje Tve Imię. Sela. **5.** Pójdźcie i obejrzyjcie dzieła Boga; On jest wspaniały w czynach względem ludzi. **6.** Przemienił morze w ląd, a rzekę przeszli pieszo; i w Nim się tam uradowali. **7.** Rządzi światem w Swojej wszechmocy; Jego oczy spoglądają na narody, by wiarołomni się nie rozzuchwalili. Sela. **8.** Ludy, uwielbijcie naszego Boga i głoście Jego chwałę. **9.** Tego, który powołał do życia nasze dusze i nie dał się zachwiać naszej nodze. **10.** Gdyż doświadczyłeś nas, Boże; wypławiałeś nas ogniem, jak się wypławia srebro. **11.** Wprowadziłeś nas w matnię, nałożyłeś kleszcze na nasze biodra. **12.** Człowieka ustanowiłeś naszą głową; upadliśmy w ogień i wodę, lecz nas wyprowadziłeś do pełni szczęścia. **13.** Wśród całopaleń wejdę do Twego domu, uiszczyć Ci moje śluby, **14.** które w mej niedoli wyrzekły moje wargi oraz wypowiedziały moje usta. **15.** Złożę Ci tuczne całopalenia i barany razem z kadzidłem; przygotuję cielce i kozły. Sela. **16.** Pójdźcie wszyscy bogobojni; posłuchajcie, a wam opowiem, co On uczynił dla mej duszy. **17.** Do Niego wołałem moimi ustami, a na moim języku była chwała. **18.** Gdybym knuł niegodziwość w moim sercu, Pan by mnie nie wysłuchał. **19.** Jednak Bóg mnie wysłuchał, zwrócił uwagę na głos mej modlitwy. **20.** Wysławiony Bóg, który nie odrzucił mojej modlitwy i nie usunął ode mnie Swojej łaski.

Psalm 67

1. Przewodnikowi chóru, w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Pieśń psalmu. **2.** Oby Bóg się zmiłował nad nami oraz nam błogosławił; oby pośród nas zajaśniał Swym obliczem. Sela. **3.** Oby poznano Twoją drogę na ziemi; Twoje zbawienie pośród wszystkich ludów. **4.** Niech Cię wielbią ludy, Boże; niech Cię wielbią wszystkie narody. **5.** Niech się ucieszą i rozradują plemiona; gdyż w prawości będziesz sądził narody i poprowadzisz plemiona ziemi. Sela. **6.** Niech Cię wielbią ludy, prawdziwy Boże;

niech Cię wielbią wszystkie narody. **7.** Ziemia wydała swój plon; niech nam błogosławi Bóg, nasz Bóg. **8.** Niech nam Bóg błogosławi i niech Go się boją wszystkie krańce ziemi.

Psalm 68

1. Przewodnikowi chóru Dawida. Pieśń psalmu. **2.** Bóg powstał, zatem rozproszyli się Jego wrogowie i przed Nim uciekli Jego nieprzyjaciele. **3.** Rozwiałeś ich, jak się rozwiewa dym; jak воск topnieje przed ogniem, tak niegodziwi nikną przed Panem. **4.** A sprawiedliwi się cieszą, weselą się przed Bogiem, unoszą się wśród radości. **5.** Śpiewajcie Bogu, wysławiajcie Jego Imię; uderzcie w bębny przy Imieniu WIEKUISTEGO, na cześć Tego, co zasiada w niebiosach; przed Nim się radujcie. **6.** W Swoim świętym Przybytku Bóg jest ojcem sierot i sędzią wdów. **7.** Panem, co sprowadza do domu zabłąkanych, a jeńców wyprowadza do szczęśliwości; tylko odstępcy zalegli pustynię. **8.** Boże, gdy szedłeś przed Twoim ludem, kiedy kroczyłeś przez pustkowia, Sela, **9.** ziemia drżała i rozpływały się niebiosy, jak ten Synaj przed Bogiem, z powodu oblicza Boga Izraela. **10.** Spuściłeś obfity deszcz, Boże, na Twe omdlałe dziedzictwo i Ty je pokrzepiłeś. **11.** Pośród niego przebywały Twoje zastępy, w Swej dobroci przygotowałeś je dla biednego, Boże. **12.** Pan dał hasło; wielki zastęp radosnych zwiastunek. **13.** Uciekają królowie wojsk, pierzchają, a mieszkanka domu dzieli łupy. **14.** Kiedy rozłożyliście się wśród zagród, srebrem były pokryte skrzydła gołębic, a jej lotki zielono złotym blaskiem. **15.** Gdy Wszechmocny rozproszył w niej królów – zaśnieżyłeś na Calmonie. **16.** Góro Pana, góro Baszanu; góro piętrząca się, góro Baszanu; **17.** czemu wy, piętrzące się góry, zawistnie spoglądacie na tę górę, którą Pan upodobał na Swe siedlisko? Zaprawdę, WIEKUISTY tam zamieszka na wieki. **18.** Miriady wozów Boga, wielokrotne tysiące, a między nimi Pan jak niegdyś na Synaju, w świętości. **19.** WIEKUISTY, Boże, wstąpiłeś na wysokość, wziąłeś jeńców, pobrałeś daninę w ludziach, także przekornych, aby się osiedlili. **20.** Błogosławiony Pan, dzień w dzień się nami opiekuje; Bóg jest naszą pomocą. Sela. **21.** Bóg jest nam Bogiem zbawienia i u Pana, WIEKUISTEGO, znajdują się wyjścia ze śmierci. **22.** Tak, Bóg zmiażdżył głowę Swych wrogów; włochate ciemę tego, co chodzi w swoich grzechach. **23.** Pan powiedział: Sprowadzę ich z Baszanu, sprowadzę z nad głębin morza; **24.** by twoja noga brodziła we krwi, a język twoich psów miał także udział we wrogach. **25.** Widzieli Twój pochód, prawdziwy Boże, pochód mojego Boga, mojego Króla w świętości. **26.** Na czele śpiewacy, a za nimi grajkwie, pośród dziewic bijących w bębny. **27.** W zgromadzeniach wybranych chwalcie Boga, wy z rodu Izraela. **28.** Oto tam najmłodszy Biniamin, ich zwycięzca; książęta Judy, ich hufce; książęta Zebuluna oraz książęta Naftalego. **29.** Twój Bóg ustanowił twoją potęgę; utwierdź Boże, co dla nas zdziałałeś. **30.** Do Twojego Przybytku, który jest ponad Jeruszałaim, przynoszą dary królowie. **31.** Rozgromiłeś zwierzę sitowia, gromadę byków pośród cieląt ludów, niech nie pełzają ze sztabami srebra; Pan rozproszył narody żadne bojów. **32.** Przychodzą potężni z Egiptu; ziemia Kusz wyciąga do Boga swoje ręce. **33.** Królestwa ziemi, śpiewajcie Bogu i wysławiajcie Pana, Sela, **34.** który unosi się w niebiosach wiecznych niebios; oto rozległ się Jego głos,

głos potężny. **35.** Oddajcie sławę Bogu; Jego majestat wśród Izraela, a Jego potęga na obłokach. **36.** Wspaniały jesteś, Boże, w Twojej świętości! Bóg Izraela, On daje narodowi siłę i potęgę; Bóg uwielbiony.

Psalm 69

1. Przewodnikowi chóru, na sześć głosów. Od Dawida. **2.** Wspomóż mnie, Panie, bo wody doszły aż do zagrożenia życia. **3.** Ugrzęzłem w bezdennym bagnie i nie ma oparcia; dostałem się na głębię wód i prąd mnie zniósł. **4.** Znużyłem się; wołając, zaschło moje gardło; omdlały moje oczy wyglądając mojego Boga. **5.** Liczniejsi niż włosy mojej głowy są ci, co mnie bez przyczyny nienawidzą, wzmogli się moi ciemiężcy, moi wrogowie bez powodu; mam zwrócić to, czego nigdy nie zagrabiłem. **6.** Boże, Ty znasz moją nieroztropność, a me winy nie są przed Tobą tajne. **7.** Niech się przeze mnie nie powstydzą ci, co Tobie ufają, Panie, WIEKUISTY Zastępów; niech się przeze mnie nie zarumienia ci, którzy Ciebie szukają, Boże Izraela. **8.** Bo dla Ciebie znośłem szyderstwo i rumieniec okrył moje oblicze. **9.** Stałem się obcym moim braciom i nieznanym dla synów mojej matki. **10.** Gdyż trawiła mnie gorliwość dla Twego domu i spadały na mnie szyderstwa tych, którzy Ci urągali. **11.** Poszcząc, wypłakałem moją duszę, lecz i to było dla mnie na urągowisko. **12.** Włożyłem wór zamiast szaty i stałem się im przysłowiem. **13.** Rozповідаją o mnie ci, co przesiadują w bramach, i jestem w śpiewkach pijanych. **14.** Ale ja, WIEKUISTY, w porze łaski przychodzę do Ciebie z mą modlitwą; Boże, w Twym wielkim miłosierdziu, odpowiedz mi ziszczeniem się Twego zbawienia. **15.** Wydobądź mnie z błota, bym nie utonął; niech będę ocalony od moich przeciwników i z głębin wód. **16.** Niech mnie nie uniesie prąd wody, niechaj mnie nie pochłonie głębia, a topiel nie zawrze nade mną swojej paszczy. **17.** Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY, bo błogą jest Twoja łaska; zwróć się do mnie w Twym wielkim miłosierdziu. **18.** i nie skrywaj Twojego oblicza przed Twym sługą, gdyż jestem uciśniony; pospiesz się oraz mnie wysłuchaj. **19.** Zbliź się do mojej duszy i ją wybaw; wyzwól mnie z powodu wrogów. **20.** Ty znasz moją hańbę, mój wstyd i mą sromotę; przed Tobą są wszyscy moi ciemiężcy. **21.** Hańba kruszy me serce oraz jestem zbolały; oczekuję współczucia, lecz go nie ma; nie znalazłem tych, co pocieszają. **22.** Wlali żółć do mojego pokarmu, w mym pragnieniu poili mnie kwasem. **23.** Niech ich stół będzie dla nich zasadzką oraz sidłem bezpiecznie uczujących. **24.** Niech się zaćmią ich oczy, by nie widzieli, a ich biodra nieustannie czyń chwiejne. **25.** Wylej na nich Twój gniew, niech ich dosięgnie Twoja zapalczywość. **26.** Niech ich miejsce warowne stanie się pustkowiem, a w ich namiocie nie będzie mieszkańca. **27.** Gdyż kogo zraniłeś – tego ścigają, rozповідаją o bólu porażonych przez Ciebie. **28.** Dodaj nieprawość do ich nieprawości, niech nie wchodzą przez Twoją sprawiedliwość. **29.** Niech będą wymazani z Księgi Życia oraz nie zapisani wraz z prawymi. **30.** A mnie, utrapionego i zbolałego, wydzwignie Twoja pomoc, Boże. **31.** Będę sławił pieśnią Imię Boga i wielbił je wdzięcznością. **32.** I będzie to miłsze WIEKUISTEMU niż cielę, niż dwukopytny, rogaty byk. **33.** Zobaczą to poniżeni i się ucieszą; zobaczą to ci, co szukają Boga i ożyje ich

serce. **34.** Bo WIEKUISTY słucha ubogich, a Swoimi pojmanymi nie gardzi. **35.** Chwałą Go niebios a i ziemia, morza i wszystko, co się w nich roi. **36.** Bowiem Bóg wspomógł Cyon, odbuduje miasta Judy; osiedlą tam i odziedziczą tę ziemię. **37.** Nadto będą ją posiadać potomkowie Jego sług, a zamieszkają w niej ci, którzy miłują Jego Imię.

Psalm 70

1. Przewodnikowi chóru. Od Dawida, na pamiątkę. **2.** Boże, spiesz mi na pomoc, by mnie ocalić, WIEKUISTY. **3.** Niech się zawstydzą i pobledną ci, co czyhają na moje życie; niech się cofną i zarumienią ci, którzy pragną mego nieszczęścia. **4.** Niech pierzchną na swoją hańbę ci, co wołają: Oho! Oho! **5.** Niech się ucieszą i uradują w Tobie wszyscy, którzy Ciebie szukają; i niech wciąż powtarzają ci, którzy miłują Twoją pomoc: Wielkim jest Bóg **6.** A ja, biedny i żebrzący; pospiesz ku mnie, Boże; Ty jesteś moją pomocą i mym Zbawcą; WIEKUISTY, nie zwlekaj.

Psalm 71

1. Do Ciebie, WIEKUISTY, się chronię, niech się nie powstydzę na wieki. **2.** Ocal mnie w Twojej sprawiedliwości i wyswobodź, skłoń ku mnie Twoje ucho i mi dopomóż. **3.** Bądź dla mnie chroniącą skałą, którą ustanowiłeś dla mego wybawienia, bym mógł tam zawsze uciec; gdyż Ty jesteś moją opoką i mą warownią. **4.** Boże mój, wyswobodź mnie z ręki niegodziwego, z garści krzywdziciela i grabieżcy. **5.** Bowiem Ty, Panie, WIEKUISTY, jesteś moim oczekiwaniem; moim schronieniem od młodości. **6.** Na Tobie się wspieram za życia; od łona mojej matki Ty jesteś moim przewodnikiem; w Tobie zawsze była moja chwała. **7.** Byłem jakby przestrożą dla wielu, ale Ty mą potężną obroną. **8.** Moje usta codziennie są pełne Twojej chwały i Twojej sławy. **9.** Nie rzucaj mną w mej starości; nie opuszczaj mnie, gdy się wyczerpie moja siła. **10.** Bowiem o mnie rozповідаją moi wrogowie, a czyhający na moje życie razem się naradzają, **11.** mówiąc: Bóg go opuścił; ścigajcie go i pochwyćcie, bo nikt go nie ocali. **12.** Boże, nie oddalaj się ode mnie; Boże mój, spiesz mi na pomoc **13.** Niech się zawstydzą i zgina prześladowcy mojej duszy; niech się okryją hańbą i rumieńcem ci, co pragnęli mej zguby. **14.** A ja wciąż będę ufał oraz wywyższał nade wszystko Twoją chwałę. **15.** Moje usta opowiadać będą po wszystkie dni Twoją sprawiedliwość oraz czas Twojego zbawienia, chociaż nie zdołam ich zliczyć. **16.** Wyłożę Twoją wszechmoc, Panie, WIEKUISTY; i wspomnę Twoją sprawiedliwość, Twoją jedynie. **17.** Boże, nauczałeś mnie od mej młodości i aż dotąd wygłaszam Twoje cuda. **18.** Także podczas starości i sędziwości, Boże, mnie nie opuścisz, aż ogłoszę Twoją potęgę pokoleniom; Twoją wszechmoc każdemu z potomnych. **19.** I Twoją wzniosłą sprawiedliwość, Boże, który dokonałeś wielkiego; Boże, któż Tobie równy? **20.** Jak mnie wystawiałeś na liczne i zgubne utrapienia, tak znowu mnie ożywiałeś, i znowu wydobywałeś z przepaści ziemi. **21.** Wzmagałeś moją wielkość i nieraz mnie pocieszałeś. **22.** Więc ja będę Cię wychwalał na harfie, Boże, a Twoją niezawodność; będę słał na cytrze, o Święty Izraela. **23.** Gdy będę Cię wysławiał, me usta zaśpiewają, a także moja dusza, ta, którą wybawiłeś. **24.** A mój język będzie

mówił o Twojej sprawiedliwości przez cały dzień; bowiem zawstydzili się i pobledli ci, co pragnęli mojego nieszczęścia.

Psalm 72

1. Salomonowi. Boże, daj Twoje sądy królowi, a Twoją sprawiedliwość królewskiemu synowi. **2.** Aby rozsądzał Twój lud w sprawiedliwości i Twoich biednych w decyzjach. **3.** Niech góry zwiastują ludowi pokój, a pagórki niech się odezwą sprawiedliwością. **4.** Niechaj sędzi uciśnionych w narodzie, wspomóż dzieci nędzarzy, a także zgniecie grabieżcę. **5.** Aby się Ciebie obawiali póki słońce oraz w obliczu księżycy, z pokolenia na pokolenie. **6.** Niech zstąpi jakby deszcz na skoszoną łąkę, jak ulewa nawadniająca ziemię. **7.** Niechaj za jego dni rozkwitnie sprawiedliwy oraz pełnia pokoju, jak długo zostanie księżyc. **8.** I niech panuje od morza do morza, i od strumienia aż do krańców ziemi. **9.** Niech przed nim klękają mieszkańcy stepu, a jego wrogowie niech liżą proch. **10.** Oto złożą mu daninę królowie Tarszyszu, wysp, a królowie Szeby i Seby przyniosą mu haracz. **11.** I będą się przed nim korzyć wszyscy królowie, wszystkie ludy będą mu służyć. **12.** Ponieważ ocala żebrzącego, co woła, oraz uciśnionego, który nie ma wybawcy. **13.** Miłosierny jest dla żebrzących, ubogich oraz duszę ubogich wybawia. **14.** Od gwałtu i grabieży wyzwala ich duszę, bo ich krew jest cenną w jego oczach. **15.** Więc będzie żył, i da mu złota Szeby, i nieustannie będą się modlić za niego oraz codziennie go sławić. **16.** W kraju będzie obfitość zboża, jego plon zaszumi jak Libanon na wierzchołkach gór, a po miastach ludzie zakwitną jak trawa ziemi. **17.** Jego Imię przetrwa na wieki; jego Imię wzrośnie w obliczu słońca; będą się nim chwalić wszystkie ludy i będą je nazywać szczęśliwym. **18.** Chwała Bogu, WIEKUISTEMU, Bogu Izraela, który jedyny spełnia cuda. **19.** Niech będzie na wieki wysławione Imię Jego chwały, i niech się Jego chwałą nappełni cała ziemia. Amen i amen. **20.** Tu skończyły się modlitwy Dawida, syna Isajego.

Psalm 73

1. Pieśń Asafa. Zaprawdę, Bóg jest hojnym dla Izraela, dla czystych sercem. **2.** A ja, niemal się potknęły moje nogi i mało nie rozlażyły moje kroki. **3.** Bowiem pozazdrościłem pyszałkom, widząc powodzenie nieprawych; **4.** że nie mają udręk aż do śmierci, a nadto krzepka jest ich siła. **5.** Nie dzielą mozołu sług i wraz z ludźmi nie bywają trapieni. **6.** Dlatego pycha opasuje ich karki i okrywa ich szata nieprawości. **7.** Z otyłości wystąpiło ich oko; wezbrały urojenia ich serca. **8.** Drwią i złośliwie rozprawiają o ucisku; przemawiając z wysoka. **9.** Swoimi ustami miotają na niebiosa, a ich język pełza po ziemi. **10.** Dlatego tam zwraca się Jego lud, choć ssą z nich pełnymi strumieniami. **11.** I powiadają: Jakże Bóg to wie? Czy ta wiadomość jest u Najwyższego? **12.** Oto wzrosli w potęgę ci, którzy są niegodziwi oraz zawsze szczęśliwi. **13.** Więc na próżno zachowałem w czystości moje serce, a mą dłoń umywałem w niewinności; **14.** gdyż całymi dniami mnie dręczą i co rano cierpię katusze. **15.** Gdybym powiedział: Będę mówił jak oni – to bym się sprzeniewierzył pokoleniu Twych synów. **16.** I rozmyślałem, by tego dociec; lecz daremna to praca w moich oczach. **17.** Aż wszedłem do przybytków Boga oraz pojąłem ich

koniec. **18.** Zaprawdę, postawiłeś ich na śliskim i strącasz ich w przepaście. **19.** Jakże stali się nicością w oka mgnienia; zginęli, zniknęli z przerażeniem. **20.** Jakby po przebudzeniu ze snu, WIEKUISTY, gdy się ocucisz – pogardzisz ich postacią. **21.** Gdyż wrzało moje serce i kłuły mnie wnętrzności, **22.** bo byłem bezrozumny i tego nie poznałem; byłem jak bydlę przed Tobą. **23.** Ale ja zawsze jestem z Tobą. Ująłeś moją prawicę. **24.** Według Twojego postanowienia mnie prowadzisz i poprowadzisz do chwały. **25.** Kogo innego mam w niebiosach? A i na ziemi, oprócz Ciebie, w nikim nie mam upodobania. **26.** Zniknie moja cielesna natura i me serce; ale Bóg jest opoką serca oraz moim udziałem na wieki. **27.** Gdyż dalecy od Ciebie – zginą; zatracisz każdego odstępcę od Ciebie. **28.** Zaś mnie jest miłą bliskość Boga; w Panu, WIEKUISTYM, pokładam moją ufność, by wysławiać wszystkie Twoje sprawy.

Psalm 74

1. Dumanie Asafa. Czemu nas, Boże, nieustannie porzucasz, a Twój gniew pała przeciw trzodzie Twojego pastwiska? **2.** Wspomnij na Twoje zgromadzenie, które niegdyś sobie zjednałeś, i które wyzwoliłeś jako szczep Twojego dziedzictwa; na górę Cyon, na której spoczywałeś. **3.** Pospiesz ku zupełnym ruinom; gdyż wróg wszystko poburzył w Świątyni. **4.** Twoi nieprzyjaciele ryczeli pośród Twych wyznaczonych miejsc; ustanawiali swe godła jako znaki. **5.** Wróg dał się poznać, gdy zmierzał w górę z gęstwiną toporów. **6.** A potem młotem i oskardami rozbijali jej zdobienia. **7.** Twą Świątynię wydali na pastwę ognia; do ziemi znieważyli siedzibę Twojego Imienia. **8.** Powiedzieli w swoim sercu: Razem ją zburzymy; a w kraju palili wszystkie, wyznaczone miejsca Boga. **9.** Naszych godeł już nie widzimy; nie ma proroka oraz nikogo między nami, który by wiedział – dopóki? **10.** Dokąd, Boże, będzie urągał ciemiezca, dopóki wróg będzie lżył bezustannie Twoje Imię? **11.** Czemu usuwasz Twoją rękę i Twą prawicę? Dobądź z Twojego zanadrza i wytępiaj! **12.** Przecież Bóg, mój Król, od dawna spełnia wybawienie na ziemi. **13.** Ty, Twą mocą rozdzieliłeś morze i zmiażdżyłeś głowy krokodyli na wodach. **14.** Ty skruszyłeś głowę Lewiatana; rzuciłeś go na żer mieszkańcom stepu. **15.** Ty otworzyłeś źródła i potoki; Ty osuszyłeś bystre strumienie. **16.** Twoim jest dzień i Twoja noc; Ty ustanowiłeś światło i słońce. **17.** Ty utwierdziłeś wszystkie granice ziemi; lato i zimę – Ty je stworzyłeś. **18.** Wspomnij na to, że wróg urąga WIEKUISTEMU, a lud nikczemny lży Twoje Imię. **19.** Nie wydawaj dziczy duszy Twej gołębiczy; o gromadce Twych uciśnionych nie zapominaj na wieki. **20.** Uważaj na przymierze, bo zakątki ziemi pełne są siedzib bezprawia. **21.** Niech zgnębiony nie odchodzi zawstydzony; a ubogi i uciśniony chwałą Twoje Imię. **22.** Powstań Boże, wytocz Twoją sprawę; wspomnij na zniewagę, bez ustanku wyrządzaną Ci przez nikczemnych. **23.** Nie zapominaj okrzyku Twoich wrogów, wrzawy Twych przeciwników, która się ustawicznie wznosi.

Psalm 75

1. Przewodnikowi chóru, na nutę: Nie tracaj. Pieśń Asafa, śpiew. **2.** Dziękujemy Ci, Boże, dziękujemy, gdyż bliskie jest Twoje Imię, a głoszą to Twoje cuda. **3.** Bowiem oznaczę porę i Ja będę sprawiedliwie

sądził. **4.** Zachwiała się ziemia i wszyscy jej mieszkańcy; ale Ja utwierdzę jej słupy. Sela. **5.** Powiadam chełpliwym: Przestańcie się chełpić, a złoczyńcom: Nie podnoście rogów. **6.** Nie podnoście wysoko waszych rogów oraz nie przemawiajcie z hardym karkiem. **7.** Bo wywyższenie nie przychodzi ze wschodu, ani z zachodu, ani z pustyni gór, **8.** lecz Bóg jest sędzią; tego poniża, a innego wywyższa. **9.** Bowiem kielich jest w ręku BOGA, a wino się pieni; pełen jest zaprawy i z niego nalewa; lecz wszyscy złoczyńcy ziemi wyssą oraz wypiją tylko jego męty. **10.** A ja wiecznie będę wychwalał Pana i śpiewał Bogu Jakóba. **11.** Strącę wszystkie rogi złoczyńców, a rogi sprawiedliwego będą wywyższone.

Psalm 76

1. Przewodnikowi chóru w towarzystwie instrumentów smyczkowych. Pieśń Asafa, śpiew. **2.** Bóg jest poznany w Judei; Jego Imię jest wielkie w Israelu. **3.** Ustanowił Swój przybytek w Szalemie, a Swoją siedzibę na Cyonie. **4.** Tam pokruszył płomienne łuki, tarczę i miecz, i broń. Sela. **5.** Świetnym byłeś, wspaniałym, z gór zdobyczy. **6.** Dzielni sercem zostali ograbieni, zasnęli swoim snem, a rycerze nie odnaleźli swych rąk. **7.** Od Twojej grozy, Panie Jakóba, zdrętwieli – jeździec i koń. **8.** Ty, Ty jesteś straszny, zatem kto się przed Tobą utrzyma w chwili Twojego gniewu? **9.** Wygłosiłeś sąd z niebios; ulękła się oraz uciszyła ziemia, **10.** kiedy Bóg powstał do rozprawy, aby wspomóc wszystkich zgwałconych ziemi. Sela. **11.** Jako, że i zawziętość ludzka podnosi Twoją chwałę, kiedy się wreszcie odziejesz gniewem. **12.** Ślubujcie i powierzajcie się WIEKUITEMU, waszemu Bogu; wszyscy, którzy Go otaczają, niech niosą daninę Groźnemu. **13.** On odcina ducha książąt i jest groźny dla królów ziemi.

Psalm 77

1. Przewodnikowi chóru Jedutunów. Pieśń Asafa. **2.** Kiedy wołam, podnoszę mój głos do Boga; mój głos kieruję do Boga, więc mnie wysłuchaj. **3.** W dzień mojej niedoli szukam Pana, w nocy nie przestaje wyciągać się moja ręka i nie daje się ukoić moja dusza. **4.** Wspominam Boga i zawodzę; rozmyślam i omdlewa mój duch. Sela. **5.** Chwyciłeś powieki moich oczu, strwożony jestem i oniemiałem. **6.** Dumam o dniach przeszłości, o dawnych latach. **7.** W nocy wspominam moją pieśń oraz rozmyślam w moim sercu, zatem mój duch docieka. **8.** Czy Bóg porzuci na wieki i już nigdy się nie ulituje? **9.** Czy Jego miłosierdzie znikło na zawsze i ustanowił wyrok na wieki wieków? **10.** Czy Bóg zapomniał się litować? Czy w gniewie wstrzymał Swe miłosierdzie? Sela. **11.** Więc powiedziałem: Takie jest moje błaganie – o powrót prawicy Najwyższego. **12.** Wspominam czyny Przedwiecznego; tak, wspominam Twoje dawne cuda. **13.** Rozważam wszystkie Twoje dzieła oraz rozpamiętuję Twe czyny. **14.** Boże, Twoja droga w świętości; który bóg jest wielkim jak Bóg? **15.** Ty, o Boże, cudotwórco, objawiłeś pomiędzy ludźmi Twą potęgę. **16.** Dzielnym ramieniem wyzwoliłeś Twój lud, synów Jakóba i Josefa. Sela. **17.** Ujrzały Cię wody, Boże, ujrzały Cię wody, a otchłanie zadrżały i zostały wstrząsnięte. **18.** Powodzią rozlały się obłoki, dały odgłos chmury i przebiegały Twoje strzały. **19.** W wichrze odgłos Twojego gromu, świat oświeciły błyskawice; drżała i wstrząsnęła się ziemia. **20.** Twoja droga przez morze, Twoja ścieżka przez

wielkie wody, a Twoich śladów nie widać. **21.** Prowadziłeś Twój lud, jakby trzodę, ręką Mojżesza i Ahrona.

Psalm 78

1. Dumanie Asafa. Słuchaj, Mój ludu, Mego Prawa; nakłoń swe ucho do słów Mych ust.
2. W przypowieści otworzę moje usta i będę opowiadał starodawne podania. **3.** Co usłyszeliśmy, poznaliśmy i co nam opowiadali ojcowie, **4.** nie zataimy przed ich synami; opowiadając przyszłemu pokoleniu chwałę Boga, Jego potęgę i Jego cuda, które wśród nas dokonał. **5.** Gdy ustanowił świadectwo w Jakóbie i złożył Prawo w Izraelu, wtedy nakazał naszym ojcom, aby ją wykładali swoim dzieciom, **6.** by wiedziało to ostatnie pokolenie. Synowie, którzy się narodzą, powstaną i opowiedzą to swoim synom. Aby w Bogu pokładali swą nadzieję, **7.** nie zapomnieli spraw Boga oraz strzegli Jego przykazań. **8.** By się nie stali jak ich ojcowie – rodem odstępnym i niesfornym; rodem, co nie utwierdził swego serca i nie wytrwał przy Bogu swoim duchem. **9.** Synowie Efraima, zbrojni łucznicy, cofnęli się w dzień boju. **10.** Nie strzegli Przymierza Boga i wzbraniali się postępować według Jego Prawa. **11.** Zapomnieli o Jego dziełach oraz o Jego cudach, które im pokazał. **12.** Bowiem przed ich ojcami czynił cuda w ziemi Micraimu oraz na polu Coan. **13.** Rozdzielił morze oraz ich przeprowadził, ustawił wody jak groble. **14.** I we dnie prowadził ich obłokiem, a w nocy przy świetle ognia. **15.** Rozbijał skały na puszczy oraz ich poił, jak gdyby z wielkich głębin. **16.** Wydobywał strumienie ze skały i sprowadzał wodę jak rzeki. **17.** Lecz jeszcze nie przestali grzeszyć przeciw Niemu i opierać się Najwyższemu na pustyni. **18.** Kusili także Boga w swoim sercu, żądając jadła dla swego życia. **19.** I złorzeczyli prawdziwemu Bogu, mówiąc: Czy Bóg potrafi przyrzadzić stół na puszczy? **20.** Oto uderzył w skałę, a wytrysnęły wody oraz rozlały się rzeki. A czy zdoła dać chleba? Czy przygotowuje mięso dla Swego ludu? **21.** Zatem WIEKUISTY to usłyszał, oburzył się oraz zapłonął ogień przeciwko Jakóbowi, wybuchł gniew przeciwko Izraelowi. **22.** Bo nie wierzyli Bogu i na Jego pomocy nie polegali. **23.** Więc rozkazał obłokom z wysoka oraz otworzył bramy niebios. **24.** I, jak deszcz, spuścił na nich mannę na pokarm, dając im zboże niebios. **25.** Człowiek spożywał chleb bogatych; do syta zesłał im zapasów. **26.** Pognał po niebie wschodni wiatr i Swą mocą sprowadził południowy. **27.** I jak proch, niczym deszcz spuścił na nich mięso, ptactwo skrzydlate jak piasek morski. **28.** Rzucił je na środek ich obozu, wokoło ich namiotów. **29.** Więc jedli i wielce się nasycili, gdyż sprowadził im przedmiot ich żądy. **30.** Ale nie porzucili swojego pożądania, choć pokarm był jeszcze w ich ustach. **31.** Zatem spadł na nich gniew Boga i poraził otyłych, a młodzieńców Izraela powalił. **32.** Mimo tego jeszcze grzeszyli i nie wierzyli w Jego cuda. **33.** Więc w marności spełnili swe dni, a swoje lata w trosce. **34.** Kiedy ich gromił – błagali Go, nawracali się oraz szukali Boga. **35.** Wspomnieli, że Bóg jest ich Opoką, Pan Najwyższy ich Zbawcą. **36.** Więc swoimi ustami Mu schlebiali, swoim językiem Mu kłamali. **37.** Ale przy Nim nie wytrzymało ich serce i nie byli wierni Jego Przymierz. **38.** A On, miłosierny, odpuszczał ich winę i ich nie zgładzał; często odwracał

Swój gniew i nie pobudzał całej Swojej zapalczywości. **39.** Wspomniał, że są cielesną naturą; powiewem, co przelatuje i nie wraca. **40.** Ile razy drażnili Go na puszczy oraz jątrzyli Go na stepie? **41.** Ciągłe doświadczali Boga i zakreślali granice Świętego Izraela. **42.** Nie pamiętali Jego ręki oraz dnia, w którym ich wybawił od ciemnicy. **43.** Kiedy w Micraim dawał Swoje znaki, a Swe cuda spełniał na polu Coan, **44.** gdy przemienił ich rzeki w krew, więc nie mogli pić swoich wód. **45.** Nasłał na nich robactwo, aby ich pożerało oraz ropuchy, co ich gubiły. **46.** Oddał chrząszczowi ich plon, a ich znój szarańczy. **47.** Spustoszył gradem ich winorośl, a ich figi mrówkami. **48.** Wydał gradowi ich dobytek, a błyskawicom ich stada. **49.** Zesłał na nich Swą zapalczywość, zawziętość, zaciekłość oraz klęskę – zastęp wysłańców zguby. **50.** Tak torował Swojemu gniewowi ścieżkę, nie odbierając Śmierci ich duszy, a ich życie wydał zarazie. **51.** I pobił wszystko pierworodne w Micraim, pierwiastki siły w namiotach Chama. **52.** A Swoją lud wyprowadził jak owce; poprowadził ich jak stado po puszczy. **53.** Prowadził ich bezpiecznie oraz się nie trwożyli, a ich wrogów pokryło morze. **54.** Przyprowadził ich do Swojego świętego dziedzictwa, na ową górę, którą stworzyła Jego prawica. **55.** Rozpędził przed nimi narody, puścił ich na dziedziczny dział i w namiotach osiedlił ich pokolenia – Izraela. **56.** A oni kusili oraz drażnili Boga Najwyższego i Jego Prawa nie strzegli. **57.** Odstąpili, sprzeniewierzyli się jak ich ojcowie, zawiedli niczym omylny łuk. **58.** Jątrzyli Go swoimi wyżynami i swymi bałwanami Go oburzali. **59.** Usłyszał Bóg i się uniósł, i wielce wzgardził Israelem. **60.** Porzucił przybytek Szylo, namiot ustawiony wśród ludzi. **61.** Oddał także w niewolę Swą potęgę, Swoją chlubę w rękę ciemnicy. **62.** Poddał pod miecz Swoją lud, bo się uniósł na Swe dziedzictwo. **63.** Jego młodzież pożarł ogień, a jego dziewice nie były opłakiwane. **64.** Jego kapłani polegli od miecza, a jego wdowy nie płakały. **65.** Ale Pan się przebudził, jakby śpiący, jak bohater co wydaje okrzyki od wina. **66.** I z powrotem odparł jego ciemniczków, zadając im wieczną hańbę. **67.** Lecz rozplynał się namiot Josefa i nie wybrał pokolenia Efraima. **68.** A wybrał pokolenie Judy i górę Cyon, którą umiłował. **69.** Także dźwignął Swoją Świątynię, jak góry; jakby ziemię, którą ugruntował na wieki. **70.** Wybrał też Swojego sługę Dawida, a wziął go spośród owczarni. **71.** Spośród owiec ciężarnych go wyprowadził, aby pasterzył Jakóbowi – Jego ludowi, oraz Izraelowi – Jego dziedzictwu. **72.** Więc im pasterzył w prawości swojego serca i prowadził ich roztropną swoją dłoń.

Psalm 79

1. Pieśń Asafa. Boże, do Twojego dziedzictwa wtargnęli poganie, znieważyli Twój święty Przybytek, przemienili Jeruszałaim w zwaliska. **2.** Zwłoki Twych sług wydali na żer ptactwu nieba, a cielesne natury Twych pobożnych wydali zwierzętom ziemi. **3.** Naokoło Jeruszałaim przelewali ich krew jak wodę i nie było komu pochować. **4.** Staliśmy się urągówiskiem u naszych sąsiadów, pośmiewiskiem i szyderstwem naszego otoczenia. **5.** Dopóki, WIEKUISTY? Czy będziesz się gniewać na wieki? Czy Twoje uniesienie będzie pałać jak ogień? **6.** Wylej Twój gniew na narody, które Ciebie nie znają i na państwa, co nie

wzywają Twego Imienia. **7.** Bo pochłonęli Jakóba, a jego Przybytek spustoszyli. **8.** Nie pamiętaj nam win naszych przodków; niech nas szybko uprzedzi Twoje miłosierdzie, bo jesteśmy bardzo wynędzniali. **9.** Dla chwały Twojego Imienia, wspomóż nas Boże naszego wybawienia i nas ocal; odpuść nasze grzechy przez wzgląd na Twoje Imię. **10.** Czemu mają mówić poganie: Gdzie ich Bóg? Niechaj na naszych oczach się ujawni pomsta wśród ludów za przelaną krew Twoich sług. **11.** Niech dojdzie do Ciebie jęk więźnia; według wielkości Twego ramienia oszczędź na śmierć skazanych. **12.** Zwróć też naszym sąsiadom, siedmiokrotnie na ich łono, pohańbienie jakim Cię lżyli, Panie. **13.** A my, Twój lud i trzoda Twojego pastwiska, będziemy Cię wysławiać na wieki, od pokolenia do pokolenia będziemy opowiadać Twoją chwałę.

Psalm 80

1. Przewodnikowi chóru, na sześć głosów. Pieśń Asafa na świadectwo. **2.** Wysłuchaj, Pasterzu Izraela, który prowadzisz Josefa, jak trzodę; który zasiadasz nad cherubami; zajaśnij. **3.** Rozbudź Twoją potęgę wobec Efraima, Benjamina oraz Menassy, przybądź nam na pomoc. **4.** Panie, wskrześ nas; rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. **5.** WIEKUISTY, Boże Zastępów, dopóki będziesz pałać gniewem na modlitwę Twojego ludu? **6.** Karmisz ich chlebem płaczu i poisz łąz pełną miarą. **7.** Czynisz nas podmiotem zwady dla naszych sąsiadów, a nasi wrogowie wyśmiewają się z nas. **8.** Panie Zastępów, wskrześ nas; rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni. **9.** Ty przeniosłeś winorośl z Micraimu, po czym wygnałeś ludy, a ją zasadziłeś. **10.** Uprzątnąłeś przed nią, więc zapuściła swe korzenie i zapełniła ziemię. **11.** Góry okryły się jej cieniem, a jej konary podobne do boskich cedrów. **12.** Rozniosła swoje rozsady aż do morza, a swoje odrośle aż do rzeki. **13.** Czemu rozwaliłeś jej ogrodzenia? Skubią ją wszyscy, co przechodzą drogą. **14.** Obgryza ją odyniec z lasu, a dziki zwierz ją spasa. **15.** Zwróć się, Panie Zastępów; spojrzysz z niebios, zobacz i wspomnij tę winnicę. **16.** Rozsadę, którą zasadziła Twa prawica oraz szcep, co Sobie utwierdziłeś. **17.** Opalona jest ogniem, pocięta; ginie od grozy Twojego oblicza. **18.** Niech Twa ręka będzie nad mężem Twej prawicy; nad synem człowieka, którego sobie postanowiłeś, **19.** a nie odstępimy od Ciebie; zachowaj nas przy życiu, a będziemy wzywać Twoje Imię. **20.** WIEKUISTY, Panie Zastępów, wskrześ nas; rozświeć Twoje oblicze, a będziemy zbawieni.

Psalm 81

1. Przewodnikowi chóru Gitejczyków; psalm Asafa. **2.** Zaśpiewajcie prawdziwemu Bogu, naszej potędze, wykrzykujcie Bogu Jakóba. **3.** Wzniescie pieśń, uderzcie w bębny, we wdzięczne cytry i lutnie. **4.** Zadmijcie w trąby w miesiącu, podczas pełni, w dzień naszej uroczystości. **5.** Gdyż to jest ustawą dla Izraela, prawem Boga Jakóba. **6.** Ustanowił je świadectwem w Josefie, kiedy wystąpił przeciw ziemi Micraim. Usłyszałem nieznaną mi mowę. **7.** Wyzwoliłem jego grzbiet od brzemienia, a jego ręce uwolniły się od cebra. **8.** Wołałeś w niedoli, zatem cię wyzwoliłem; wysłuchałem cię w osłonie gromu; doświadczyłem cię u wód szemrania. Sela. **9.** Słuchaj Mój lud; ostrzegam cię, Izraelu; czy Mnie

usłuchasz? **10.** Nie będzie wśród ciebie cudzego boga, nie będziesz się korzył obcemu bóstwu. **11.** Ja jestem WIEKUISTY, twój Bóg, który cię wyprowadził z ziemi Micraim; otwórz szeroko twoje usta, a je napełnię. **12.** Lecz Mój lud nie usłuchał Mojego głosu oraz Israel Mi nie uległ. **13.** Więc zostawiłem go w uporze jego serca i poszli za swoimi zamysłami. **14.** Gdyby Mój lud Mnie słuchał, gdyby Israel chodził Moimi drogami, **15.** szybko bym upokorzył ich wrogów oraz zwrócił Mą rękę przeciwko ich ciemierzom. **16.** Schlebiali by mu nieprzyjaciele WIEKUISTEGO, a ich czas trwałby na wieki. **17.** I karmiłbym go wyborną pszenicą oraz nasycił go miodem z Opoki.

Psalm 82

1. Pieśń Asafa. Bóg stanął na zgromadzeniu mocarzy, sędzi pośród sędziów. **2.** Dopóki będziecie sędzić przewrotnie i pobłażać obliczu złoczyńców? Sela. **3.** Brońcie ubogiego i sieroty; wymierzajcie sprawiedliwość biednemu i podupadłemu. **4.** Uwalniajcie nędznych i uciśnionych; wyzwalcie ich z rąk złoczyńców. **5.** Lecz tego nie pojmują oraz nie rozumieją; chodzą w ciemności; zachwiane są wszystkie podstawy ziemi. **6.** Sądziłem, że jesteście bogami, że wy wszyscy jesteście synami Najwyższego. **7.** Jednak pomrzecie jak ludzie, upadniecie jak każdy z panów. **8.** Powstań prawdziwy Boże, sądz ziemię, przecież Ty panujesz nad wszystkimi ludami.

Psalm 83

1. Śpiew, pieśń Asafa. **2.** Prawdziwy Boże, nie użyż Sobie spokoju, nie zamilknij oraz nie spocznij, Boże! **3.** Bo oto Twoi wrogowie czynią wrzawę, a Twoi nieprzyjaciele podnoszą głowę. **4.** Knują spisek przeciwko Twojemu ludowi i razem się naradzają przeciwko osłoniętym Twą pieczę. **5.** Powiadają: Pójdźmy, wytępmy ich spośród narodów, aby więcej nie było wspominane imię Israela. **6.** Tak się jednomyślnie zmawiają przeciw Tobie; zawierają przymierze. **7.** Namioty Edomitów, Ismaelitów, Moabitów i Hagrytów. **8.** Gebal, Ammon, Amalek i Peleszet wraz z mieszkańcami Tyru. **9.** Z nimi łączy się Aszur, który stał się ramieniem synów Lota. Sela. **10.** Spraw im jak Midianitom, Syserze i Jabinowi nad potokiem Kiszon. **11.** Tym, co zginęli pod En-Dor oraz stali się mierzwą ziemi. **12.** Spraw ich wodzom jak Orebowi, i jak Zeebowi; aby wszyscy ich książęta byli jak Zebach i Calmuna, **13.** ci, którzy powiedzieli: Zdobędziemy sobie niwy Boga. **14.** Boże mój, uczyn im tak, jak czyni zamieć oraz jak żdźbłu przed wiatrem. **15.** Jak ogień, który zapala las, i płomień, co ogarnia góry pożarem, **16.** tak ich rozpuść Twą nawałnicą, a Twoim huraganem ich zatrwóż. **17.** Okryj hańbą ich twarz, by zapragnęli Twojego Imienia, WIEKUISTY. **18.** Niech będą pohańbieni i zatrwózeni na zawsze; niech pobledną i zginą. **19.** Niech poznają, że Ty, którego Imię jest WIEKUISTY, jedynie jesteś Najwyższy na całej ziemi.

Psalm 84

1. Przewodnikowi chóru Gitejczyków, pieśń Korachidów. 2. Jak wdzięczne są Twoje przybytki, WIEKUISTY Zastępów. 3. Tęskni i rwie się moja dusza do tych przedsionków WIEKUISTEGO; moje serce i ma cielesna natura unoszą się do żywego Boga. 4. Jak wróbel, który odnalazł dom oraz jaskółka swe gniazdo, w którym zostawiła pisklęta – tak są dla nas Twoje ołtarze, WIEKUISTY Zastępów, Królu i mój Boże. 5. Szczęśliwi mieszkańcy Twego domu, będą Cię chwalić na wieki. Sela. 6. Szczęśliwy człowiek, którego siła jest w Tobie, a Twoje drogi w ich sercu. 7. Ci, którzy pielgrzymując przez dolinę morw, czynią ją źródłem, bo okrywa ją deszcz błogosławieństwa. 8. Idą od trudu do trudu, aż ukażą się Bogu na Cyonie. 9. WIEKUISTY, Boże Zastępów, wysłuchaj moją modlitwę; o Boże, usłysz Jakóba. Sela. 10. Spójrz Boże na naszą tarczę; wejrzyj na oblicze Twojego pomazańca. 11. Przecież dzień w Twoich przedsionkach lepszy jest od tysiąca; wolę stać w progu domu mojego Boga, niż mieszkać w namiotach bezprawia. 12. Bo WIEKUISTY, Bóg prawdziwy jest słońcem i tarczą; WIEKUISTY daje łaskę i chwałę, nie odmawia dobrodziejstwa tym, co chodzą w nieskazitelności. 13. WIEKUISTY Zastępów, szczęśliwy ten człowiek, który Ci ufa.

Psalm 85

1. Przewodnikowi chóru. Pieśń Korachitów. 2. WIEKUISTY, umiłowałeś Twoją ziemię, przywróciłeś wygnańców Jakóba. 3. Zniosłeś winę Twojego ludu, zatarłeś cały ich grzech. 4. Powściągnąłeś cały Twój gniew, ochłoniąłeś od ognia Twojego uniesienia. 5. Uspokój nas, Boże naszego ocalenia, i uśmierz Twe na nas oburzenie. 6. Czyż na wieki będziesz miał do nas urazę? Czy Twój gniew będziesz przenosił z pokolenia na pokolenie? 7. Czy z powrotem nas nie ożywisz, a Twój lud się ucieszy przy Tobie? 8. Objaw nam, WIEKUISTY, Twą łaskę i użyż nam Twej pomocy. 9. Słyszę co mówi Bóg, WIEKUISTY, zapowiada pokój Swojemu ludowi oraz tym, którzy Go miłują, jeśli nie wrócą do niedorzeczności. 10. Przecież dla bogobojnych bliską jest Jego pomoc, aby chwała zapanowała na naszej ziemi. 11. Miłosierdzie i prawda się zeszły, sprawiedliwość i zgoda się całują. 12. Prawda wyrasta z ziemi, a sprawiedliwość patrzy z niebios. 13. WIEKUISTY także użyży szczęścia, a ziemia wyda swój plon. 14. Przed Nim będzie szła sprawiedliwość, gdy na drodze postawi swe stopy.

Psalm 86

1. Modlitwa Dawida. WIEKUISTY, skłoń Twoje ucho i mi odpowiedz, bo jestem nędzny i żebrzący. 2. Ochroń mą duszę, bo przecież jestem wierny; Ty wspomóż Twojego sługę, co Ci ufa, mój Boże. 3. Zmiłuj się nade mną, Panie, bo ustawicznie do Ciebie wołam. 4. Pociesz duszę Twojego sługi, Panie, bo wznoszę do Ciebie mą duszę. 5. Gdyż Ty, Panie, jesteś dobry i pobłażliwy, oraz wielce łaskawy dla wszystkich, którzy Cię wzywają. 6. Wysłuchaj moją modlitwę, WIEKUISTY, oraz zwróć uwagę na głos mojego błagania. 7. Wzywam Cię w dzień mojej niedoli, gdyż Ty mi odpowiesz. 8. Nikt Ci nie dorówna pomiędzy bóstwami, Panie; nic nie dorówna Twoim dziełom. 9. Wszystkie ludy, które stworzyłeś, przyjdą oraz przed Tobą się ukorzą, Panie, złożą cześć Twojemu Imieniu. 10. Bo Ty jesteś wielki

i cudotwórczy, Ty sam jeden, Boże. **11.** Wskaż mi Twoją drogę, WIEKUISTY, a będę postępował w Twojej prawdzie; zjednaj me serce dla czci Twojego Imienia. **12.** Wielbić Cię będę, Boże, Panie mój, całym moim sercem i czcić Twoje Imię na wieki. **13.** Gdyż wielka jest Twoja łaska względem mnie; ocaliłeś mą duszę z głębokiej otchłani. **14.** Boże, niecnicy powstali przeciw mnie i zastęp okrutników pożąda mojej duszy, a Ciebie przed sobą nie mają. **15.** Zaś Ty, Panie, jesteś Bogiem miłosiernym i łaskawym, nieskorym do gniewu, pełnym litości i prawdy. **16.** Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną; udziel Twojej opieki Twemu słudze i wspomóż syna Twej służebnicy. **17.** Uczyń mi znak łaski, a zobaczą to moi nieprzyjaciele i się zawstydzą, że Ty, WIEKUISTY, wspomagasz mnie i pocieszasz.

Psalm 87

1. Pieśń Korachitów, śpiew. Jego twierdza na świętych górach. **2.** WIEKUISTY miłuje wrota Cyonu, bardziej niż wszystkie siedziby Jakóba. **3.** Głoszą wspaniałości o tobie – miasto Boże. Sela. **4.** Zaiste, mym przyjaciółom wspominam Rachab i Babel; oto obcy – Peleszet i Cor oraz lud Kusza powiedzą: tylko tam się urodziłem. **5.** Następnie powiedzą o Cyonie: Niejeden mąż z męża się w nim urodził, a On go utwierdził, Najwyższy. **6.** WIEKUISTY liczy, spisując narody i mówiąc: Ten się tam urodził. Sela. **7.** Gdyż w tobie będą śpiewać wszystkie Moje dzieci.

Psalm 88

1. Śpiew, pieśń Korachitów. Przewodnikowi chóru Macholidów, do śpiewania. Dumanie Hemana Ezrachidy. **2.** WIEKUISTY, Boże mojego ocalenia, dniem i nocą wołam do Ciebie. **3.** Niech do Ciebie dojdzie ma modlitwa; skłoń Tve ucho do mojej skargi. **4.** Bo syta jest cierpień moja dusza, a me życie chyli się do grobu. **5.** Jak mąż bezwładny, zaliczony jestem do zstępujących w mogiłę. **6.** Pośród umarłych moje łóżko; podobny jestem do poległych, co spoczęli w grobie; tych, których już nie wspominasz, gdyż oni zostali wyłączeni spod Twojej ręki. **7.** W głęboką przepaść mnie strąciłeś, w ciemnice i otchłanie. **8.** Na mnie się oparł Twój gniew i przytłaczasz mnie wszystkimi nawałnicami. Sela. **9.** Oddaliłeś ode mnie mych znajomych, uczyniłeś mnie dla nich ohydą; jestem zamknięty, nie mogę wyjść. **10.** Z nędzy zbolało moje oko; codziennie Cię wzywam, WIEKUISTY, i do Ciebie wyciągam moje ręce. **11.** Czy uczynisz cud dla umarłych? Czy umarli powstają i czy będą Cię wysławiali? Sela. **12.** Czy to w grobie będzie głoszona Twoja łaska, a Twoja niezawodność w nicości? **13.** Czy w ciemnościach jest znany Twój cud, a Twoja sprawiedliwość w Krainie Zapomnienia? **14.** Ja więc, wołam do Ciebie, WIEKUISTY, oraz z ranka uprzedza Cię ma modlitwa. **15.** O WIEKUISTY, czemu porzucasz moją duszę i ukrywasz przede mną Tve oblicze? **16.** Jestem nędzny i konający od wstrząsów; znosiłem Twoje grozy, upadam. **17.** Przeszły po mnie Tve ognie i skruszyły mnie Twoje trwogi. **18.** Ogarnęły mnie jak bezustanne fale i razem mnie otoczyły. **19.** Oddaliłeś ode mnie przyjaciela, towarzysza, a dla mych znajomych jestem ciemnością.

Psalm 89

1. Dumanie Ethana, Ezrachity. 2. Wiecznie będę śpiewał o łaskach WIEKUISTEGO, i moimi ustami ogłaszał Twoją prawdę od pokolenia do pokolenia. 3. Zaprawdę powiedziałem: Twoja łaska jest ustalona na wieki; utwierdziłeś Twą niezawodność w niebiosach. 4. Z Moim wybranym zawarłem przymierze; zaprzysiągłem Dawidowi, Mojemu słudze, 5. że na wieki utrwale jego ród; a tron jego zbudowałem aż do pokolenia i pokolenia. Sela. 6. Niebiosa wysławiają Twoje cuda, WIEKUISTY, i Twoją niezawodność w zborze świętych. 7. Bowiem na wysokościach kto dorówna WIEKUITEMU, kto jest podobny do WIEKUISTEGO między synami Boga? 8. Pan jest wielbiony w niezliczonym zgromadzeniu świętych i wspaniały ponad całym swym otoczeniem. 9. WIEKUISTY, Boże Zastępów, któż potężny jak Ty, WIEKUISTY, a Twoim otoczeniem – prawda. 10. Ty władasz nad pysznością morza; gdy podnoszą się jego fale – Ty je poskramiasz. 11. Ty zdeptałeś zuchwalca, jako poległego; ramieniem Twojej potęgi rozproszyłeś Twych wrogów. 12. Twoimi są niebiosa, Twoją jest również ziemia; Ty ustanowiłeś świat i to, co go wypełnia. 13. Północ i Południe – Ty je stworzyłeś; wśród Twojego Imienia śpiewają Tabor i Chermon. 14. Twoją jest moc i potęga; Twoją jest silna dłoń, Twoja prawica jest wzniosła. 15. Sprawiedliwość i sąd są podstawą Twojego tronu; Twoje oblicze poprzedzają: Miłosierdzie i prawda. 16. Szczęśliwy lud, który zna głos mocno brzmiący, WIEKUISTY, i postępuje w świetle Twojego oblicza. 17. W Twym Imieniu zawsze się weselą oraz chlubią się Twoją sprawiedliwością. 18. Bo Ty jesteś ozdobą ich siły i Twą łaską wywyższa się nasz róg. 19. Gdyż od WIEKUISTEGO pochodzi nasza tarcza, a nasz król od Świętego w Israelu. 20. Niegdyś, mówiąc w objawieniu, powiedziałeś do Swego pobożnego: Udzieliłem mocy bohaterowi, wyniosłem młodzieńca z ludu. 21. Znalazłem Mojego sługę Dawida; przez olej namaściłem go Mym pomazaniem. 22. Przy nim wytrwa Ma ręka, a Moje ramię go zasili. 23. Nie rzuci się na niego wróg oraz nie uciemięży go syn bezprawia. 24. Skruszę przed nim jego nieprzyjaciół i zgromię jego przeciwników. 25. Także przy nim Ma prawda i łaska; przez Moje Imię wywyższy się jego róg. 26. Położę na morze jego rękę, a jego prawicę na rzeki. 27. On Mnie będzie nazywać: Tyś mój Ojciec, mój Bóg i Opoka mojego zbawienia. 28. Ja go też ustanowię pierworodnym i najwyższym nad królami ziemi. 29. Moją łaskę zachowam mu na wieki i będzie mu wierne Me przymierze. 30. Na zawsze utrwale jego ród, a tron jego podobnie jak dni niebios. 31. A jeżeli jego synowie opuszczą Moje Prawo i nie będą postępować według Moich wyroków; 32. jeśli znieważą Me ustawy i nie będą strzec Mych przykazań – 33. biczem napomnę ich odstępstwo oraz ich winę – plagami; 34. ale nie cofnę od niego Mojej łaski i nie zaprę się Mojej prawdy. 35. Nie naruszę Mojego przymierza oraz mowy Mych ust nie zmienię. 36. Raz na zawsze przysiągłem na Mą świętość. Czy skłamię Dawidowi? 37. Jego ród zostanie na wieki, jego tron przede Mną jak słońce, 38. i jak księżyc, wierny świadek na niebie; będzie utwierdzony na wieki. Sela. 39. Ale ty go porzuciłeś, nim wzgardziłeś, uniosłeś się na twojego pomazańca. 40. Zerwałeś przymierze twego sługi i w prochu znieważyłeś jego diadem. 41. Zburzyłeś wszystkie jego warownie, a jego twierdze przemieniłeś w zwaliska. 42. Po drodze

obdzierają go wszyscy przechodnie, stał się pośmiewiskiem dla swych sąsiadów. **43.** Wyniosłeś prawicę jego ciemiężców, uradowałeś wszystkich jego wrogów. **44.** Odwróciłeś ostrze jego miecza i nie dałeś mu ratunku na wojnie. **45.** Znieważyłeś jego blask, a tron jego powaliłeś na ziemię. **46.** Skróciłeś dni jego młodości oraz okryłeś go hańbą. Sela. **47.** Jak długo będziesz się ukrywał, WIEKUISTY, a jak ogień będzie pałał Twój gniew? **48.** Wspomnij jak jestem nikły; czy na marne stworzyłeś wszystkich synów ludzkich? **49.** Który człowiek będzie żył, nie widząc śmierci, i z mocy grobu ocali swoją duszę? Sela. **50.** Gdzie Twoje dawne łaski, Panie, które w Swojej wierności przysiągłeś Dawidowi? **51.** Wspomnij, Panie, na wstyd Twoich sług, który nosiłem w moim łonie od wszystkich, licznych narodów; **52.** którym mnie lżyli Twoi wrogowie, WIEKUISTY, którym lżyli kroki Twojego pomazańca. **53.** Niech WIEKUISTY będzie pochwalony na wieki. Amen, i amen.

Psalm 90

1. Modlitwa Mojżesza, Bożego męża. Panie, Ty byłeś dla nas schronieniem od pokolenia do pokolenia. **2.** Zanim się góry narodziły, nim stworzyłeś ziemię i świat, Ty od wieku jesteś Bogiem do wieku. **3.** Przyprowadzasz człowieka do prochu i powiadasz: Nawróćcie się, synowie Adama. **4.** Przecież tysiąc lat jest w Twoich oczach jak dzień wczorajszy, który przeminął; jak straż w nocy. **5.** Porwałeś ich, więc są jak sen; jak trawa z rana, co się odnawia. **6.** O poranku zakwita i się rozrasta, a wieczorem jest ścięta i zwiędła. **7.** Bo ginimy od Twojego gniewu, a Twoim uniesieniem jesteśmy porażeni. **8.** Stawiłeś przed Siebie nasze winy oraz nasze tajniki przed światło Twego oblicza. **9.** Tak, pod Twoją grozą mijają wszystkie nasze dni, a nasze lata nikną jak marzenie. **10.** Liczba naszego wieku jest niekiedy siedemdziesiąt lat, a przy siłach i osiemdziesiąt lat, a ich chlubą męka i boleść; bowiem szybko nas spędzasz, zatem ulatujemy. **11.** Kto rozważa siłę Twojego gniewu i według Twojej grozy siłę Twojego uniesienia? **12.** Naucz nas liczyć nasze dni, byśmy serce roztropne nabyli. **13.** Zwróć się, WIEKUISTY. Jak długo jeszcze? Ulituj się nad Twoimi sługami. **14.** Rano nasyc nas Twoją łaską, byśmy się mogli weselić przez wszystkie nasze dni. **15.** Pociesz nas na miarę dni, w których nas trapiłeś, na miarę lat przez które oglądaliśmy niedolę. **16.** Przed Twoimi sługami niech się objawi Twoje dzieło, a Twoja świetność nad ich synami. **17.** I niech będzie upodobanie nad nami, WIEKUISTEGO, naszego Boga. Utwierdź pomiędzy nami sprawę naszych rąk; tak, sprawę naszych rąk, ją utwierdź.

Psalm 91

1. Ty, co zasiadasz pod osłoną Najwyższego i pod cieniem Wszechmocnego przebywasz. **2.** Wzywasz WIEKUISTEGO: Moja obrono i moja twierdzo; Boże mój, któremu ufam. **3.** On cię wybawi od zastawionych sideł oraz od zgubnej zarazy. **4.** Osłoni cię Swym skrzydłem, a pod Jego lotkami będziesz bezpieczny; tarczą oraz puklerzem jest Jego prawda. **5.** Nie ulękiesz się strachu nocy, ani strzały lecącej podczas dnia. **6.** Zarazy, która pełza w ciemności; ani moru, co niszczy w południe. **7.** U twego boku padnie tysiąc, a miriady przy twej prawicy; lecz do ciebie to się nie zbliży. **8.** Tylko twoimi oczyma

będziesz patrzeć i zobaczysz zapłatę niegodziwych. **9.** Gdyż WIEKUISTEGO – swoją obronę, bo Najwyższego uczyniłeś twą ucieczką. **10.** Nie spotka cię nieszczęście, ani klęska nie zbliży się do twojego namiotu. **11.** Bo On ustanowił dla ciebie Swych aniołów, aby cię strzegli na wszystkich twoich drogach. **12.** Na dłoniach cię uniosą, byś o kamień nie potracił twojej nogi. **13.** Będziesz stąpał po szakalu i żmii, zdepczesz lwa oraz smoka. **14.** Dlatego, że Mnie umiłował – mówi Pan – obronię go, bo uznał Moje Imię. **15.** Gdy Mnie wezwie – wysłucham go; będę przy nim w niedoli, wyzwolę go i zaszczycę. **16.** Nasycę go długim życiem i ukazę mu Moje zbawienie.

Psalm 92

1. Psalm; pieśń na dzień szabatu. **2.** Miło jest chwalić WIEKUISTEGO i sławić Twoje Imię, o Najwyższy. **3.** Z rana opiewać Twoje miłosierdzie, a po nocach Twą niezawodność; **4.** na dziesięciostrunnej lutni, na lirze oraz przy dźwięku cytry. **5.** Ponieważ uratowałeś mnie, WIEKUISTY, Twoimi czynami; o dziełach Twoich rąk będę śpiewał. **6.** Jak wzniosłe są Twoje dzieła, WIEKUISTY, i niezmiernie głębokie Twe zamysły. **7.** Człowiek jest nierozumny – więc tego nie odgadnie; ograniczony – więc tego nie docieczy. **8.** Jeśli jak trawa rozrastają się niegodziwi i rozkwitają wszyscy złoczyńcy, to po to, by byli zatraceni na wieki. **9.** A Ty, WIEKUISTY, jesteś wzniosły na wieki. **10.** Bo oto Twoi wrogowie, WIEKUISTY, bo oto Twoi wrogowie zginą; wszyscy złoczyńcy będą rozproszeni. **11.** Ale mój róg wzniosłeś – niby bawoli; namaszczoney jestem zieloną oliwą. **12.** Moje oko napawa się moimi prześladowcami; moje ucho usłyszy o złoczyńcach, którzy powstali przeciw mnie. **13.** Sprawiedliwy zakwitnie jak palma, wystrzeli jak cedr Libanu. **14.** Ci, zaszczerpieni w domu WIEKUISTEGO, zakwitną na dziedzińcach prawdziwego Boga. **15.** Nawet w starości pokryją się owocem, będą pełni soków i zieleni. **16.** By opowiadać, że WIEKUISTY, ma Opoka, jest sprawiedliwym Bogiem i nie ma w Nim niesprawiedliwości.

Psalm 93

1. WIEKUISTY króluje, przyodział się we wspaniałość; WIEKUISTY przyodział się w potęgę i się przepasał. **2.** Oto jest utwierdzony świat oraz się nie zachwieje. **3.** Utwierdzony Twój dawny tron oraz Ty sprzed wieków. **4.** Podniosły strumienie, WIEKUISTY, strumienie wznoszą swój szum; rzeki podnoszą swoją nawałnicę. **5.** Nad łoskot wielkich wód, nad wspaniałe bałwany morza, wspanialszym na wysokości jest BÓG. **6.** Twoje świadectwa zupełnie się utwierdziły nad Twym domem, któremu przystoi świętość, WIEKUISTY, na wieczne czasy.

Psalm 94

1. Boże pomsty, WIEKUISTY, Boże pomsty – zajaśniej. **2.** Podnieś się sędzio ziemi i daj odpłatę pysznym. **3.** Jak długo niegodziwi, WIEKUISTY, jak długo będą górować niegodziwi; **4.** bluzgać, hardo przemawiać i przechwalać się wszyscy złoczyńcy? **5.** Dręczą Twój lud, WIEKUISTY, i Twoje

dziedzictwo gnębią. **6.** Wdowę i przybysza zabijają, a sieroty mordują. **7.** Mówią: WIEKUISTY nie widzi; nie zwraca uwagi Bóg Jakóba. **8.** Zastanówcie się nieroztropni w narodzie, ograniczeni – kiedy się opamiętacie? **9.** Czyż Ten, kto ukształtował ucho – nie usłyszysz? Albo czy Ten, kto zbudował oko – nie zobaczy? **10.** Kto karci narody – czyżby nie karał? On, co człowieka uczy wiedzy. **11.** WIEKUISTY zna zamysły ludzi, że są marne. **12.** Szczęśliwy mąż, którego karcisz, BOŻE, i w Twoim Prawie go nauczasz. **13.** Aby mu dać otuchę w dni niedoli, dopóki nie będzie wykopany grób niegodziwego. **14.** Gdyż WIEKUISTY nie porzuci Swojego ludu i Swojego dziedzictwa nie opuści. **15.** Bowiem sąd wróci z powrotem do sprawiedliwości, a oprócz niego wszyscy prawego serca. **16.** Kto przy mnie stawał przeciwko niegodziwym? Kto dla mnie występował przeciw nieprawym? **17.** Gdyby WIEKUISTY nie był mą pomocą, moja dusza niemal by legła w grobie. **18.** Gdy sądziłem, że już się chwieje ma noga – Twoja łaska, WIEKUISTY, mnie wsparła. **19.** Kiedy myśli ścierają się w moim wnętrzu, Twoje pocieszenia rozweselają mą duszę. **20.** Czy sprzymierzył się z Tobą tron bezprawia, i sprawca krzywdy zamiast prawa? **21.** Skupiają się przeciw duszy sprawiedliwego i niewinną krew potępiają. **22.** Ale WIEKUISTY będzie dla mnie Twierdzą; mój Bóg Opoką mego schronienia. **23.** Przeciw nim zwróci ich nieprawość i z powodu ich złości wygubi; wygubi ich WIEKUISTY, nasz Bóg.

Psalm 95

1. Pójdźcie, zaśpiewajmy WIEKUISTEMU, wysławiajmy Opokę naszego zbawienia. **2.** Przywitajmy Jego oblicze dziękczynieniem oraz zanućmy Mu pieśniami. **3.** Bo WIEKUISTY jest wielkim Bogiem i wielkim Królem nad wszystkimi bogami. **4.** W Jego ręce są głębie ziemi; Jego są szczyty gór. **5.** Jego jest morze – bo On je stworzył, i ląd, który ukształtowały Jego ręce. **6.** Pójdźmy, ukorzymy się i pokłońmy, klękniemy przed WIEKUISTYM – naszym Stwórcą. **7.** Gdyż On jest naszym prawdziwym Bogiem, a my ludem, któremu pasterzy, trzodą Jego ręki. Od dzisiaj, jeśli Jego głos usłyszycie, **8.** nie zatwardzajcie waszego serca jak w Meriba, jak na puszczy w dzień doświadczenia, **9.** gdy kusili Mnie wasi ojcowie; doświadczali, chociaż widzieli Moje dzieło. **10.** Gardziłem tym pokoleniem przez czterdzieści lat oraz wypowiedziałem: To lud obłąkanego serca, i nie poznali Moich dróg. **11.** Tak, że przysiągłem w Moim gniewie, że nie wejdą do Mojego miejsca odpoczynku.

Psalm 96

1. Zaśpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń; śpiewaj WIEKUISTEMU cała ziemia. **2.** Śpiewajcie WIEKUISTEMU, wysławiajcie Jego Imię, dzień po dniu zwiastujcie Jego zbawienie. **3.** Między ludami opowiadajcie Jego chwałę, Jego cuda pomiędzy wszystkimi narodami. **4.** Bowiem wielkim jest WIEKUISTY oraz wielce sławionym; wspanialszym niż wszystkie bóstwa. **5.** Gdyż wszystkie bóstwa pogan są nicością; a WIEKUISTY stworzył niebiosy. **6.** Przed Jego obliczem chwała i urok; w Jego świątyni potęga i wspaniałość. **7.** Nieście WIEKUISTEMU rodziny ludów; nieście WIEKUISTEMU sławę i cześć. **8.** Nieście WIEKUISTEMU cześć Jego Imienia; składajcie dary oraz wchodźcie do Jego

przedsionków. **9.** W uroczystym nastroju ukorcie się przed WIEKUISTYM; zadrzyj przed Nim cała ziemio. **10.** Głoście pomiędzy narodami: WIEKUISTY króluje, a świat będzie utwierdzony – nie zachwieje się; Pan będzie sądził ludy w sprawiedliwości. **11.** Niech się weselą niebiosy, niech się raduje ziemia, niechaj zahuczy morze i wszystko, co je zapełnia. **12.** Niech się cieszy pole i wszystko co na nim jest; niech się zarazem rozradują wszystkie leśne drzewa. **13.** W obliczu WIEKUISTEGO, bo idzie, bo idzie by sądzić ziemię; będzie sądził świat w sprawiedliwości, a ludy w Swojej prawdzie.

Psalm 97

1. WIEKUISTY króluje; niechaj się cieszy ziemia oraz niech się radują niezliczone wyspy. **2.** Wokół Niego mgły i obłoki; podstawą Jego tronu jest sprawiedliwość i prawo. **3.** Przed Nim kroczył ogień i palił wokoło Jego wrogów; **4.** a Jego błyskawice oświećły świat zamieszkały. Widziała to ziemia i zadrżała. **5.** Przed WIEKUISTYM, przed Panem całej ziemi, góry jak воск stopniały. **6.** Niebiosy głosiły Jego sprawiedliwość i wszystkie ludy widziały Jego chwałę. **7.** Korzą się przed Nim wszyscy, co wychwalają bóstwa, zawstydzeni są czciciele posągów i wielbiciel bożyszcz. **8.** Słyszysz to oraz cieszy się Cyon, a z Twych wyroków, WIEKUISTY, cieszą się córki Judy. **9.** Bowiem na całej ziemi – Ty, WIEKUISTY, Najwyższy, jesteś wielce wyniesiony nad wszystkich bogów. **10.** Wy, którzy miłujecie WIEKUISTEGO – miejcie w nienawiści zło; Ten, który czuwa nad życiem Swoich świętych – ocali ich z rąk niegodziwców. **11.** Światło rozsiiane jest dla sprawiedliwego i radość serca dla prawych. **12.** Cieszcie się w WIEKUISTYM sprawiedliwi i wysławiajcie pamiątkę Jego świętość.

Psalm 98

1. Pieśń. Zaśpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń, ponieważ dokonał cudów; wsparła Go Jego prawica i Jego święte ramię. **2.** WIEKUISTY oznajmił Swoje zbawienie; na oczach narodów odsłonił Swoją sprawiedliwość. **3.** Wspomnił na łaskę oraz Swą niezawodność dla domu Izraela, więc wszystkie krańce ziemi zobaczyły zbawienie naszego Pana. **4.** Cała ziemio – wzniescie okrzyki WIEKUISTEMU, wybuchnijcie, radujcie się i śpiewajcie. **5.** Śpiewajcie WIEKUISTEMU na cytrze – na cytrze i głosem pieśni. **6.** Na trąbach i głosem surmy; wykrzykujcie przed WIEKUISTYM – Królem. **7.** Niechaj zahuczy morze i wszystko, co je zapełnia; świat oraz jego mieszkańcy. **8.** Niech rzeki przyklasną dłonią i pospołu góry zawtórują, **9.** przed WIEKUISTYM; bo idzie, by sądzić ziemię. Będzie sądził świat w sprawiedliwości i ludy pośród prawości.

Psalm 99

1. WIEKUISTY króluje – niech zadrżą narody; zasiadł na cherubach – niech zachwieje się ziemia. **2.** Wielki BÓG na Cyonie, wzniesiony nad wszystkie narody. **3.** Niech wysławiają Twoje Imię, gdyż ono jest wielkie, wspaniałe i święte. **4.** Potężny Król umiłował sąd; Ty utwierdziłeś prawość; Ty w Jakobie uczyniłeś Prawo i Sprawiedliwość. **5.** Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga, korzcie się u

podnóżka Jego stóp; ponieważ On jest święty. **6.** Mojżesz i Aaron pomiędzy Jego kapłanami, a Samuel między tymi, co wzywają Jego Imienia; wołali do WIEKUISTEGO, a On ich wysłuchał. **7.** Przemawiał do nich spośród słupa obłoku; strzegli Jego świadectw i Prawa, które im powierzył. **8.** WIEKUISTY, nasz Boże, Ty ich wysłuchałeś, byłeś dla nich Bogiem pobłażliwym, chociaż karałeś ich postęпки. **9.** Wywyższajcie WIEKUISTEGO, naszego Boga oraz korzcie się przed Jego świętą górą; gdyż świętym jest WIEKUISTY, nasz Pan.

Psalm 100

1. Pieśń dziękczynna. Wykrzykuj WIEKUITEMU cała ziemi! **2.** Służcie WIEKUITEMU w radości, przyjdźcie przed Niego z weselem. **3.** Uznajcie, że WIEKUISTY, Wszechmocny, On nas stworzył oraz do Niego należymy; jego lud i trzoda, której jest Pasterzem. **4.** Z dziękczynieniem wejdźcie do Jego bram, z uwielbieniem na Jego dziedzińce; dziękujcie Mu, wychwalajcie Jego Imię. **5.** Bowiem BÓG jest zbawienny, na wieki jest Jego łaska, a Jego prawda od pokolenia do pokolenia.

Psalm 101

1. Pieśń Dawida. Miłość i sąd wyśpiewam; Tobie, WIEKUISTY, zanucę. **2.** Będę uważał na nieskazitelną drogę kiedy mnie nawiedzisz? Będę postępował w niewinności serca pośród mojego domu. **3.** Nie postawię przed moje oczy nikczemnej rzeczy, bo sprawy występnej nienawidzę; ona nie przylgnie do mnie. **4.** Będzie stronić ode mnie przewrotne serce; nie chcę znać złego. **5.** Zniweczę tego, który skrycie oczernia swego bliźniego; nie ścierpię człowieka wyniosłych oczu i nadętego serca. **6.** Moje oczy skierowane są ku wierzącym na ziemi, by ze mną przebywali. Kto chodzi nieskazitelną drogą ten mi będzie służył. **7.** Pośród Mojego domu nie zamieszka obłudnik, a ten, kto głosi fałsz nie ostoi się przed Moimi oczami. **8.** Każdego ranka będę niszczył tych niegodziwych w kraju, by wytępić z miasta WIEKUISTEGO wszystkich, co czynią nieprawość.

Psalm 102

1. Modlitwa strapionego, gdy zwątpił i wylewa swój żal przed WIEKUISTYM. **2.** WIEKUISTY, wysłuchaj moją modlitwę i niech dojdzie do Ciebie me wołanie. **3.** W dzień mojej niedoli nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza, skłoń ku mnie Twoje ucho, i w dzień, w którym Cię wzywam, szybko mi odpowiedz. **4.** Bo moje dni znikają jak dym, a moje członki są jak rozpalone główne. **5.** Porażone jak słońcem trawa zwiędło też moje serce, i zapominam jeść mój chleb. **6.** Od głosu mojego jęku przylgnęło me ciało do mej kości. **7.** Podobny jestem do pelikana na puszczy i jakby puchacza w zwaliskach. **8.** Czuwam i jestem niczym samotny ptak na dachu. **9.** Cały dzień urągają mi moi wrogowie oraz mnie przeklinają ci, co się pastwią nade mną. **10.** Popiół jadam jak chleb, a mój napój zakrapiam łzami. **11.** Przed grozą i Twoim gniewem, gdyż mnie uniosłeś i rzuciłeś. **12.** Moje dni są jak wydłużony cień; zwiędłem jak trawa. **13.** A Ty, WIEKUISTY, panujesz na wieki i Twa chwała od pokolenia do pokolenia.

14. Ty powstaniesz i zmiłujesz się nad Cyonem, bo czas go ułaskawić, nadeszła wyznaczona pora. **15.** Gdyż Twój słudzy upodobali sobie jego kamienie oraz umiłowali jego proch. **16.** A ludy bać się będą Imienia WIEKUISTEGO, a wszyscy królowie ziemi Twojej chwały. **17.** Bo WIEKUISTY odbuduje Cyon i ukaże się w Swej wspaniałości. **18.** Przychylił się do modlitwy opuszczonego i nie pogardzi ich modlitwą. **19.** To się zapisze dla rodu potomnego, a lud stworzony będzie chwalił WIEKUISTEGO. **20.** Gdyż wejrzał ze Swojej świętej wysokości – WIEKUISTY spojrzął na ziemię z niebios, **21.** by wysłuchać westchnienia jeńcy i wyswobodzić na śmierć skazanych. **22.** By na Cyonie głosili Imię WIEKUISTEGO, a Jego sławę w Jeruzalaim, **23.** gdy zgromadzą się razem narody i królestwa, ażeby służyć JAHWE. **24.** On osłabił w drodze moją siłę oraz dni moje skrócił; **25.** zatem wołam: Boże mój, nie zabieraj mnie w połowie moich dni, przecież od wieku do wieków są Twoje lata. **26.** Z dawna ugruntowałeś ziemię i niebios, które są dziełem Twych rąk. **27.** One zaginały, a Ty zostajesz; wszystkie zbutwieją jak szata, odmienisz je jak odzież, więc będą odmienione. **28.** Ale Ty będziesz taki sam i nie skończą się Twoje lata. **29.** U Ciebie będą mieszkać synowie Twoich sług, a ich potomstwo ostoi się przed Tobą.

Psalm 103

1. Dawida. Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo, a całe moje wnętrze Jego święte Imię. **2.** Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo oraz nie zapominaj wszystkich Jego dobrodziejstw. **3.** On wybacz wszystkie twe winy oraz leczy wszystkie twe dolegliwości. **4.** On wybawia od zguby twoje życie oraz wieńczy cię łaską i miłosierdziem. **5.** On nasycy szlachetnością twą piękność, a twą młodość odnawia na podobieństwo orła. **6.** BÓG wymierza sprawiedliwość i sądy dla wszystkich uciśnionych. **7.** Mojżeszowi objawił Swoje drogi, a synom Izraela Swe pragnienia. **8.** Miłosierny i litościwy jest WIEKUISTY, powściągliwy w gniewie i pełen łaski. **9.** Nie na zawsze się gniewa, nie na wieki chowa urazę. **10.** Nie według naszych grzechów nam świadczy, nie według naszych nieprawości nam odpłaca. **11.** Bo jak Niebo jest wyższe od ziemi – tak Jego łaska góruje nad tymi, co Go wielbią. **12.** Jak daleko wschód od zachodu – tak oddalił od nas nasze występki. **13.** Jak się lituje ojciec nad dziećmi – tak WIEKUISTY lituje się nad tymi, co Go wielbią. **14.** Gdyż On wie jak nas ukształtował; pamięta, że jesteśmy prochem. **15.** Człowiek jego dni są jak trawa i rozkwita niczym polny kwiat. **16.** A kiedy wiatr po nim przejdzie – nie ma go i już go nie poznaje jego miejsce. **17.** Ale łaska BOGA od wieku do wieku dla tych, którzy Go wielbią; a jego sprawiedliwość dla synów synów, **18.** tych, co strzegą Jego przymierza; uważają na Jego przykazania, by je spełniać. **19.** WIEKUISTY utwierdził Swoją tron na niebiosach, Jego królestwo włada wszystkim. **20.** Uwielbiajcie BOGA Jego wysłańcy, mocarze siły, wykonawcy Jego rozkazu, gotowi słuchać głosu Jego Słowa. **21.** Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego zastępy; jego słudzy, którzy czynicie Jego wolę; uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo. **22.** Uwielbiajcie WIEKUISTEGO wszystkie Jego twory, na wszystkich miejscach Jego panowania; uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo.

Psalm 104

1. Uwielbiaj WIEKUISTEGO moja duszo! WIEKUISTY, mój Boże, Ty jesteś bardzo wielki, przyodziałeś się majestatem i wspaniałością. 2. Odziewasz się światłem jak szatą, rozpościerasz niebiosą jak zasłonę. 3. Twoje górne sklepienia pokrywasz wodami, Twym wozem czynisz obłoki i unosisz się na skrzydłach wiatru. 4. Wichry czynisz Twoimi posłańcami, a Twoimi sługami gorejące płomienie. 5. Utwierdziłeś ziemię na jej podstawach nie zachwieje się na wieki wieków. 6. Otchłań zakryła się jak szatą, wody stanęły nad górami. 7. Na Twoją groźbę uciekły i na Twój piorunujący głos pomknęły. 8. Wzniosły się ponad góry, a doliny zstąpiły do miejsca, które im ustanowiłeś. 9. Ty wytyczyłeś granicę, by jej nie przekroczyły; by nie wróciły, aby pokryć ziemię. 10. Ty rozprowadzasz źródła po dolinach, więc się toczą między górami. 11. Dają napój wszystkim dzikim zwierzętom, z nich leśne osły gaszą swe pragnienie. 12. Ponad nimi mieszka ptactwo nieba i z gałęzi wydaje głos. 13. Z Twoich sklepień zraszasz góry a ziemia nasycą się owocem Twoich dzieł. 14. Wyprowadzasz trawę dla bydła i rośliny na użytek człowieka, aby z ziemi wydobył chleb. 15. I by wino rozweselało serca ludzi, ich oblicze jaśniało od oliwy, a chleb posilał wnętrze człowieka. 16. Napojone są drzewa WIEKUISTEGO, cedry Libanu, które zasadził. 17. Na nich gnieźdzą się ptaki; bocian, którego domem są cyprysy. 18. Wysokie góry dla kozic, skały schronienia dla królików. 19. Ustanowił księżyc na pewne czasy, a słońcu wyznaczył jego zachód. 20. Ty sprawiasz ciemność i nastaje noc, w niej poruszają się wszelkie dzikie zwierzęta lasu. 21. Lwiewa ryczą o żer, od Boga żądając swojego pożywienia. 22. Kiedy zajaśnieje słońce ustępują i zalegają w swoich kniejach. 23. A człowiek wychodzi do swej pracy, do swojej roboty do wieczora. 24. Jak liczne są Twoje dzieła, WIEKUISTY, wszystkie urządziłeś w mądrości, ziemia jest pełną Twych własności. 25. To wielkie morze, rozległe na wszystkie strony; gdzie są płazy bez liczby, zwierzęta duże i małe. 26. Tam krążą okręty oraz potwór, którego Ty stworzyłeś, aby się w nim rozkoszował. 27. Wszystko to spogląda ku Tobie, byś im na czas udzielił stawy. 28. Gdy im dajesz zbierają; otwierasz Twoją dłoń a nasycają się dostatkiem. 29. Ukrywasz Twoje oblicze a ogarnia je trwoga; odbierasz im ducha umierają oraz wracają do swego prochu. 30. Wioniesz Twym tchnieniem i się odradzają, odnawiasz oblicze ziemi. 31. Niech WIEKUISTEMU będzie chwała na wieki, niech BÓG raduje się Swoimi stworzeniami. 32. Kiedy spojrzy na ziemię ona zadrży; dotknie się gór a zadymią. 33. Póki życia będą śpiewał WIEKUISTEMU oraz wysławiał Boga dopóki istnieje. 34. Oby Mu miłą była moja mowa, a ja będę się cieszył przy WIEKUISTYM. 35. Oby grzesznicy zniknęli z ziemi i niegodziwych już nie było. Wielbij moja duszo WIEKUISTEGO. Halleluja!

Psalm 105

1. Chwalcie WIEKUISTEGO, wołajcie Jego Imię, głoscie pomiędzy ludźmi Jego dzieła. 2. Śpiewajcie Mu, przygrywajcie Mu, rozpamiętujcie wszystkie Jego cuda. 3. Chlubcie się Jego świętym Imieniem, niech się raduje serce tych, którzy pragną BOGA. 4. Badajcie WIEKUISTEGO oraz Jego wspaniałość,

wciąż szukajcie Jego oblicza. **5.** Wspominajcie cuda, które dokonał, znaki oraz wyroki Jego ust. **6.** Rodzie Abrahama Jego sługi; synowie Jakóba Jego wybrańcy! **7.** On jest prawdziwym Bogiem, nasz WIEKUISTY, Jego sądy na całej ziemi. **8.** Wiecznie pamięta Swe przymierze; słowa, które ustanowił tysiącom pokoleń. **9.** To, które zawarł z Abrahamem oraz Swoją przysięgę daną Is'hakowi. **10.** Ustanowił Jakóbowi za ustawę, a Israelowi za umowę wieczną. **11.** Powiedział: Tobie oddam ziemię Kanaan, wam dam dziedziczny udział, **12.** kiedy byli jeszcze drobną garstką, oraz byli w niej jako nieliczni przychodnie. **13.** A wędrowali od ludu do ludu i od królestwa do innego narodu. **14.** Nikomu nie pozwolił ich krzywdzić, z ich powodu karmił też królów, **15.** mówiąc: Nie tykajcie Moich pomazańców i nie czyńcie zła Moim prorokom. **16.** Przywołał też głód na ziemię oraz skruszył wszelką podporę pożywienia. **17.** Wysłał przed nimi męża Josefa, który był sprzedany na niewolnika. **18.** Jego nogę spętali więzami i skuto go w żelazo, **19.** do chwili spełnienia jego słowa; bo wyrok BOGA go oczyścił. **20.** Król posłał i go wyzwolił, wyswobodził go władca ludów. **21.** I uczynił go panem swojego domu oraz władcą w całej swojej dzierzawie. **22.** Aby poddał jego książęta swojej woli, a jego starszych nauczał mądrości. **23.** Tak Israel wszedł do Micraimu; Jakób zagościł w ziemi Chama. **24.** I bardzo rozmnożył swój naród, uczynił go możniejszym ponad jego ciemieńców. **25.** Więc odwróciło się ich serce, by nienawidzić Jego lud oraz knuć przeciwko Jego sługom. **26.** Zatem posłał Mojżesza Swojego sługę i Aarona, którego wybrał, **27.** by spełnili pośród nich słowa Jego znaków i cudów w ziemi Chama. **28.** Wysłał ciemność i się ściemniło, lecz nie poddali się Jego Słowu. **29.** Zamienił ich wody w krew oraz uśmiercił ich ryby. **30.** Ich kraj zaroił się żabami, aż do komnat ich władców. **31.** Powiedział i nadciągnęły żuki, i robactwo we wszystkie ich granice. **32.** Dał im grad zamiast deszczu, ogień płonący na ich kraj. **33.** Poraził także ich winorośl i figę, a drzewa ich dziedzictwa połamał. **34.** Powiedział i nadciągnęła szarańcza, i niezliczone mnóstwo chrząszczy. **35.** Pożarły całą trawę w ich kraju, pożarły też płody ich ziemi. **36.** Zabił także wszystko pierworodne w ich państwie, pierwiastki całej ich siły. **37.** Wyprowadził ich ze srebrem i złotem, a nie było w ich pokoleniach słabego. **38.** Zaś Micraim się cieszył ich wyjściem, bowiem przypadła na nich trwoga. **39.** Rozpostarł obłok na osłonę, a ogień aby rozświecił noc. **40.** Zażądano – a przyprowadził przepiórki oraz nasycił ich chlebem niebios. **41.** Otworzył skały – a wypłynęły wody i strumieniem rozlały się po pustyniach. **42.** Bo wspomniał na Swoje święte Słowo oraz na Abrahama, Swego sługę. **43.** Więc wyprowadził Swoją lud w radości, Swoich wybranych w weselu. **44.** I dał im ziemię narodów, odziedziczyli dorobek pogan, **45.** by strzegli Jego ustaw oraz zachowali Jego nauki. HALLELUJA!

Psalm 106

1. HALLELUJA! Dziękujcie WIEKUISTEMU, bo jest dobrym, bowiem na wieki Jego łaska. **2.** Kto wysłowi wszechmoc BOGA, kto wygłosi całą Jego chwałę? **3.** Szczęśliwi ci, co strzegą Prawa i wykonują sprawiedliwość w każdym czasie. **4.** Wspomnij mnie, WIEKUISTY, w zmiłowaniu nad Twym narodem;

nawiedź mnie Twoim zbawieniem. **5.** Bym oglądał szczęście Twych wybranych, cieszył się radością Twego ludu; chlubił się wraz z Twoim dziedzictwem. **6.** Zgrzeszyliśmy, jak i nasi ojcowie, czyniąc nieprawości i niesprawiedliwości. **7.** Nasi przodkowie w Micraim nie zważali na Twoje cuda, nie pamiętali mnóstwa Twych łask, i byli oporni nad morzem, nad owym morzem Czerwonym. **8.** Ale pomógł im dla Swojego Imienia, aby objawić Swą potęgę. **9.** Zatem zgromił morze Czerwone, aż wyschło, i przeprowadził ich przez głębiny jak przez pustynię. **10.** Tak wyswobodził ich z ręki nieprzyjaciela, wyzwolił ich z ręki wroga, **11.** a wody pokryły ich ciemńców; ani jeden z nich nie pozostał. **12.** I chociaż uwierzyli Jego słowom oraz śpiewali Jego chwałę, **13.** szybko zapomnieli o Jego dziełach oraz nie polegali na Jego radach. **14.** Żądzą pożądali na pustyni i doświadczali Boga na puszczy. **15.** Więc dał im ich żądanie, ale zesłał posuchę na ich życie. **16.** Gdy w obozie byli zawistni względem Mojżesza oraz Aarona – świętego BOGA, **17.** rozwarła się ziemia i pochłonęła Datana oraz pokryła rzeszę Abirama. **18.** Powstał też ogień w ich gromadzie, a płomień spalił złoczyńców. **19.** Potem zrobili cielca przy Chorebie i kłaniali się odlewowi. **20.** Zamienili podmiot swej czci na wyobrażenie byka, co je trawę. **21.** Zapomnieli swojego wybawcę – Boga, który w Micraim wypełnił wielkie dzieła; **22.** cuda na ziemi Chama, wspaniałe rzeczy nad morzem Czerwonym. **23.** Więc powiedział, że ich wygubi; lecz Mojżesz – Jego wybraniec, stanął przed Nim przy wyłomie, aby odwrócić Jego gniew, by nie tępił. **24.** Wzgardzili także rozkoszną ziemią i nie wierzyli Jego Słowu. **25.** Szemrali w swoich namiotach, a nie słuchali głosu BOGA. **26.** Więc podniósł na nich Swoją rękę, by ich wytracić na pustyni, **27.** rzucić ich ród między pogan oraz rozproszyć ich po ziemiach. **28.** Przywiązali się też do Baala Peora, i jedli ofiary umarłych. **29.** Rozjątrzyli Boga swoimi postępками, i zaczął się między nimi mór. **30.** Lecz powstał Pinchas i załagodził, zatem mór został ukrócony. **31.** I poczytano mu to ku sprawiedliwości, od wieku do wieku, na zawsze. **32.** Potem znowu Go pobudzili do gniewu u wód Szemrania, więc i Mojżesz ucierpiał z ich przyczyny. **33.** Gdyż rozjątrzyli Jego Ducha, niebacznie mówiąc swoimi ustami. **34.** Nie wytępilli także ludów, o których im WIEKUISTY powiedział. **35.** Lecz pomieszali się z poganami oraz nauczyli się ich spraw. **36.** Służyli też ich bałwanom, które ich usidliły. **37.** Swoich synów i swoje córki ofiarowali złym duchom. **38.** I przelewali niewinną krew, krew swoich synów i córek; których zarzynali na ofiarę ciemnym bóstwom Kanaanu; zatem ziemia była skalana krwią. **39.** Zanieczyszczali się swoimi sprawami, cudzołożyli swoim postępowaniem. **40.** Więc rozpałił się gniew BOGA przeciwko Jego ludowi i obrzydził sobie Swe dziedzictwo. **41.** Wydał ich w ręce pogan, więc ich wrogowie panowali nad nimi. **42.** Zgnębili ich nieprzyjaciele, zatem ulegli pod ich ręką. **43.** Wielokroć ich ratował, ale oni pozostawali krnąbrnymi w swych umysłach i marnieli przez swoje nieprawości. **44.** Więc kiedy usłyszał ich wołanie, spojrzął na ich niedolę. **45.** I pamiętał Swoje przymierze z nimi, i pożałował w Swojej wielkiej litości. **46.** Zatem zjednał im miłosierdzie u wszystkich ich panów. **47.** Wspomóż nas, o WIEKUISTY, nasz Boże oraz zgromadź nas spośród ludów, abyśmy wysławiali Twoje święte Imię i chlubili się w Twojej chwale.

48. Wielbiony WIEKUISTY, Bóg Izraela, od wieku aż do wieczności; a cały naród niech powie: Amen.
HALLELUJA!

Psalm 107

1. Dziękujcie WIEKUISTEMU, bo jest dobry, bowiem na wieki Jego łaska. **2.** Niech to powiedzą wyswobodzeni przez BOGA, których wyzwolił z ręki ciemnicy, **3.** i zgromadził ich z ziem, od Wschodu i Zachodu, od Północy oraz od morza. **4.** Błakali się po pustyni, po stepie bezdrożnym, a miasta do osiedlenia nie znaleźli. **5.** Byli głodni, spragnieni, aż dusza w nich omdlewała. **6.** Więc w swej niedoli wołali do BOGA, zatem wybawił ich z utrapień. **7.** I poprowadził ich prostą drogą, aby doszli do miasta osiedlenia. **8.** Niech sławią przed WIEKUISTYM Jego łaskę i Jego cuda względem synów Adama. **9.** Bo nasycił spragnioną duszę oraz duszę zgłodniałą napełnił dobrem. **10.** Tych, co przebywali w mroku, w cieniu śmierci, więzionych w nędzy i w żelazie. **11.** Gdyż byli przekorni słowom Boga i urągali radom Najwyższego. **12.** Dlatego ich serce zgnębił biedą; upadli, a nie było wybawcy. **13.** Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli, a wybawił ich z ich utrapień. **14.** Wyprowadził ich z mroku, z cienia śmierci, a więzy ich porozrywał. **15.** Niech sławią przed WIEKUISTYM Jego łaskę i Jego cuda względem synów Adama. **16.** Bo skruszył spiżowe bramy, a żelazne zawory połamał. **17.** Niebaczni cierpieli za swoją grzeszną drogę oraz za swe występki. **18.** Ich dusza gardziła wszelką strawą i doszli do bram śmierci. **19.** Lecz wołali do WIEKUISTEGO w swej niedoli, zatem wybawił ich z utrapień. **20.** Zesłał też Swoje Słowo i ich wyleczył, ocalił ich od zguby. **21.** Niech sławią przed BOGIEM Jego łaskę i Jego cuda względem synów Adama. **22.** Niech składają dziękczynne ofiary i w radości opowiadają Jego dzieła. **23.** Ci, co są na okrętach oraz schodzą do morza, ci co pracują na szerokich wodach, **24.** oni widzieli sprawy BOGA i Jego cuda w głębinie. **25.** Więc powiedział i wzniecił gwałtowny wicher, który podniósł jego bałwany; **26.** piętrzą się ku niebu, zstępują w głębiny; tak w niebezpieczeństwie mięknie ich dusza. **27.** Zataczają się, chwieją się jak pijany, a cała ich umiejętność zostaje zniweczona. **28.** Lecz wołali do BOGA w swej niedoli, a wyprowadził ich z utrapień. **29.** Zamienił burzę na ciszę i uśmierzyły się fale. **30.** Więc ucieszyli się, że zamilkły, i doprowadził ich do celu ich pragnień. **31.** Niech sławią przed BOGIEM Jego łaskę i Jego cuda względem synów Adama. **32.** Niechaj Go wywyższają w zborze ludu i niech Go chwalą na radzie starszych. **33.** Obrócił rzeki w pustynię, a źródła wód w suszę. **34.** Płodną ziemię zamienił w solną glebę, z powodu niegodziwości jej mieszkańców. **35.** On zamienia pustynię w jeziora, a suchą ziemię w źródła wód. **36.** Osadza tam zgłodniałych, by założyli miasto zamieszkania. **37.** Zatem obsiali pola i nasadzili winnice, więc przyniosły im owoc plon coroczny. **38.** Także im błogosławił, więc bardzo się rozmnożyli, a ich dobytku nie umniejszał. **39.** Ale zmaleli i byli pognębieni od udręczenia, nędzy i troski. **40.** Wylał hańbę na dostojników, zbłąkał ich pośród bezdrożnego stepu. **41.** A żebrzącego wyniósł z nędzy i rozmnożył jak trzodę rodziny. **42.** Widzą to prawi

i się cieszą, a wszelkie bezprawie zamyka swoje usta. **43.** Kto mądry zachowa to wszystko oraz rozważy łaski WIEKUISTEGO.

Psalm 108

1. Pieśń; psalm Dawida. **2.** Pokrzepione jest moje serce, Boże, śpiewam oraz wysławiam wraz z mym szacunkiem. **3.** Rozdźwięż się lutnio i cytro, gdy budzę się wraz z jutrzenką. **4.** Będę Cię wysławiał wśród narodów, WIEKUISTY, będę Cię opiewał pośród ludów. **5.** Bo większą ponad niebiosa jest łaska Twoja, a pod obłoki Twoja prawda. **6.** Wznies się ponad niebiosa, Boże, a Twoja chwała niech będzie na całej ziemi. **7.** Dopomóż Twoją prawicą i mnie wysłuchaj, by byli ocaleni Twoi umiłowani. **8.** Bóg w Swojej świętości powiedział: Ucieszę się, podzielę Szechem i dolinę Sukoth pomierzę. **9.** Mój jest Gilead i Mój Menasze, a Efraim Moją główną twierdzą; Jehuda jest Moim berłem. **10.** Moab miską do Mego umywania, na Edom rzucam Me obuwie, zatryumfuję nad Peleszet. **11.** Kto mnie wprowadzi do miasta obronnego, kto mnie poprowadził do Edomu? **12.** Czyż nie Ty, Boże, który nas porzuciłeś? I nie występowałeś, Boże, pośród naszych zastępów. **13.** Użycz nam pomocy przeciwko wrogowi, gdyż zawodną jest pomoc ludzka. **14.** Z Bogiem uzyskamy przewagę, On zdepcze naszych wrogów.

Psalm 109

1. Przewodnikowi chóru, pieśń Dawida. Nie zamilknij Boże mojej chwały. **2.** Gdyż usta niegodziwe, usta zdradzieckie są przeciw mnie rozwarte, przemawiają do mnie językiem fałszu. **3.** Oplątali mnie słowami nienawiści i bez przyczyny mnie zwalczają. **4.** Oskarżają mnie za moją miłość; a ja się modłę. **5.** Zesłali na mnie złe za dobre i nienawiść za moją miłość. **6.** Ustanów przeciwko niemu niegodziwca, a u jego prawicy niech stanie oskarżyciel. **7.** Gdy będzie sądzony niech wyjdzie potępiony, a jego modlitwa niech się stanie grzechem. **8.** Niech jego dni będą krótkie, a jego straż niech weźmie inny. **9.** Niech jego dzieci będą sierotami, a jego żona wdową. **10.** Niech się tułają jego synowie, żebrzą i proszą z dala od swoich ruin. **11.** Niech lichwiarz zastawi sidła na wszystko, co do niego należy, i niech obcy zagarną jego pracę. **12.** Niech mu nikt nie zachowa łaski i niech nikt się nie lituje nad jego sierotami. **13.** Niech jego potomstwo będzie skazane na wytępienie, a w drugim pokoleniu niechaj wygaśnie ich imię. **14.** Niech wina jego przodków będzie pamiętaną przez Boga, i nie zostanie zatarty grzech jego matki. **15.** Niech będą ustawicznie przed WIEKUISTYM; niech zgładzi z ziemi ich wspomnienie. **16.** Dlatego, że nie pamiętał czynów miłosierdzia i prześladował człowieka uciśnionego, biednego, utrapionego w sercu, by mu zgotować śmierć. **17.** Umiłował przekleństwo więc niechaj na niego spadnie; nie pragnął błogosławieństwa więc niech się od niego oddali. **18.** Niech się odzieje przekleństwem jak swoją szatą; niech jak woda wsiąknie w jego wnętrze, i w jego kości jak olej. **19.** Niech mu będzie jak płaszcz, którym się okrywa i pas, którym się zawsze opasuje. **20.** Taką niech będzie od BOGA zapłata dla moich przeciwników, którzy się zmawiają przeciwko mojej duszy. **21.** A Ty, WIEKUISTY, mój Panie, uczynź ze mną według Twojego Imienia, bo błogą jest Twoja łaska; ocal mnie. **22.** Gdyż jestem uciśniony i biedny,

a me serce zranione jest w moim wnętrzu. **23.** Znikam jak cień, co ustępuje; tułam się jak szarańcza. **24.** Me kolana gną się od postu, moje ciało wyzbyło się tłuszczu. **25.** Więc stałem się dla nich pośmiewiskiem; widząc mnie potrzásają głową. **26.** Dopomóż mi WIEKUISTY, Boże mój, wybaw mnie Twoją łaską. **27.** Niech poznają, że to Twoja ręka, że to Ty, WIEKUISTY, uczyniłeś. **28.** Niechaj oni złorzeczą a Ty błogosław; powstałi więc się powstydzą, a Twój sługa będzie się radował. **29.** Moi przeciwnicy odzieją się sromotą, jak opończę okryją się swoją hańbą. **30.** A ja, mymi ustami, będę wielce wysławiał WIEKUISTEGO i pośród wielu Go chwalił. **31.** Bo stanie po prawicy nędznego, by go wybawić od sędziów jego duszy.

Psalm 110

1. Pieśń Dawida. WIEKUISTY oświadczył memu Panu: Usiądź po Mejej prawicy, dopóki twoich wrogów nie uczynię podnóżkiem twoich stóp. **2.** WIEKUISTY wyniesie z Cyonu berło twojej potęgi; panuj wśród twoich wrogów. **3.** Twój lud ochoczy, w świątecznym stroju w dzień twojej walki; młodzież od urodzenia ci oddana, rosa twojej młodzieży. **4.** WIEKUISTY zaprzysiągł i nie żałuje, ty jesteś arcykapłanem na wieki według porządku Melchisedeka. **5.** Pan po twojej prawicy rozbił królów w dzień Swojego gniewu. **6.** Sądził ludy, pełno poległych, zgruchotał panujące głowy ziem. **7.** Kto pił ze strumienia po drodze, dzięki temu podniesie głowę.

Psalm 111

1. HALLELUJA! Całym sercem sławię BOGA w zborze prawych i w zgromadzeniu. **2.** Wielkie są dzieła WIEKUISTEGO, odpowiednie do wszystkich swoich przeznaczeń. **3.** Świetne i okazałe jest Jego dzieło, a Jego sprawiedliwość trwa na wieki. **4.** Litościwy i miłosierny BÓG ustanowił pamiątkę Swoich cudów. **5.** Dał pożywienie Swym czcicielom; wiecznie pamięta o Swym przymierzu. **6.** Wyjawiał Swojemu ludowi potęgę Swoich czynów, kiedy dał im dziedzictwo pogan. **7.** Prawda i sprawiedliwość to sprawy Jego rąk; nieodmienne są wszystkie Jego przykazania. **8.** Utwierdzone na zawsze, na wieki, spełnione w prawdzie i prostocie. **9.** Swemu ludowi zesłał wyzwolenie, ustanowił Swoje przymierze na wieki; święte oraz wspaniałe Jego Imię. **10.** Początkiem mądrości jest bojaźń WIEKUISTEGO, dobra myśl u wszystkich, którzy je spełniają. A Jego chwała trwa na wieki.

Psalm 112

1. HALLELUJA! Szczęśliwy mąż, który się boi WIEKUISTEGO, i wielce sobie upodobał w Jego przykazaniach. **2.** Jego ród będzie potężnym na ziemi; pokolenie tych, co są odpowiedni będzie błogosławione. **3.** W jego domu dostatek i bogactwo, a jego sprawiedliwość trwa na wieki. **4.** Tym odpowiednim światło będzie świecić w ciemności litościwemu, miłosiernemu, sprawiedliwemu. **5.** Szczęśliwy mąż miłosierny i uczynny; ten, który według Prawa urządza swoje sprawy. **6.** Bo nigdy się nie potknie, w wiecznej pamięci będzie sprawiedliwy. **7.** Przed złą wieścią się nie zatrwoży, bowiem

spokojne jest jego serce i ufne względem BOGA. **8.** Jego serce jest niewzruszone, nie zna obawy, aż do napojenia się widokiem swych ciemieńców. **9.** Szczodrze daje ubogim, jego róg rośnie w sławę, a jego sprawiedliwość trwa na wieki. **10.** Widzi to niegodziwy i się złości, zgrzyta zębami i ginie; znika pragnienie nieprawych.

Psalm 113

1. HALLELUJA! Słudzy chwalcie WIEKUISTEGO, chwalcie Imię WIEKUISTEGO. **2.** Niech będzie wysławione Imię WIEKUISTEGO od dzisiaj aż na wieki. **3.** Od wschodu słońca aż do zachodu chwalone jest Imię BOGA. **4.** WIEKUISTY jest wywyższony pomiędzy wszystkimi narodami i nad niebiosa Jego chwała. **5.** Któż jak WIEKUISTY, nasz Bóg, co zasiada wysoko **6.** i zniża się, aby spojrzeć; który na niebie i na ziemi? **7.** Żebrzącego podnosi z prochu, ubogiego dźwiga ze śmieci, **8.** by go posadzić obok możnych, obok możnych Swojego ludu; **9.** nieplodną domu sadza jako matkę, która cieszy się dziećmi. HALLELUJA!

Psalm 114

1. Kiedy Israel wychodził z Micraim, dom Jakóba spośród ludu obcej mowy, **2.** stał się Jehuda Jego uświęconym, a Israel Jego władzą. **3.** Widziało to morze i uciekło. Jarden cofnął się wstecz. **4.** Góry podskakiwały jak barany, pagórki jak jagnięta. **5.** Co ci to morze, że uciekasz? Jardenie, że się cofasz wstecz? **6.** Góry, że podskakujecie jak barany? Pagórki niby jagnięta? **7.** Drżysz ziemio przed obliczem Pana, przed obliczem Boga Jakóba, **8.** który przemienia skałę w jezioro, a krzemień w źródło wód.

Psalm 115

1. Nie nam, o WIEKUISTY, nie nam, ale Twojemu Imieniu daj chwałę; ze względu na Twoją łaskę i Twą prawdę. **2.** Czemu mają mówić poganie: Gdzie ich Bóg? **3.** A nasz Bóg jest w niebiosach; wszystko co zechciał, to uczynił. **4.** Ich posągi to srebro i złoto dzieło rąk ludzkich. **5.** Mają usta, a nie mówią; oczy, a nie widzą; **6.** mają uszy, a nie słyszą; mają nozdrza, a nie czują. **7.** Ich ręce nie dotykają, ich nogi nie stąpają, nie odzywają się swoim gardłem. **8.** Takimi niech będą ich wytwórcy i wszyscy, co im ufają. **9.** Israelu ufaj WIEKUITEMU! On jest ich pomocą i tarczą. **10.** Domu Aarona ufaj WIEKUITEMU; On jest ich pomocą i tarczą. **11.** Bogobojni ufajcie WIEKUITEMU; On jest ich pomocą i tarczą. **12.** WIEKUISTY, który o nas pamięta pobłogosławi; pobłogosławi dom Israela, pobłogosławi dom Aarona. **13.** Pobłogosławi tych, co się boją WIEKUISTEGO, tak małych, jak i wielkich. **14.** WIEKUISTY was rozmnoży, was oraz waszych synów. **15.** Wy jesteście błogosławieni od BOGA Stwórcy Nieba i ziemi. **16.** Niebiosą, niebiosą są dla WIEKUISTEGO, a ziemię dał synom Adama. **17.** Nie chwałą WIEKUISTEGO umarli, ani wszyscy co zstępują do Krainy Umarłych. **18.** Ale my będziemy wielbić JAHWE, odtąd aż na wieki. HALLELUJA!

Psalm 116

1. Miłuję, dlatego, że WIEKUISTY wysłuchał mój głos oraz moje błagania, 2. że skłonił ku mnie Swe ucho; oto będę Go wzywał dopóki moje dni. 3. Ogarnęły mnie bóle śmierci, nawiedziły mnie męczarnie grobu, ucisk i smutek mnie dościgły. 4. Ale wzywałem Imię WIEKUISTEGO: Zechciej BOŻE i ocal moją duszę. 5. WIEKUISTY jest litościwy i sprawiedliwy, nasz Bóg jest miłosierny. 6. WIEKUISTY strzeże prostodusznych; byłem biedny, a wspomógł mnie. 7. Wróć moja duszo do swojego spokoju, bo BÓG się ulitował nad tobą. 8. Wybawił moją duszę od śmierci, moje oko od łez, a moją nogę od upadku. 9. Będę chodził przed WIEKUISTYM w Krainach Życia. 10. Wierzyłem, kiedy wołałem: Jak bardzo jestem biedny. 11. W mojej trwodze powiedziałem: Wszyscy ludzie są zawodni. 12. Czym odwdziczę się WIEKUISTEMU za wszystkie dobrodziejstwa względem mnie? 13. Podniosę czarę zbawienia i będę wzywał Imienia BOGA. 14. Spełnię BOGU me śluby, wobec całego Jego ludu. 15. Drogą jest w oczach BOGA śmierć Jego świętych. 16. O WIEKUISTY, ja przecież jestem Twoim sługą, synem Twej służebnicy, bo rozwiązałeś moje pęta. 17. Tobie składałam dziękczynną ofiarę oraz wzywam Imienia BOGA. 18. Moje śluby spełniam BOGU wobec całego Jego ludu. 19. W przedsionkach domu WIEKUISTEGO, w twoim wnętrzu, Jeruzalaim. HALLELUJA!

Psalm 117

1. Chwalcie WIEKUISTEGO wszystkie narody, sławcie Go wszystkie plemiona; 2. bo nad nami przemożna Jego łaska, a prawda WIEKUISTEGO na wieki. HALLELUJA!

Psalm 118

1. Dziękujcie BOGU, bo jest dobry, bowiem Jego łaska na wieki. 2. Niech głosi Israel, że Jego łaska na wieki. 3. Niech głosi dom Aarona, że Jego łaska na wieki. 4. Niech głoszą ci, co się boją WIEKUISTEGO, że Jego łaska na wieki. 5. W ucisku wzywałem WIEKUISTEGO – na wolność mnie wyprowadził. 6. WIEKUISTY ze mną, nie ulękne się; cóż mi uczyni człowiek? 7. WIEKUISTY ze mną, do mej pomocy, a ja będę patrzeć na moich nieprzyjaciół. 8. Lepiej ufać WIEKUISTEMU, niż na człowieku polegać. 9. Lepiej ufać BOGU, niż polegać na możnych. 10. Wszystkie ludy mnie otoczyły; wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO. 11. Obległy mnie oraz otoczyły; wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO. 12. Obległy mnie jak pszczoły, zapłonęły jak płomień cierni; wyciąłem je w Imię WIEKUISTEGO. 13. Nacieraleś, nacierałeś na mnie, aby mnie powalić; lecz BÓG mi dopomógł. 14. WIEKUISTY moją sławą i pieśnią; On był moim zbawieniem. 15. W namiotach sprawiedliwych ludzi głos radości oraz zwycięstwa; prawica BOGA okazała potęgę. 16. Prawica WIEKUISTEGO wywyższona; prawica BOGA okazała potęgę. 17. Nie umrę, będę żył i głosił czyny JAHWE. 18. Karcił, karcił mnie JAHWE, ale nie poddał mnie śmierci. 19. Otwórzcie mi bramę sprawiedliwości, wejdę w nią i podziękuję JAHWE. 20. Oto brama WIEKUISTEGO, w nią wejdą sprawiedliwi. 21. Dziękuję Ci, że mnie wysłuchałeś i stałeś się moim zbawieniem. 22. Kamień porzucony przez budowniczych – stał się kamieniem węgielnym. 23. Od WIEKUISTEGO to wyszło i jest tak cudowne w naszych oczach.

24. BÓG sprawił ten to dzień; cieszymy się nim i radujmy. **25.** Proszę BOŻE dopomóż; proszę BOŻE poszczęścić. **26.** Błogosławiony ten, kto przychodzi w Imię WIEKUISTEGO; błogosławimy wam z domu BOGA. **27.** Wszechmocny WIEKUISTY nam zajaśniał; mirtami przywiążcie ofiarę do rogów ołtarza. **28.** Tyś moim Bogiem i składam Ci dzięki; moim prawdziwym Bogiem i Cię wynoszę. **29.** Dziękujcie WIEKUITEMU bo jest dobry, bowiem Jego łaska trwa na wieki.

Psalm 119

1. Szczęśliwi ci, których droga jest nieskazitelna, co chodzą według Prawa WIEKUISTEGO. **2.** Szczęśliwi ci, którzy strzegą Jego świadectw i dążą do Niego całym sercem. **3.** Nie czynią nieprawości, ale idą Jego drogami. **4.** Ty ustanowiłeś Twoje przepisy, by były ściśle przestrzegane. **5.** Oby moje drogi były skierowane na przestrzeganie Twoich ustaw. **6.** Wtedy się nie powstydzę, kiedy będę uważał na wszystkie Tve przykazania. **7.** Będę Cię sławił szczerym sercem, ucząc się wyroków Twojej sprawiedliwości. **8.** Będę strzegł Twoich ustaw; tylko mnie nie opuszczaj na zbyt długo. **9.** Czym młodzieniec oczyści swoją ścieżkę? Przestrzeganiem Twojego słowa. **10.** Całym sercem Cię pragnę; od Twych przepisów nie daj mi zboczyć. **11.** W moim sercu zawarłem Twoje słowo, abym Tobie nie zgrzeszył. **12.** Jesteś sławiony WIEKUISTY, naucz mnie Twoich ustaw. **13.** Mymi ustami wygłaszam wszystkie wyroki Twoich ust. **14.** Ponad wszystkie skarby cieszę się drogą Twoich świadectw. **15.** Rozmyślałem o Twych przepisach i uważam na Twoje drogi. **16.** Twoimi ustawami się zachwycam oraz nie zapominam Twoich słów. **17.** Zlej łaskę na Twojego sługę, abym żył oraz zachował Twoje słowa. **18.** Odsłoń moje oczy, bym ujrzał cuda w Twojej nauce. **19.** Ja jestem przechodniem na ziemi; nie ukrywaj przede mną Twych przepisów. **20.** W każdym czasie ma dusza jest złamana tęsknotą za Twoimi prawami. **21.** Gromisz dumnych, przeklętych; tych, co zbaczają od Twych przepisów. **22.** Zrzuć ze mnie szyderstwo i wzgardę, ponieważ strzegę Twoich świadectw. **23.** Nawet gdy zasiadają książęta oraz się na mnie zmawiają, Twój sługa rozmyśla o Twych ustawach. **24.** Nawet wtedy Twoje świadectwa są mą rozkoszą oraz moimi doradcami. **25.** Przyłgnęła do prochu moja dusza, ożywisz mnie według Twojego słowa. **26.** Gdy wyznam moje postęпки wysłuchasz mnie, naucz mnie Twoich ustaw. **27.** Daj mi zrozumieć drogę Twoich przepisów, a będę rozważał Twoje cuda. **28.** W smutku rozplynęła się moja dusza; podźwignij mnie według Twojego słowa. **29.** Oddal ode mnie drogę fałszu i obdaruj mnie Twoją nauką. **30.** Obrałem drogę prawdy; więc stawiam przed siebie Tve wyroki. **31.** Przyłgnąłem do Twoich świadectw, WIEKUISTY, nie daj mi się powstydząć. **32.** Pobiegnę drogą Twoich przykazań, gdyż otwierają moje serce. **33.** Okaż mi, WIEKUISTY, drogę Twoich ustaw, abym jej strzegł aż do końca. **34.** Daj mi rozum, a będę strzec Twojego prawa i je zachowam całym sercem. **35.** Prowadź mnie drogą Twych przykazań, bo w niej sobie upodobałem. **36.** Skłoń moje serce do Twoich świadectw, a nie do chciwości. **37.** Odwróć me oczy, aby nie spoglądały za marnym; daj mi żyć na Twych drogach. **38.** Utwierdź Twoje słowo Twojemu słudze, który się oddał bogobojności. **39.** Odwróć ode mnie

poniżenie, którego się obawiam, bo Twe wyroki są dobre. **40.** Oto pragnę Twoich przepisów; daj mi żyć w Twojej sprawiedliwości. **41.** Niech przyjdą na mnie Twoje łaski, WIEKUISTY, i Twa pomoc według Twojego słowa. **42.** A tym, którzy mi urągają – dam odpowiedź, gdyż ufam Twojemu słowu. **43.** Zbyt długo nie pozbawiaj mych ust słowa prawdy, gdyż oczekuję Twych wyroków. **44.** Abym zawsze, na wieki wieków strzegł Twego Prawa. **45.** Abym chodził w wolności, bo pragnę Twoich przepisów. **46.** Abym mówił o Twych świadectwach wobec królów i nie był zawstydzony. **47.** A kochał się w Twoich przykazaniach, które umiłowałem; **48.** podniósł me dłonie do Twych przykazań, które umiłowałem oraz rozważał Twe ustawy. **49.** Pamiętaj Twojemu słudze o słowie, którego kazałeś mi wypatrywać. **50.** To jest moja pociecha w mej niedoli, że Twoje słowo da mi życie. **51.** Zuchwali bardzo mnie wyszydzają, ale nie odstępiałem od Twego Prawa. **52.** Wspominam odwieczne Twe wyroki, BOŻE, i się pocieszam. **53.** Żar mnie ogarnia wobec niegodziwych, co porzucają Twoje Prawo. **54.** A dla mnie Twe ustawy są pieśniami w domu mojej pielgrzymki. **55.** Nocą wspominam Twoje Imię, WIEKUISTY, i zachowuję Twoje Prawo. **56.** Oto wszystko co mi pozostało – to, że przestrzegam Twych przepisów. **57.** To mój udział, BOŻE, powiedziałem, abym zachował Twoje słowa. **58.** Przed Twym obliczem modłę się całym sercem; zmiłuj się nade mną według Twojego słowa. **59.** Rozważam moje drogi oraz zwracam moje kroki ku Twym świadectwom. **60.** Spieszę a nie zwlekam, przestrzegać Twoich przykazań. **61.** Oplotły mnie więzy niegodziwych, ale nie zapomniałem Twego Prawa. **62.** Wstaję o północy, aby Ci podziękować za sprawiedliwe Twe wyroki. **63.** Jestem towarzyszem dla wszystkich, którzy się Ciebie boją i zachowują Twe przepisy. **64.** Ziemia jest pełna Twojej łaski, BOŻE, naucz mnie Twoich ustaw. **65.** Wyświadczyłeś dobro Twemu słudze, WIEKUISTY, według Twojego słowa. **66.** Naucz mnie dobrego smaku i wiedzy, bo zawierzyłem Twoim przykazaniom. **67.** Zanim byłem upokorzony błdziłem, ale teraz strzegę Twojego słowa. **68.** Ty jesteś dobry i dobrotliwy; naucz mnie Twoich ustaw. **69.** Zuchwalcy knują przeciw mnie fałsz, a ja całym sercem strzegę Twoich przepisów. **70.** Ich serce utęło jak sadło, a ja rozkoszuję się Twoim Prawem. **71.** Błogo mi, że byłem poniżony, bowiem nauczyłem się Twoich ustaw. **72.** Lepszą mi nauka Twych ust, niż tysiące sztuk złota i srebra. **73.** Twoje ręce stworzyły mnie i umocniły; oświeć mnie, bym się nauczył Twych przykazań. **74.** Twoi czciciele widzą mnie i się cieszą, bo oczekuję Twego słowa. **75.** Wiedziałem, WIEKUISTY, że sprawiedliwe są Twe wyroki; że słusznie mnie upokorzyłeś. **76.** Niech Twoja łaska mnie pocieszy, według słowa danego Twemu słudze. **77.** Niech Twoje miłosierdzie na mnie przyjdzie, abym żył; bo Twoja nauka stała się mą rozkoszą. **78.** Niech się zawstydzą zuchwalcy, bowiem niewinnie mnie gnębią; ale ja rozmyślam o Twych przepisach. **79.** Niech się zwrócą do mnie Twoi czciciele oraz ci, którzy znają Twoje świadectwa. **80.** Niech całe moje serce będzie przy Twych ustawach, abym się nie powstydził. **81.** Moja dusza spragniona jest Twojego zbawienia, ufam Twojemu słowu. **82.** Moje oczy są spragnione Twojego słowa, gdy mówię: Kiedy mnie pocieszysz? **83.** Bo byłem jak wór w dymie, ale nie zapomniałem Twoich ustaw. **84.** Ile jeszcze dni Twojego sługi? Kiedy wydasz wyrok na moich prześladowców? **85.** Zuchwalcy

wykopali mi doły; ci, którzy nie postępują według Twojej nauki. **86.** Wszystkie Twoje przykazania są prawdą; zatem niewinnie mnie ścigają, dopomóż mi. **87.** Nieomal zgładzili mnie z ziemi, ale Twoich przepisów nie rzuciłem. **88.** Daj mi żyć według Twojej łaski, abym zachował świadectwo Twoich ust. **89.** Twoje słowo, o BOŻE, na wieki ustanowione jest w niebiosach. **90.** Twoja prawda od pokolenia do pokolenia; utwierdziłeś ziemię i stoi. **91.** Według Twoich praw wszyscy stoją aż po dziś dzień, bo są twoimi sługami. **92.** Gdyby Twoje Prawo nie była mą rozkoszą – byłbym zginął w mojej niedoli. **93.** Nigdy nie zapomnę Twych przepisów, bo przez nie dajesz mi żyć. **94.** Tobie jestem oddany dopomóż mi, gdyż badam Twoje przepisy. **95.** Niegodziwi na mnie czekali, by mnie zgubić; ale ja rozważam Twe świadectwa. **96.** Widziałem kres wszelkiej znikomości; wielce rozległe są Twoje przykazania. **97.** Jakże umiłowałem Twoją naukę, ona jest moją myślą przez cały dzień. **98.** Twoje przykazania czynią mnie mądrzejszym od moich nieprzyjaciół, ponieważ zawsze są przy mnie. **99.** Stałem się rozumniejszym od wszystkich moich nauczycieli, bo moją myślą jest Twe świadectwo. **100.** Stałem się roztropniejszym od starców, bo strzegę Twoich przepisów. **101.** Wstrzymaj moje nogi od wszelkiej złej drogi, abym zachował Twoje słowo. **102.** Nie odstępuję od Twoich praw, ponieważ Ty mnie prowadzisz. **103.** Jakże słodkie są mojemu podniebieniu Twoje słowa, bardziej niż miód moim ustom. **104.** Przez Twoje przepisy nabieram mądrości, dlatego nienawidzę wszelkiej drogi fałszu. **105.** Twoje słowo jest pochodnią mojej nogi i światłem na mojej ścieżce. **106.** Przysiągłem i dotrzymam – strzec sprawiedliwych Twoich wyroków. **107.** Jestem bardzo znękanym, WIEKUISTY, daj mi żyć według Twojego słowa. **108.** Racz sobie upodobać ofiary moich ust, BOŻE, oraz naucz mnie Twoich praw. **109.** Moje życie jest zawsze w dłoni, ale nie zapomniałem Twojej nauki. **110.** Niegodziwi zastawili na mnie sidła, lecz nie zboczyłem od Twych przepisów. **111.** Twoje świadectwa odziedziczyłem na zawsze, bo one są radością mego serca. **112.** Skłoniłem moje serce, by na zawsze, do końca wykonywać Twoje ustawy. **113.** Nienawidzę dwuznacznych, a Twoją naukę umiłowałem. **114.** Ty jesteś moją obroną i tarczą; ufam Twojemu słowu. **115.** Odstąpcie ode mnie złoćcyńcy, bym przestrzegał przykazań mego Boga. **116.** Wspieraj mnie według Twojego słowa, a będę żył, i w mojej nadziei mnie nie zawstydzaj. **117.** Pokrzepiaj mnie, bym ocalał, i bym zawsze uważał na Twoje przykazania. **118.** Zdeptałeś wszystkich, którzy zbaczają od Twoich ustaw, bo daremną jest ich obłuda. **119.** Odrzucasz żuźle wszystkich niegodziwców ziemi; dlatego umiłowałem Twoje świadectwa. **120.** Z obawy przed Tobą drętwieje moja cielesna natura oraz lękam się Twych wyroków. **121.** Spełniałem wyroki i sprawiedliwość; nie zostawiaj mnie moim ciemnościom. **122.** Poręcz szczęście Twojemu słudze, by mnie nie ciemniżyli zuchwali. **123.** Moje oczy spragnione są Twej pomocy oraz sprawiedliwego Twego słowa. **124.** Czyń z Twoim sługą według Twojej łaski oraz sprawiedliwego Twego słowa. **125.** Ja jestem Twoim sługą, oświeć mnie, abym poznał Twoje świadectwa. **126.** Czas działać, WIEKUISTY, bo naruszyli Twoją naukę. **127.** Dlatego Twoje przykazania umiłowałem ponad złoto, szczerze złoto. **128.** Dlatego wszystkie przepisy wszystkie uznaję, a nienawidzę wszelkiej drogi fałszu. **129.** Cudowne są Twoje świadectwa, dlatego strzeże ich moja dusza.

130. Objawienie Twych słów oświeca, nieroztropnych czyni rozumnymi. **131.** Otwieram usta i je pochłaniam, bo pożądam Twoich przykazań. **132.** Zwróć się do mnie i zmiłuj się nade mną, jak przynależy tym, którzy miłują Twoje Imię. **133.** W Twoim Słowie utwierdź moje kroki i nie daj mną zawładnąć żadnej nieprawości. **134.** Wybaw mnie od ludzkiego uciemnienia, abym zachował Tve przepisy. **135.** Rozświeć Twoje oblicze nad Twoim sługą i naucz mnie Twoich ustaw. **136.** Strumieniami wód zaszły moje oczy, bo nie przestrzegają Twojej nauki. **137.** Sprawiedliwym jesteś, WIEKUISTY, oraz prawe są Twoje wyroki. **138.** Ustanowiłeś sprawiedliwość Twoich świadectw oraz zupełną prawdę. **139.** Trawi mnie moja gorliwość, ponieważ moi wrogowie zapomnieli Twojego słowa. **140.** Twoje słowo jest bardzo lite, dlatego Twój sługa je miłuje. **141.** Poniżony jestem oraz wzgardzony, ale nie zapomniałem Twych przykazań. **142.** Twoja sprawiedliwość jest sprawiedliwością na wieki, a Twoje Prawo jest prawdą. **143.** Przyszły na mnie niedola i ucisk, lecz Twoje przykazania są mą rozkoszą. **144.** Twoje świadectwa są sprawiedliwe na wieki; oświeć mnie, abym żył. **145.** Wołam z całego serca: Wysłuchaj mnie, WIEKUISTY; i Twoich ustaw przestrzegam. **146.** Wzywam Cię dopomóż mi, niech Twoich świadectw przestrzegam. **147.** Wstaję o świcie i błagam, wypatrując Twojego słowa **148.** Moje oczy uprzedzają nocne strażę, abym rozważał Twoje wyroki. **149.** Według Twojej łaski wysłuchaj mojego głosu, WIEKUISTY, daj mi żyć według Twojego wyroku. **150.** Zbliżają się do mnie ci, co idą za podstępem, a od Twojej nauki się oddalili. **151.** Bliskim jesteś Ty, o BOŻE, a wszystkie Twoje przykazania są prawdą. **152.** Od dawna znam Tve ustawy, że utwierdziłeś je na wieki. **153.** Popatrz na moją nędzę i mnie wyswobodź, bowiem nie zapomniałem Twego Prawa. **154.** Broń mojej sprawy i mnie wyswobodź; daj mi żyć według Twojego słowa. **155.** Zbawienie jest dalekie od niegodziwych, bo Twoich ustaw nie pragną. **156.** Wielkie jest Twoje miłosierdzie, WIEKUISTY, daj mi żyć według Twoich wyroków. **157.** Liczni są moi wrogowie i prześladowcy, ale od Twoich świadectw nie zboczyłem. **158.** Widziałem odstępców, którzy nie przestrzegają Twojego słowa oraz się oburzyłem. **159.** Patrz, że umiłowałem Twoje przykazania, WIEKUISTY, daj mi żyć według Twoich wyroków. **160.** Prawda jest sumą Twego słowa, i na wieki wszelki wyrok Twojej sprawiedliwości. **161.** Niewinnie ścigają mnie książęta, bo przed Twoim słowem drży moje serce. **162.** Cieszę się Twoim słowem, tak jak ten, co znalazł wielką zdobycz. **163.** Nienawidzę kłamstwa i nim się brzydzę; bowiem umiłowałem Twoje Prawo. **164.** Siedmiokroć dziennie Cię sławię, z powodu Twoich sprawiedliwych wyroków. **165.** Wielki pokój dla tych, którzy miłują Tve Prawo i nie ma dla nich pułapek. **166.** Wypatruję Twojego zbawienia, WIEKUISTY, i spełniam Tve przykazania. **167.** Moja dusza strzeże Twoich świadectw, bo je bardzo umiłowałem. **168.** Strzegę przykazań i Twoich świadectw, bo wszystkie moje drogi są przed Tobą. **169.** Oby doszło przed Ciebie me wołanie, WIEKUISTY, oświeć mnie według Twojego słowa. **170.** Oby doszła przed Ciebie ma modlitwa, ocal mnie według Twojego słowa. **171.** Moje usta będą wylewać chwałę, gdy mnie nauczysz Twoich ustaw. **172.** Mój język śpiewa Twoje słowo, bo sprawiedliwe są wszystkie Tve przykazania. **173.** Niech Twoja ręka będzie ku mej pomocy, bowiem wybrałem Tve

przepisy. **174.** Tęsknię do Twojego zbawienia, WIEKUISTY, a Tve Prawo jest mą rozkoszą. **175.** Niech żyje moja dusza, by Cię sławiła; Twoje wyroki mnie wspomogą. **176.** Tułam się jak zbłąkana owca, odszukaj Twojego sługę, bowiem nie zapomniałem Twych przykazań.

Psalm 120

1. Pieśń pielgrzymia. W mojej niedoli wołałem do BOGA i mnie wysłuchał **2.** WIEKUISTY, ocal moją duszę od ust kłamliwych i od języka podstępny. **3.** Języku podstępny! Co ci to da i jaki pożytek ci przyniesie, **4.** że jesteś jak wyostrzone strzały bohatera, czy też jak węgle jałowca? **5.** Biada mi, że zamieszkałem w Meszech, że przebywałem w namiotach Kedaru. **6.** Razem z wrogiem pokoju długo gościła moja dusza. **7.** Ja za pokojem, ale cokolwiek bym mówił oni za wojną.

Psalm 121

1. Pieśń pielgrzymia. Moje oczy wznoszę ku góróm, skąd moja pomoc nadejdzie. **2.** Moja pomoc od WIEKUISTEGO, stwórcy Nieba i ziemi. **3.** Nie da się zachwiać twej nodze, bowiem twój stróż nie drzemie. **4.** Oto nie drzemie i nie śpi stróż Izraela. **5.** WIEKUISTY jest twoim stróżem, BÓG twoim cieniem po prawicy. **6.** Za dnia nie porazi cię słońce, ani księżyc w nocy. **7.** WIEKUISTY cię ustrzeże od wszelkiego zła, ustrzeże twoją duszę. **8.** WIEKUISTY ustrzeże twoje wyjście i twoje wejście, odtąd i na wieki.

Psalm 122

1. Pieśń pielgrzymia Dawida. Radowałem się tymi, którzy mi mówili: Pójdziemy do domu WIEKUISTEGO. **2.** Nasze nogi stanęły w twoich bramach, Jeruszałaim. **3.** O Jeruszałaim, zbudowane jak miasto, które się zwarło w sobie. **4.** Tam ciągnęły pokolenia zwyczajem Izraela, pokolenia JAHWE, by sławić Imię WIEKUISTEGO. **5.** Tam są postawione trony na sąd, trony dla domu Dawida. **6.** Módlcie się o pokój dla Jeruszałaim i by się powodziło twoim przyjaciołom. **7.** Niech będzie pokój w twojej twierdzy i cisza w twoich pałacach. **8.** Dla moich braci i towarzyszy zapowiadam ci pokój. **9.** Dla domu WIEKUISTEGO, naszego Boga, uproszę dla ciebie szczęście.

Psalm 123

1. Pieśń pielgrzymia. Do Ciebie podnoszę moje oczy, o Panujący w niebiosach. **2.** Jak oczy sług zwrócone są na rękę swoich panów, jak oczy służebnicy na rękę swojej pani tak nasze oczy na WIEKUISTEGO, naszego Boga, aż się zmiłuje nad nami. **3.** Zmiłuj się nad nami, WIEKUISTY, zmiłuj się nad nami, bo jesteśmy bardzo przesyceni pogardą. **4.** Nasza dusza nad miarę się nasyciła i urąganiem hardych, i wzgardą wyniosłych.

Psalm 124

1. Pieśń pielgrzymia Dawida. Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami niech to powie Israel. 2. Gdyby nie WIEKUISTY, który był z nami, kiedy ludzie powstali przeciw nam, 3. kiedy zapłonął na nas ich gniew wtedy żywcem by nas pochłonęli. 4. Wtedy by nas wody zalały, a strumień wezbrał nad naszą duszą. 5. Wtedy burzliwe wody by naszły nad naszą duszę. 6. Wysławiony WIEKUISTY, który nas nie wydał na łup ich zębom. 7. Jak ptak z sideł ptaszników, tak uszła nasza dusza; sidła się porwały, a myśmy uszli. 8. Nasza pomoc w Imieniu WIEKUISTEGO Stwórcy Nieba i ziemi.

Psalm 125

1. Pieśń pielgrzymia. Ci, co ufają WIEKUITEMU są jak góra Cyon – niewzruszona, wiecznotrwała. 2. Jerusalaïm wokół niej góry, a WIEKUISTY wokół swojego ludu, odtąd i na wieki. 3. Bo nie spocznie laska niegodziwych na dziale sprawiedliwych, by prawi nie wyciągali swoich rąk ku nieprawości. 4. WIEKUISTY, poszczęść szlachetnym i prawym w swoich sercach. 5. Zaś tych, którzy zbaczają na swe manowce, oby WIEKUISTY wygubił razem ze złoczyńcami. Pokój Israelowi.

Psalm 126

1. Pieśń pielgrzymia. Kiedy BÓG wrócił wygnańców Cyonu, byliśmy jakby senni. 2. Wtedy napełniły się radością nasze usta, a nasz język śpiewem; wtedy mawiano pomiędzy narodami: WIEKUISTY dokonał z nimi wielkich rzeczy. 3. WIEKUISTY dokonał dla nas wielkich rzeczy; byliśmy rozradowani. 4. Wróć BOŻE naszych wygnańców, jak strumienie na spiekłą ziemię. 5. Ci, co sieją we łzach będą zbierać w radości. 6. Idący idzie płacząc, i niesie garść zasiewu; wracający wraca ze śpiewem, i niesie swoje snopy.

Psalm 127

1. Pieśń pielgrzymia Salomona. Jeśli WIEKUISTY nie zbuduje domu, na próżno trdzą się nim budownicowie; jeśli WIEKUISTY nie strzeże miasta na próżno czuwa straż. 2. To wam jest na marne; tym, którzy wczśnie wstajecie, do późna przesiadujecie i spożywacie chleb znoju; bo to samo, podczas snu, daje Swojemu ulubieńcowi. 3. Oto dzieci są darem WIEKUISTEGO, owoc nagrodą życia. 4. Jak strzały w rękę bohatera, takie są dzieci młodości. 5. Szczęśliwy mąż, który napełnił nimi swój kołczan; nie powstydzą się, gdy w bramie rozprawia się ze swym wrogiem.

Psalm 128

1. Pieśń pielgrzymia. Szczęśliwy każdy, kto się boi WIEKUISTEGO, kto chodzi Jego drogami. 2. Kiedy spożywasz pracę twoich rąk jesteś szczęśliwy i jest ci błogo. 3. Twoja żona jakby bujna winorośl w obrębie twojego domu; twoi synowie jakby różdżki oliwne wkoło twego stołu. 4. Tak oto jest błogosławiony mąż, który się boi WIEKUISTEGO. 5. Niech ci WIEKUISTY błogosławi z Cyonu; obyś oglądał szczęście Jerusalaïm po wszystkie dni twego życia. 6. Obyś oglądał dzieci twoich dzieci. Pokój w Israelu.

Psalm 129

1. Pieśń pielgrzymia. Wielce mnie gnębili od mojej młodości niech to powie Israel. 2. Wielce mnie gnębili od mojej młodości, lecz mnie nie zmoгли. 3. Oracze orali po mym grzbiecie i wydłużali swe bruzdy. 4. Lecz sprawiedliwy BÓG rozciął więzy niegodziwych. 5. Zawstydzą się i pierzchną wszyscy wrogowie Cyonu. 6. Będą jak porost dachów, który zanim wyrośnie usycha. 7. Żeniec nie napełnia nim swojej garści, ani swej poły ten, który wiąże snopy. 8. Ani przechodnie nie mówią: Z wami jest błogosławieństwo WIEKUISTEGO, sławimy was w Imię WIEKUISTEGO.

Psalm 130

1. Pieśń pielgrzymia. WIEKUISTY, wzywam Cię z głębin. 2. Panie, wysłuchaj mojego głosu; oby Twoje uszy były skłoniłone na głos mojego błagania. 3. WIEKUISTY! Jeżeli zapamiętasz winy, Panie, któż się ostoi? 4. Ale u Ciebie jest przebaczenie, aby się Ciebie obawiano. 5. Ufam WIEKUITEMU, ufa Mu moja dusza i wypatruję Jego słowa. 6. Moja dusza bardziej wypatruje Boga niż oddział warty poranku; tak, niż warta poranku. 7. Israelu, wypatruj WIEKUISTEGO, bo u WIEKUISTEGO jest łaska i u Niego jest wielkie wykupienie. 8. On wykupi Israela ze wszystkich jego win.

Psalm 131

1. Pieśń pielgrzymia Dawida. WIEKUISTY, nie wynosiło się moje serce, nie wywyższały się moje oczy, ani nie marzyłem o rzeczach wyższych i dla mnie niedościgłych. 2. Czyż nie koilem oraz nie uciszałem mojej duszy, podobnie jak niemowlę przy swojej matce; bo jak niemowlę jest we mnie moja dusza. 3. Od dziś i na wieki oczekuj WIEKUISTEGO, Israelu.

Psalm 132

1. Pieśń pielgrzymia. WIEKUISTY, pamiętaj Dawidowi wszystkie jego utrapienia. 2. Jak złożył przysięgę BOGU i ślubował Mocarzowi Jakóba: 3. Nie wejdę do przybytku mego domu, nie wstąpię na posłanie mego łoża, 4. nie użyczę snu moim oczom, a mym powiekom drzemanie, 5. dopóki nie znajdę miejsca dla BOGA, siedziby dla Mocarza Jakóba. 6. Oto słyszeliśmy o niej w Efrata i znaleźliśmy ją na błoniach Jaar. 7. Wejdźmy do Jego Przybytków, ukorzymy się u podnóżka Jego stóp. 8. Zstąp WIEKUISTY do miejsca Twojego spoczynku, Ty i Arka Twojego Majestatu. 9. Twoi kapłani odzieją się sprawiedliwością, a Twoi święci się uradują. 10. Z powodu Twojego sługi Dawida, nie odtrącaj oblicza Twojego pomazańca. 11. BÓG w prawdzie zaprzysiągł Dawidowi i się nie cofnie od niej: Z owocu twojego życia wyniosę na twój tron. 12. Jeśli twoi synowie będą przestrzegać Mojego przymierza oraz tego świadectwa, którego ich nauczam, także ich synowie będą na wieki zasiadać na twoim tronie. 13. Bowiem BÓG wybrał Cyon, upodobał go Sobie na Swą siedzibę, mówiąc: 14. To jest mój spoczynek na wieki, tu zasiądę, bo go Sobie upodobałem. 15. Jego płodom pobłogosławię, jego biednych nasycę chlebem, 16. jego kapłanów oblekę zbawieniem, a jego święci będą się cieszyć. 17. Tam dam wzrosnąć

wierzchołkowi Dawida, przygotuję pochodnię Mojemu Pomazańcowi. **18.** Jego wrogów okryje hańba, a na Nim będzie błyszczeć Jego korona.

Psalm 133

1. Pieśń pielgrzymia Dawida. O, jak jest pięknie i miło, kiedy bracia zgodnie przebywają. **2.** To jak najwyborniejszy olej na głowie, co spływa na brodę, na brodę Ahrona; który spływa na skraj jego szat. **3.** Jakby rosa Hermonu, co spada na góry Cyonu; gdyż tam WIEKUISTY ustanawia błogosławieństwo oraz życie na wieki.

Psalm 134

1. Pieśń pielgrzymia. Wysławiajcie WIEKUISTEGO, wszyscy służycie WIEKUISTEGO, co stajecie po nocach w Domu WIEKUISTEGO. **2.** Wzniescie wasze ręce ku Świątyni i sławcie WIEKUISTEGO. **3.** Niech ci WIEKUISTY – twórca Nieba i ziemi, pobłogosławi z Cyonu.

Psalm 135

1. HALLELUJA! Chwalcie Imię WIEKUISTEGO; służycie chwalcie WIEKUISTEGO. **2.** Wy, którzy stoicie w Domu WIEKUISTEGO, w przedsionkach domu naszego Boga. **3.** HALLELUJA! Bo WIEKUISTY jest doskonałym; śpiewajcie Jego Imieniu, bo jest miłe. **4.** Gdyż WIEKUISTY wybrał sobie Jakóba, Izraela na Swoją drogocenną własność. **5.** Zaiste, ja wiem, że WIEKUISTY jest wielkim, i nasz Pan ponad wszystkich bogów. **6.** WIEKUISTY czyni wszystko, co chce na niebie, na ziemi, w morzach oraz we wszystkich głębinach. **7.** Z krańca ziemi wznosi obłoki, tworzy błyskawice dla deszczu, wyprowadza wiatr ze Swych skarbnic. **8.** Ten, który poraził pierworodne w Micraim – od człowieka, aż do bydłęcia. **9.** Pośród ciebie, Micraimie, zesłał znaki i cuda na faraona oraz na wszystkie jego sługi. **10.** On poraził liczne narody i pobił potężnych królów. **11.** Sychona króla Amorei, Oga króla Baszanu, oraz wszystkie królestwa Kanaanu. **12.** I oddał ich kraj na dziedzictwo, na dziedzictwo Swojemu ludowi Izraelowi. **13.** WIEKUISTY, Twe Imię trwa na wieki; WIEKUISTY, pamięć o Tobie od pokolenia do pokolenia. **14.** Gdyż BÓG wymierza sprawiedliwość Swojemu narodowi, a nad Swoimi sługami się lituje. **15.** Posągi pogan srebro i złoto, te są dziełami rąk ludzkich. **16.** Mają usta a nie mówią; mają oczy a nie widzą; **17.** mają uszy a nie słyszą i nie mają tchnienia w swych ustach. **18.** Niech jak one będą ich twórcy; każdy, kto im zaufał. **19.** Domu Izraela sławcie WIEKUISTEGO; bogobojni sławcie WIEKUISTEGO. **20.** Domu Lewiego sławcie WIEKUISTEGO; bogobojni sławcie WIEKUISTEGO. **21.** Niech będzie sławionym WIEKUISTY z Cyonu, który przebywa w Jeruzalaim. HALLELUJA!

Psalm 136

1. Chwalcie WIEKUISTEGO, bo jest dobry, bowiem na wieki Jego łaska. **2.** Chwalcie BOGA nad bogami, bowiem na wieki Jego łaska. **3.** Chwalcie Pana nad panami, bowiem na wieki Jego łaska. **4.** Tego, co zdziałał wielkie cuda, bowiem na wieki Jego łaska. **5.** Który w mądrości stworzył nieba,

bowiem na wieki Jego łaska. **6.** Co rozpostarł ziemię na wodach, bowiem na wieki Jego łaska. **7.** Co stworzył wielkie światła, bowiem na wieki Jego łaska. **8.** Słońce, by panowało we dnie, bowiem na wieki Jego łaska. **9.** Księżyc i gwiazdy, by panowały w nocy; bowiem na wieki Jego łaska. **10.** Który poraził w Micraim jego pierworodnych; bowiem na wieki Jego łaska. **11.** I spośród nich wyprowadził Izraela, bowiem na wieki Jego łaska. **12.** Potężną ręką i podniesionym ramieniem; bowiem na wieki Jego łaska. **13.** Co rozdzielił na części morze Sitowia; bowiem na wieki Jego łaska. **14.** I jego środkiem poprowadził Izrael; bowiem na wieki Jego łaska. **15.** A faraona i jego wojsko pogrążył w morzu Sitowia; bowiem na wieki Jego łaska. **16.** Tego, co prowadził Swój lud po puszczy; bowiem na wieki Jego łaska. **17.** Który poraził wielkich królów; bowiem na wieki Jego łaska. **18.** I pobił potężnych królów; bowiem na wieki Jego łaska. **19.** Sychona króla Amorei; bowiem na wieki Jego łaska. **20.** Oga króla Baszanu; bowiem na wieki Jego łaska. **21.** I oddał ich kraj na dziedzictwo; bowiem na wieki Jego łaska. **22.** Na dziedzictwo Swojemu słudze Israelowi; bowiem na wieki Jego łaska. **23.** Który pamiętał o nas w naszym poniżeniu; bowiem na wieki Jego łaska. **24.** I wydarł nas od naszych ciemiężców; bowiem na wieki Jego łaska. **25.** Temu, co daje chleb wszelkiej cielesnej naturze bowiem na wieki Jego łaska. **26.** Chwalcie Boga niebios; bowiem na wieki Jego łaska.

Psalm 137

1. Nad rzekami Babelu, tam siedzieliśmy płacząc i wspominając Cyon. **2.** W nim na wierzbach zawieszaliśmy nasze lutnie. **3.** Tam zaborcy domagali się od nas słów pieśni, a nasi gnębiciele radości. Zaśpiewajcie nam jakąś z pieśni Cyonu. **4.** Jakże my mamy śpiewać pieśń WIEKUISTEGO na obcej ziemi? **5.** Jeżeli cię zapomnę, Jeruszałaim, niech zdrętwieje moja prawica. **6.** Niech mój język przylgnie do mego podniebienia, jeślibym nie pamiętał o tobie, jeślibym nie postawił Jeruszałaim na przedzie mojej radości. **7.** WIEKUISTY, pamiętaj synom Edomu dzień Jeruszałaim; tym, co wołali: Burzcie, burzcie aż do jej fundamentów. **8.** O, córko Babelu, ty będziesz spustoszona; szczęśliwy, kto ci zrównoważy odpłatę, którą nam zapłaciłaś. **9.** Szczęśliwy kto pochwyci i roztrąci o skałę twoje dzieci.

Psalm 138

1. Pieśń Dawida. Sławię Cię z całego serca, śpiewam Ci wobec bogów. **2.** Korzę się przed Twym świętym Przybytkiem, wysławiam Twoje Imię za Twą łaskę oraz za Twoją prawdę, bo wyniosłeś Twe Imię i Twoje Słowo nade wszystko. **3.** W dzień, kiedy Cię wzywałem wysłuchałeś mnie, mocą pokrzepiłeś mą duszę. **4.** Będą Ci składać hołd, o WIEKUISTY, wszyscy królowie ziemi, bo usłyszeli wyroki z Twoich ust. **5.** Będą śpiewać o drogach BOGA i jak wielkim jest majestat BOGA. **6.** Gdyż WIEKUISTY przebywa wysoko, a uważa na poniżonych i z daleka rozpoznaje wyniosłego. **7.** Gdy będę chodził wśród niedoli dasz mi żyć, na przekór moim wrogom podasz mi Twoją rękę i mnie wspomóżę Twa prawica. **8.** BÓG tego dla mnie dokona. WIEKUISTY, Twoja łaska na wieki, nie zaniechaj dzieł Twoich rąk.

Psalm 139

1. Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida. WIEKUISTY, Ty mnie zbadałeś i znasz. 2. Ty znasz mój odpoczynek, moje wstawanie i z daleka rozumiesz mą myśl. 3. Ty wyszedłeś mój chód, moje leżenie i uważasz na wszystkie me drogi. 4. Bo zanim wyraz pojawi się na mym języku, WIEKUISTY, Ty już go cały znasz. 5. Ze wszystkich stron mnie opasałeś i położyłeś na mnie Twoją dłoń. 6. Niedościągłym jest dla mnie tego zrozumienie, i tak wzniosłe, że temu nie podołam. 7. Dokąd ujdę przed Twoim Duchem; dokąd się schronię przed Twym obliczem? 8. Gdybym się wzniosł ku niebu Ty tam jesteś; gdybym sobie usłał w Krainie Umarłych jesteś tuż. 9. Gdybym wziął skrzydła jutrzeńki i spoczął na krańcu morza 10. nawet tam zaprowadzi mnie Twoja ręka i ujmie Twoja prawica. 11. A gdybym powiedział: Przecież ukryje mnie ciemność – i nocą stanie się światło wokół mnie. 12. Bo ciemność nie zaciemnia przed Tobą, a noc jaśnieje jak dzień; ciemność jest dla Ciebie jak światło. 13. Ty ukształtowałaś moje nerki, uformowałaś mnie w łonie mej matki. 14. Sławię Cię, bo jestem dziwnie cudowny; cudowne są Twoje twory, a moja dusza dobrze to poznaje. 15. Moja istota nie była tajna przed Tobą, kiedy się tworzyłem w skrytości, zawiązywałem się w dolnej ziemi. 16. Twoje oczy widziały mój zarodek; a w Twej księdze, gdzie są zapisane wszystkie przyszłe przeznaczenia, i dla niego było jedno wśród nich. 17. Jak cenne były dla mnie Twe zamysły, Boże, i jak potężna ich liczba. 18. Gdybym je zliczył byłyby liczniejsze od piasku; powstałem oraz wciąż jestem z Tobą. 19. Gdybyś zgładził, Boże, niegodziwego; wara ode mnie mężom krwawym. 20. Tym, co wzywają Cię dla zbrodni, wzywają dla fałszu – Twoich wrogów. 21. Czyż tych, którzy Cię nienawidzą, WIEKUISTY, i ja nie mam w nienawiści, i czy nie brzydzę się Twoimi przeciwnikami? 22. Znienawidziłem ich całą nienawiścią; są mi wrogami. 23. Doświadcz mnie, Boże, poznaj moje serce, wypróbuj mnie i poznaj moje myśli. 24. Patrz, czy jest we mnie droga przekory, i po drodze wieczności mnie prowadź.

Psalm 140

1. Przewodnikowi chóru. Pieśń Dawida. 2. Wybaw mnie, WIEKUISTY, od człowieka złego; ochroń mnie od męża bezprawia. 3. Od tych, co zamyślają złe w ich sercu i wszczynają walki co dnia. 4. Jak wąż ostrzą swoje języki, jad żmii pod ich wargami. Sela. 5. Uchowaj mnie, WIEKUISTY, od rąk niegodziwca; ochroń mnie od męża bezprawia; od tych, co obmyślili by zachwiać moje kroki. 6. Dumni ukryli na mnie sidła i powrozy, rozciągnęli sieci nad ścieżką, zastawili na mnie zasadzki. Sela. 7. Powiedziałem do WIEKUISTEGO: Ty jesteś moim Bogiem; WIEKUISTY, wysłuchaj głosu mego błagania. 8. WIEKUISTY, Panie, twierdzo mojego zbawienia, który osłaniasz moją głowę w dzień boju. 9. Nie spełniaj, BOŻE, życzeń niegodziwego, nie urzeczywistniaj jego zamysłów; niech oni nie triumfują. Sela. 10. Niech głowy tych, co mnie obstępują pokryje niećność ich warg. 11. Niech spadną na nich rozżarzone węgle; strąć ich w ogień, w przepaście, by nie powstałi. 12. Niech się nie utrzyma na ziemi oszczerca, mąż bezprawia; niech go ściga zło aż do upadku. 13. Wiem, że BÓG sprawi oddzielenie

zebrzącemu oraz sprawę sądową ubogim. **14.** Zaprawdę, sprawiedliwi będą wysławiać Twoje Imię; przed Twym obliczem zasiądą prawi.

Psalm 141

1. Pieśń Dawida. Wzywam Cię, WIEKUISTY, pospiesz do mnie; kiedy Cię wzywam słuchaj mojego głosu. **2.** Niech ma modlitwa stanie się kadzidłem przed Twym obliczem, a wzniesienie mej dłoni jak wieczorna ofiara. **3.** Zwróć uwagę, WIEKUISTY, na moje usta, strzeż poruszenia moich warg. **4.** Nie daj wypaczyć mojego serca ku złej rzeczy, bym nie popełniał niegodziwych czynów względem ludzi czyniących zło, i nie zwalczał ich ulubieńców. **5.** Niech mnie uderzy Sprawiedliwy gdyż to jest łaską, niech mnie zgromi; gdy mnie karci to jest olejem na moją głowę, gdyż pomimo ich krzywd, jeszcze płynie moja modlitwa. **6.** Ich sędziowie ustąpili przy skale i usłuchali moich słów, ponieważ były im miłe. **7.** Jakby ktoś kopał oraz rozdzierał ziemię, tak nad skrajem Krainy Umarłych rozrzucone są nasze kości. **8.** Dlatego do Ciebie, Panie, WIEKUISTY, wznoszą się moje oczy, Tobie ufam nie obnażaj mej duszy. **9.** Ustrzeż mnie od sidła, co na mnie zastawili i od zasadzek złoczyńców. **10.** Niech niegodziwi razem wpadną we własne sieci, kiedy ja je ominę.

Psalm 142

1. Dumanie Dawida; modlitwa, kiedy pozostawał w jaskini. **2.** Moim głosem wołam do BOGA, moim głosem błagam WIEKUISTEGO. **3.** Przed Nim wylewam mój żal; przed Nim moją niedolę wypowiadam. **4.** Gdy zwątpił we mnie mój duch a Ty znasz moją ścieżkę na drodze, którą chodzę ukryli na mnie sidła. **5.** Spójrz na prawo i zobacz nie ma tego, kto by mnie znał; znikło dla mnie schronienie, nikt nie pyta o moją duszę. **6.** Wołam do Ciebie, WIEKUISTY, mówiąc: Ty jesteś moją ucieczką, moim udziałem w Krainie Życia. **7.** Zwróć uwagę na moje błaganie, bo jestem bardzo biedny; ocal mnie od mych prześladowców, bo są silniejsi ode mnie. **8.** Wyprowadź z zamknięcia mą duszę, bym sławił Twoje Imię; będą się mną chlubić sprawiedliwi, gdy się nade mną zmiłujesz.

Psalm 143

1. Pieśń Dawida. WIEKUISTY, wysłuchaj moją modlitwę; nakłoń ucha ku mojemu błaganiu i mi odpowiedz w Twojej prawdzie oraz sprawiedliwości. **2.** Nie chodź na sąd z Twoim sługą, gdyż przed Tobą, nikt z żyjących nie okaże się sprawiedliwym. **3.** Gdyż wróg ściga mą duszę, do ziemi przygniata moje życie; wtrącił mnie w ciemnice, tak jak od dawna umarłych. **4.** Więc wątpił we mnie mój duch, osłupiało me serce w moim wnętrzu. **5.** Wspominam dawne dni, rozważam wszystkie Twoje czyny, rozmyślam o dziele Twoich rąk. **6.** Do Ciebie wyciągam me ręce; moja dusza jest jak spragniona ziemia, która się zwraca ku Tobie. **7.** Pospiesz, wysłuchaj mnie, WIEKUISTY, bowiem mój duch zanika; nie ukrywaj przede mną Twojego oblicza, bo byłbym podobny do zstępujących do grobu. **8.** Rankiem zwiastuj mi Twoją łaskę, gdyż Tobie zaufałem; Wskaż mi drogę, którą mam iść, bo do Ciebie wnoszę

mą duszę. **9.** Ocal mnie od mych wrogów, WIEKUISTY, bo ja się chronię do Ciebie. **10.** Naucz mnie spełniać Twoją wolę, ponieważ Ty jesteś moim Bogiem; Twój doskonały Duch niechaj mnie poprowadzi po wyrównanej ziemi. **11.** Dla Twojego Imienia, WIEKUISTY, zachowasz moje życie; w Twojej sprawiedliwości wyprowadzisz z niedoli moją duszę. **12.** W Twojej łasce wytracisz moich wrogów, zgubisz wszystkich ciemieżców mojej duszy, gdyż ja jestem Twym sługą.

Psalm 144

1. Pieśń Dawida. Wysławiony WIEKUISTY, moja Skala, który zaprawia moje ręce do walki, a moje palce do boju. **2.** Mój Dobroczyńca, moja Warownia, moja Obrona, mój Zbawca i moja Tarcza; Nim się osłaniam, On poddał pode mnie mój naród. **3.** WIEKUISTY, czym jest człowiek, że na niego uważasz i syn człowieka, że go cenisz? **4.** Człowiek podobny jest do tchnienia, jego dni są jak cień co przemija. **5.** WIEKUISTY, skłoń Tve niebiosa i zstąp, dotknij gór niechaj zadymią. **6.** Zabłyśnij błyskawicą i ich rozprosz, spuść Twoje strzały i ich poraż. **7.** Spuść z wysokości Twoją rękę i mnie wybaw; ocal z wielkich powodzi oraz z ręki synów obczyzny; **8.** tych, których usta mówią fałsz i których prawica jest zawodną prawicą. **9.** Boże, zaśpiewam Ci nową pieśń, zanucę Ci przy lutni dziesięciostrunnej. **10.** Tobie, który dajesz zwycięstwo królom i który wybawiłeś od srogiego miecza Twojego sługę Dawida. **11.** Wybaw i ocal mnie z ręki synów obczyzny; tych, których usta mówią fałsz i których prawica jest zawodną prawicą. **12.** Aby nasi synowie byli jak latorośle, co są pielęgnowane w młodości; a nasze córki były jak rzeźby wyciosane na przedzie pałacu. **13.** By nasze stodoły były pełne i starczyło od zbioru do zbioru; a na naszych błoniach nasze trzody, w tysiącach i wydające tysiące. **14.** By nasze byki były objuczone i ani szkoda, ani strata, ani krzyk, nie znalazły się na naszych ulicach. **15.** Szczęśliwy naród, któremu się tak dzieje; szczęśliwy naród, którego Bogiem jest WIEKUISTY.

Psalm 145

1. Hymn Dawida. Wynoszę Cię, Boże mój i Królu, na wieki wieków będę wysławiał Twoje Imię. **2.** Wychwalam Cię każdego dnia, na wieki wieków będę wysławiał Twoje Imię. **3.** WIEKUISTY jest wielki i wielce sławiony, a Jego wielkość nie ma granic. **4.** Pokolenie niechaj wychwala pokoleniu Twoje dzieła i rozpowiada Twoją wszechmoc. **5.** Rozpamiętuję blask chwały Twojego majestatu i sprawy Twoich cudów. **6.** O Twej wielkości rozpowiem, zatem będą opiewać potęgę Twoich wspaniałych czynów. **7.** Rozgłoszą pamięć Twej wielkiej dobroci, zatem będą opiewać Twoją sprawiedliwość. **8.** Litościwy i miłosierny jest BÓG, nieskory do gniewu i wielki łaską. **9.** WIEKUISTY jest dobry dla wszystkich, a Jego miłosierdzie nad wszystkimi Jego tworam. **10.** Sławią Cię, WIEKUISTY, wszystkie Twoje twory, a Twoi święci Cię wychwalają. **11.** Rozpowiadają chwałę Twojego królestwa i rozgłaszają Twą potęgę. **12.** Aby zwiastować synom ludzkim Twą moc i chwałę blasku Twojego królestwa. **13.** Twoje królestwo królestwem wszechświatów, a Twoje panowanie na wieczność. **14.** WIEKUISTY wspiera wszystkich, co upadają i podnosi wszystkich zgębionych. **15.** Wypatrują Cię oczy wszystkich,

a Ty dajesz im pożywienie w swoim czasie. **16.** Otwierasz Twoją rękę i co żyje, wszystko nasycasz do woli. **17.** WIEKUISTY jest sprawiedliwy na wszystkich Swoich drogach oraz łaskawy we wszystkich Swoich czynach. **18.** WIEKUISTY jest bliski wszystkim, którzy Go wzywają; każdemu, kto szczerze Go wzywa. **19.** Spełnia życzenia Swoich bogobojnych, słucha ich wołania i im pomaga. **20.** WIEKUISTY strzeże wszystkich, którzy Go miłują, a tępi wszystkich niegodziwych. **21.** Niech moje usta głoszą chwałę WIEKUISTEGO, a wszelka cielesna natura wysławia na wieki wieków Jego święte Imię.

Psalm 146

1. HALLELUJA! Chwal duszo moja WIEKUISTEGO. **2.** Będę chwalił BOGA dopóki jestem żywy, będę Go wysławiał dopóki jest mój czas. **3.** Nie polegajcie na możnych; ani na synu człowieka, u którego nie ma pomocy **4.** Jego duch ujdzie, a on wróci do swojego prochu; w ów dzień znikną jego zamysły. **5.** Szczęśliwy ten, którego pomocą jest Bóg Jakóba, którego nadzieja w WIEKUISTYM, jego prawdziwym Bogu. **6.** On stworzył Niebo, ziemię, morza i wszystko co w nich jest; On pilnuje prawdy na wieki. **7.** Pokrzywdzonym wymierza sprawiedliwość, łaknącym daje chleb oraz wyzwala uwięzionych. **8.** WIEKUISTY, który otwiera oczy ociemniałych; WIEKUISTY, który podnosi poniżonych; WIEKUISTY, który miłuje prawych. **9.** WIEKUISTY obrońca przybyszów, co sierotę i wdowę wspiera, a gubi drogę niegodziwych. **10.** WIEKUISTY króluje na wieki, twój Bóg, Cyonie, z pokolenia w pokolenie. HALLELUJA!

Psalm 147

1. Chwalcie WIEKUISTEGO, bo jest dobry; śpiewajcie naszemu Bogu, bo jest miły oraz przystoi Mu chwała. **2.** WIEKUISTY buduje Jerozolimę, zgromadza rozproszonych Izraela. **3.** Uzdrawia skruszone serca i opatruje ich rany. **4.** Wyznacza liczbę gwiazd i wszystkim nadaje imiona. **5.** Nasz Pan jest wielki i wszechmocny, Jego mądrość jest nieskończona. **6.** WIEKUISTY pokrzepia pokornych, a do ziemi poniża niegodziwych. **7.** Zawtórujecie WIEKUISTEMU dziękczynieniem, zaśpiewajcie naszemu Bogu przy udziale cytry. **8.** Temu, co pokrywa niebo chmurami, dla ziemi przygotowuje deszcz, rozplenia trawę po górach. **9.** Co daje bydłu pokarm; i rodowi kruków, o co woła. **10.** Nie kocha się w mocy konia, ani nie ma upodobania w biodrach męża. **11.** WIEKUISTY upodobał sobie Swoich czcicieli; tych, co ufają Jego miłosierdziu. **12.** Jerozolimę wysławiaj WIEKUISTEGO; Cyonie chwal twego Boga. **13.** On umacnia zawory twoich bram, błogosławi twoim synom wśród ciebie. **14.** Ustanawia pokój w twych granicach, nasycy cię obfitością ziarna. **15.** On zsyła swoje Słowo na ziemię i szybko mknie Jego rozkaz. **16.** Spuszcza śnieg jak wełnę, a szron rozsypuje jak popiół. **17.** Rzuca Swój lód bryłkami; kto się ostoi przed Jego mrozem? **18.** Posyła Swoje Słowo i je roztopia; wieje Swym wiatrem i leją się wody. **19.** Swoje Słowo objawił Jakóbowi, swe ustawy i sądy Izraelowi. **20.** Nie uczynił tak wszystkim ludom, więc nie poznały jego sądów. HALLELUJA!

Psalm 148

1. HALLELUJA! Chwalcie BOGA wśród niebios, chwalcie Go na wysokościach. **2.** Chwalcie Go wszyscy Jego posłańcy, chwalcie Go wszystkie Jego zastępy. **3.** Chwalcie Go słońce i księżycu, chwalcie Go wszystkie gwiazdy światła. **4.** Chwalcie Go niebiosa niebios, a także wody nieba. **5.** Niechaj chwałą WIEKUISTEGO, bo On rozkazał i są stworzone. **6.** Ustanowił je na wieki wieków, nadał też prawo i nie minie. **7.** Chwalcie BOGA na ziemi, cudotwory i wszystkie głębie. **8.** Ogień i grad, śnieg i mgła, oraz gwałtowny wicher, wykonawca Jego rozkazu. **9.** Góry, wszystkie pagórki, drzewa owocowe i wszystkie cedry. **10.** Zwierzęta i wszelkie bydło, gady oraz skrzydlate ptactwo. **11.** Królowie ziemi, wszystkie narody, książęta i wszyscy sędziowie ziemi. **12.** Młodzieńcy i dziewice, starcy i młodzież. **13.** Niech chwałą Imię WIEKUISTEGO, bo jedynie Jego Imię jest wzniosłe, a Jego wspaniałość nad ziemią i niebiosami. **14.** Wzniósł potęgę Swojego ludu, sławę wszystkich Swoich świętych synów Izraela, bliskiego Mu narodu. HALLELUJA!

Psalm 149

1. HALLELUJA! Śpiewajcie WIEKUISTEMU nową pieśń, Jego chwałę w zgromadzeniu świętych. **2.** Niech się cieszy Israel swoim Stwórcą, niech synowie Cyonu radują się swoim Królem. **3.** Niechaj chwałą Jego Imię fletem, bębnem i cytrą; niech Mu grają. **4.** Bo WIEKUISTY upodobał sobie Swoją lud, pokornych uwieńcza zbawieniem. **5.** Święci cieszą się sławą, śpiewają na swoich łóżach. **6.** Chwała Boga w ich głosie, a miecz obosieczny w ich ręku. **7.** Aby spełnić pomstę na poganach i karę na narodach. **8.** Aby wiązać pętami ich królów, a ich dostojników w żelazne okowy. **9.** Aby postąpić z nimi według zapisanego wyroku; to jest zaszczyt wszystkich Jego świętych. HALLELUJA!

Psalm 150

1. HALLELUJA! Chwalcie Boga w Jego Świątyni, chwalcie Go na przestworze Jego potęgi. **2.** Chwalcie Go w Jego wszechmocy, chwalcie Go według ogromu Jego wielkości. **3.** Chwalcie Go głosem trąb, chwalcie Go na lutni i na cytrze. **4.** Chwalcie Go bębnem i fletem, chwalcie Go na skrzypcach i piszczałkach. **5.** Chwalcie Go na głośnych cymbałach, chwalcie Go na dźwięcznych cymbałach. **6.** Wszelki duch niechaj chwali WIEKUISTEGO. HALLELUJA!

Nowa Biblia Gdańska

przekład

Śląskiego Towarzystwa Biblijnego

2012